

Hapklare brokken zonder vrijblijvende prietpraat.

Een handzaam leermiddel: De progressies met de Eigenboog

Door Jaap (Jacob) Venker

VAKTECHNISCHE PUBLICATIE ASTROLOGIE VOOR GEVORDERDEN - Titel: **'Progressies met de Eigenboog'** Inhoud: Kwalitatieve benadering en een reeks beschouwingen met betrekking tot planetaire wetmatigheden en technische achtergronden van de uurhoek-astrologie inzake -onder meer- het moment van de oprichting van de NYSE Board (de Wall Street effectenbeurs uurhoek), tevens met betrekking tot de timing van persoonlijke veiligheid van kwetsbare personen. Over het hanteren van de planetoïden Vesta en Juno. Tenslotte (Deel 2) een beschouwing over de interactie van radex van daters die onderling contact zoeken via het internet. Een deel van de inhoud van dit artikel openbaarde Jaap Venker voor het eerst op 8 november 2008 met een lezing tijdens het **astrologen congres "Vrienden van het Landhuis"** in Oldenzaal. In het voorjaar 2009 gepubliceerd in meerdere delen in het **'Vlaams Astrologisch Tijdschrift'**.

Vanaf juli 2009: Onder bijzondere omstandigheden. d.w.z. wanneer **de actualiteit daartoe aanleiding geeft** wordt dit artikel aangevuld met recenter onderzoeksmateriaal. Deze publicatie is daarom dynamisch, m.a.w. voortdurend vatbaar voor uitbreiding. Met nadruk stel ik dat hierbij aan de onderzoeksmethode inhoudelijk niets wordt veranderd.

Let op! Door de vele aanvullingen ontstaat automatisch een progressieve verschuiving in de paginanummering.

Inclusief laatste uitbreidingen (logboek): Op 18-02-10 het Afghanistan CRISIS DEBAT Pag 58: Wouter Bos op een leugen betrapt? 13-03-10 Kleine tekstcorrectie met aanvulling in het aforisme over nauwe conjuncties onderaan op pag. 14. Op 15-03 werd op pag. 8 de Eigenboog van Zon, Venus en Mercurius beter gedefinieerd. 22-03-2010, pag. 54, DAGboog Barack Obama, de dag dat zijn ziektekosten verzekeringswet werd aangenomen. Op 23-03-2010 Kardinaal Simonis door P&W geïnterviewd op pag.34 Op 11 april 2010, blz 44: PLUTO, proeve van ontwrichting Op 31 mei 2010 , kleine aanvulling onder 'Eigenboog waarden' Maanbeweging, pag 11.

Vanaf medio april 2010: Weinig tijd dit boek nog verder uit te breiden en te verbeteren. De auteur ondergaat namelijk een afschuwelijke periode. Dat gebeurt onder een ware zonneboog progressie met daarin Vesta pal conjunct zijn radix-Zon (heer IV). Zijn vrouw is ernstig ziek geworden en heeft niet lang meer te leven. Pag. 52, Op 2 juli heb ik even tijd: Iets over voetbal coach Van Marwijk (uitspraak m.b.v. DAGboog). Op 12 september 2010 overlijdt de echtgenote van de auteur van dit boek. Op 30 oktober 2010, om de werking van Vesta te illustreren wordt de radix van Kon.Elisabeth

II met ware zonneboog progressie op pag. 16 afgebeeld. Tussen pag. 1 en 2 werd toen tevens een witpagina toegevoegd. 15 november 2010, op pag. 64 een opmerking over de actuele Maanpositie in transit oppositie het zonneteken. 29-11-2010, p. 66 een opmerking over Venus in het 7de huis. Op 2-12-2010 Vesta casus 'zinloos geweld' richting Wubbo Ockels op pag. 34. Op 7-12-2010, pag. 64 en 65, over de inhoud en afloop van een ontmoetings-uurhoek. Op pag..65. Het ontslag van Martin JOL bij AJAX. Op 1 januari 2011: Opmerking over ontmoetingsuurhoeken en de Zwarte Maan progressie op pag. 66. Op 16-01-2011 op pag. 71 een stuk over de onderlinge interactie tussen partners , die te meten via het stelselmatig verschuiven van de dagboog. 25-01-2011, Pag. 49 "Van Verlichting naar Herbelichting" een artikel over de invloed van Pluto op ons voortschrijdend inzicht in de wetenschap. Pag.70 Opmerking. De prenatale radix minus een jaar. 26-01-11 pag.79, Iets over waan en projectie (aanvulling). 10-02-2011: Pag.38 "Kardinaler kan gewoon weg niet" (onthullingen over kardinaal Simonis die nu kleur moet bekennen) . 15-02-2011 pag.34 Berlusconi vervolgd onder de Saturnusboog. 16-02-2011, pag. 14 , een wenk m.b.t de ware zonnepositie en een noodzakelijk te hanteren correctie in de datering. 14 maart 2011 onderaan pag.42 een korte samenvatting en analyse van de NYSY-radix. 8 juni 2011 pag.13 uitbreiding rekenvoorbeeld formule $4 \frac{2}{7}^{\text{de}}$ Noordman. Op 29 juni 2011 wordt op pag.52 iets opmerkelijks over de benoeming van Christine Lagarde en het IMF bericht. 24 augustus 2011: her en der enkele kleine niet inhoudelijke tekstaanpassingen. Wel een inhoudelijke aanvulling op pag.53 Op 20-02-2012 volg ik de politiek en signaleer ik het ontslag van Job Cohen bij de PvdA.op pag.73 Op 28-02-2012 pag 22 Nebahat Albayrak geagiteerd.

Suggesties of opmerkingen van de lezer zijn welkom en mailt u naar jacobvenker@hotmail.com

INHOUD

1 . Inleiding

De Tijd achter de tijd

De Ephemeris

Een cosmo-biologie?

2. Astro-technische aspecten

Doorgeredeneerd

‘Eigenboog waarden’ invullen

Praktische wenken

3. Interpretatie Dagboek

VESTA 's horror en JUNO's pret.

Voorbeelden

Bijvoorbeeld Dirk Scheringa

Nina Brink

Moordaanslagen en veiligheid (Van Goch, Fortuyn en Berlusconi)

NYSE – Wall Street

Edwin Drake en de aardolie.

Neptunes

Geheimen

Pluto

Een dimensie na de dood?

De Zwarte Maan.

Zwaartekracht als archetype

De astrologie associeert Saturnus met...

Twin Tower

Jupiter

“Regressie” (Leven voor de conceptie en de geboorte)

Astronomische verschillen

DEEL 2.

i-Dating

Dieplief

De Solaar, een op zichzelf staand gegeven in de tijd

Voorbeeld verbintenis met breuk: Martin Jol en Ajax

De Node

Conclusie

Bijlage

1. Inleiding

Een ieder laat wel eens een progressie op de radix los. We kennen ze in alle soorten en maten. De zonneboog, de primaire, secundaire, tertiaire... en tenslotte nog de 4 2/7de

Wanneer het om het voorspellen met of corrigeren van de radix gaat, vormen ze soms handige tools, maar zijn ze in menig opzicht bepaald niet altijd soelaasbiedend.

Een ander stuk gereedschap betreft de transiets. Bieden de transiets ons kansen, de Eigenboog plaatst ons vrij absoluut voor een voldongen feit. Het gegeven transit laten we hier evenwel grotendeels buiten beschouwing.

Het is een verhaal dat u zal overladen met prikkelende ervaringen en adembenemende conjuncties. De auteur slingert je van het ene onderwerp in het andere (In zijn geboortebeld vinden we Uranus prominent aanwezig in zijn eerste huis). Een valiumrijpe opwinding overmant je bij het hanteren van de Eigenboog. Uitgangspunt betreft hier in eerste instantie de 4 2/7de progressie van *Ed Noordman* die bijna 30 jaar geleden mijn aandacht trok. Dat kwam niet in de laatste plaats door een conversatie die ik daarover ooit eens met hem voerde. Dat was, het zal zijn en terug gerekend vanaf 2009, zo ongeveer een Saturnus-omloop geleden, tijdens een najaarscongres in *Hotel het Landhuis* in Oldenzaal.

Noordman mengde zich doorgaans zelden onder de toehoorders van de ook toen al rijkelijk bezochte lezingen. Hij zat dan elders in het hotel, meestal ergens verscholen in een donker hoekje achter een cafétafeltje. Daarop snijfrisse bloemen van een tevreden cliënt, dat zelfde tafeltje, heel opvallend, toch ook bezaaid met kleine velletjes vol krabbels en berekeningen. Het tekende voor mij vrijwel direct de bewerkelijkheid van zijn systeem. Ik schoof aan. Hij keek me indringend aan en stak van wal. Dat deed hij aan de hand van een vlot gemaakt schetsje van mijn eigen, uiteraard gretig, toegeschoven radix.

Centraal in zijn benadering stond dat wanneer de planeet Uranus een omlooptijd van 84,07 jaar om de zon kent, de gemiddelde bewegingssnelheid per jaar daarom vier tweezevende graad belooft. Op zich is daar dus niks mis mee, want een klein rekensommetje leert dat dit klopt (Zie de voorbeeld berekening elders in dit artikel). Maar toch, want het gaat hier om een, zelfs voor astrologen, aanvankelijk ietwat onorthodoxe manipulatie met de tijd. Hem er grondig naar te vragen, hoe hij er zo toe kwam deze merkwaardige benadering te kiezen, kwam toen spijtig genoeg niet aan bod. Ik kende hem tenslotte toch ook maar oppervlakkig en ons contact was bovendien kortstondig.

In ieder geval hanteerde hij hiermee –zou later blijken- zeker een boeiend soort transit die je dan formeel gesproken maar beter ‘progressie’ kunt noemen. Het werken ermee was toentertijd, eind zeventiger jaren en zonder al dat moderne rekentuig van tegenwoordig, een ietwat omslachtige, vooral ook tijdrovende

aangelegenheid. Voor mij daarom gemakshalve voldoende reden het benutten ervan toen maar even te laten voor wat het was. Toch liet deze methode, althans het principe waarop die gestoeld is, me nooit helemaal los en zo schoot me pas later de vraag te binnen, waarom alleen Uranus benut en niet ook alle andere planeten? Het resultaat wordt al helemáál verbijsterend wanneer we tevens de grotere planetoïde Vesta erbij betrekken.

“De Tijd achter de tijd”.

De idee van de gemiddelde snelheid van een planeet te hanteren en daarmee de progressie te berekenen is immers helemaal niet zo gek, want binnen een regelmatige concentrische beweging om zijn eigen as blikte de aarde ieder etmaal eenmaal de ganse sterren- hemel aan. Het eenmaal gefixeerde moment in de tijd stelt zich er vervolgens doorlopend aan bloot. Opeenvolgend van graad tot graad zal vanaf dat moment de uurhoek of radix zich er spreekwoordelijk door laten strelen en pijnigen, al naar gelang het karakter en de inhoud van ieder aspect en iedere planeet afzonderlijk. Het is te midden van dat verborgen maar steeds wisselende gegeven waarin ons levenslot zich binnen het mysterie van en tevens ergens verborgen IN de tijd, aan ons begint te openbaren. Met een nimmer geleste dorst naar waarheidsvinding herbergt dit tevens de ‘education permanente’, wat mij betreft, van iedere astroloog. Hierbij is hij onversaagd immer de bewogen waarnemer.

Met de fixatie van de tijd –door het vaststellen van een moment- doet het er dan weinig toe of het een radix van een persoon, dan wel een uurhoek van bijvoorbeeld een eerste ontmoeting met iemand, of de tewaterlating van een schip betreft. Pas vanaf dát spannende en valiumrijpe moment, zo blijkt, ontvouwt zich geleidelijk aan een ‘tijd achter de tijd’ die alle mogelijke geheimen van het leven kan gaan prijsgeven, inclusief die van verleden, heden en toekomst.

Wanneer dat leven, inclusief onze tijdsindeling, doorlopend aan ons wordt geopenbaard in aanschouwingsvormen van ons subjectieve menselijk kenvermogen, valt het doorgaans buitengewoon moeilijk de betekenis daarvan direct te kunnen doorgronden, laat staan te duiden. Het zal u niet ontgaan dat ik ze op een zo concreet en hapklaar mogelijke manier zal opdissen. Daarom behoeft het soms een andere uitingsvorm in taal en geschrift teneinde het zichtbaar waarneembare in een voor iedereen toereikend woordbeeld te kunnen vertalen. Met herinneringen in beelden, tijdens de bezinking van het aan ons voorbij getrokken leven, schiet ons gewone woord-denken vaak tekort. Dan rest ons op enig moment en uiteindelijk ook zeker de poëzie en klinkt ons die vaak prettig in de oren. Dat heeft dan soms iets van het rustgevende element dat je in een terugkerend thema van de muziek ook al tegenkomt, maar geldt dit in een zeker opzicht al evenzeer voor die zo specifieke symbolentaal van serieuze astrologie beoefenaars. Jazeker, planeten spreken een eigen taal; voorzien van een vaste harmonie en regelmaat, jawel, die van hemelse sferen (de tekens) en daarin worden geconfronteerd met de ons begrenzende huizen van de horoscoop. Vervlochten met een eeuwig durende regelmaat in vaste wetmatigheden, in die vaste cycli, is – zoals in de muziek - het

thema analoog hetzelfde, maar getransponeerd evenwel steeds verrassend anders terugkeert.

De Ephemeris

Zij die meer waarde hechten aan louter secundaire progressies en transits zullen het hier geëtaleerde progressie systeem mogelijk al a-priori afwijzen. Dat doen ze omdat zij ter planetaire toetsing van het menselijk lot de absoluut gemeten beweging van de planeten maar liever uit hun ephemeris halen.

Overigens vertegenwoordigen de daarin gepubliceerde getallen strikt genomen altijd een gemiddelde positie waarbij de ware plaats van een planeet nimmer wordt vermeld. Maar laat hierover geen misverstand bestaan, want persoonlijk hecht ik uiteindelijk dan meer waarde aan het hanteren van die gemiddelde positie. Daartoe benut ik, overigens, al 40 jaar lang de *Raphaels Ephemeris*. Ik acht deze waardering ook efficiënter. Wanneer ik het zou moeten onderbouwen betreft dat echter een vrij gecompliceerd verhaal. Kernpunt van de verklaring hiervoor ligt naar mijn opvatting in een kwantitatieve (statistische) benadering.

Ik hanteer hierbij een hypothese waarbij je er vanuit gaat dat in ons miljarden jaren oude zonnestelsel iedere planeetpositie in zekere zin een soort 'eigen geheugen' lijkt te hebben opgebouwd. Dat geheugen is, door een eeuwig durende elektromagnetische interactie van velden met de haar omringende kosmos en de Zon, opgebouwd uit een onmetelijk groot volume aan totnogtoe ondefinieerbare informatie. Er ontstaat als het ware een specifiek soort 'genenplaatje' of noem het van mijn part een databank. Wanneer ik het één en ander dan moet toespitsen op de astrologie, teneinde daarvan enige notie te kunnen verkrijgen, leent zich hiertoe waarschijnlijk wel het best de benadering Gauss. Hij deed dat aan de hand de zijn normale of toevalsverdeling in zijn alom bekende kromme met de daarin aanwezige standaard deviaties, $\Sigma 1...3$

M.a.w.: Hier toegespitst op onze astrologische ephemeris met zijn geocentrisch gemeten ecliptica graden, vertegenwoordigen die –op iedere afzonderlijke planeet met haar eigen specifieke astrologische kenmerken en in al zijn slingerende bewegingen- een gemiddelde van een gigantisch aantal posities. De grootste trefferkans 'focust' men daarom heel aardig met de posities uit onze ephemeris, maar – zo zal later in dit artikel blijken, optimaal met die welke we verkrijgen uit de eigenboog van planeten en planetoiden.

Totnogtoe kan ik dan ook tot geen andere hypothese komen dan deze. Het vergt daarom enige uitleg, want natuurlijk kleeft er wel een ontstaansgeschiedenis aan mijn verhaal. Hierbij refereer ik aan de destijds door befaamde natuurkundigen en statistici vooraf en nadien gescreende uitkomsten van mijn meteorologisch onderzoek. De daaraan voorafgaande empirische research voltrok zich gedurende de tachtiger jaren, onder meer [aan de Landbouw Universiteit in Wageningen](#). In die tijd analyseerde ik daar een tijdreeks van 33.580 opeenvolgende variabelen temperatuur (Tmax). Daarmee heb ik aannemelijk kunnen maken dat gedurende een onafgebroken periode van bijna een eeuw lang de gemiddelde absolute waarde van die temperatuur per eclipticagrad -en relatief gemeten aan de gemiddelde geocentrisch gemeten posities van [Venus](#) en [Mars](#)- toenemend significant bleken te

scoren voor het doen van tot op heden toe nog immer grotendeels valide en relevant gebleken (voorspellende) uitspraken.

Ook al is dit wellicht vooringenomen, maar wanneer ik het vermoeden koester dat ons zonnestelsel, met al zijn wisselende magnetische velden, in feite één grote databank is, zal het ons daarom ook niet verbazen dat ik bij het zoeken naar meer soelaasbiedende verklaringsmodellen, evenals ter verkrijging van een meer positieve waardering *voor* en tevens een betere rechtvaardiging *van* het nader bestuderen en hanteren van de astrologie, die in eerste instantie eerder aan de (toekomstige) natuurwetenschappen dan aan de hedendaagse psychologie ontleend zal zien worden. Dat komt omdat je met de natuurwetenschappen boven het historisch besef uitstijgt. Wat betreft die biologie, als onderdeel van die natuurwetenschappen, in een pas veel later stadium, zal dat wellicht dan een cosmobiologie zijn.

Een cosmobiologie?

In eerste instantie denken we hierbij aan de genetica en de overdracht van erfelijke eigenschappen. Maar die erfelijke eigenschappen manifesteren zich ook in de horoscoop. Illustratief hierbij zijn de opeenvolgende horoscopen van personen, hele generaties familieleden, waarbij we steeds bepaalde kenmerken over en weer kunnen terugvinden en daarmee tevens bepaalde wederkerende karakter-eigenschappen worden doorgegeven en tot expressie komen. Hoe vaak komt het dan ook niet voor dat de Ascendant- IC of -MC graad in het geboortebeeld van het kind niet de zonnegraad van een der ouders of grootouders is? In andere gevallen zie je steeds terugkerende onderlinge aspecten van specifieke planeten. Wel zeker is er sprake van mutatie en evolutie. De centrale opvatting binnen het neodarwinisme is dat de combinatie van mutatie en natuurlijke selectie de drijvende kracht is achter evolutie. Hierbij is de redenering als volgt: Organismen kunnen bepaalde eigenschappen doorgeven aan hun nakomelingen. Zulke eigenschappen worden erfelijke eigenschappen genoemd en kunnen van ouders op nakomelingen worden doorgegeven. Een erfelijke eigenschap hoeft zich niet altijd in een nakomeling te uiten maar kan soms ook een generatie overslaan. Bij mensen is een voorbeeld van een erfelijke eigenschap de kleur van de ogen. Organismen geven genen door aan hun nakomelingen en daarbij worden genen zo nauwkeurig mogelijk gekopieerd. Hierbij worden af en toe fouten gemaakt. Die noemen we mutaties. Door zo'n mutatie ontstaat een Mendeliaanse erfactor van een nieuw gen. Deze genen kunnen ook worden doorgegeven aan de nakomelingen, waardoor een mutatie zich in een populatie kan verspreiden. Natuurlijke selectie zou dan de verspreiding van een mutatie in een populatie tegengaan of bevorderen. Wanneer binnen een populatie de relatieve frequentie van het gen toeneemt, is er per definitie sprake van evolutie. Maar die zogenaamde mutaties of 'fouten' zullen dan wellicht ooit blijken helemaal geen fouten te zijn, maar veeleer de producten van de nimmer volledige terugkeer van zich onderling aspecterende planetaire constellaties. M.a.w.: zo vermoed ik, hoe verder het onderzoek in de gentechnologie zal voortschrijden en hoe dieper we in de micro-cosmos zullen doordringen des te

sterker op de duur de overtuiging zal groeien dat cosmische invloeden (macro-cosmos) daarin mogelijk een dominante rol spelen. Om het empirisch aannemelijk te maken dien je, in de tijd, een buitengewoon lange adem te genieten. Immers, hoe lang duurt het niet alvorens bijvoorbeeld de planeet Mars, die berekend volgens de huidige jaartelling en tijdmeting, exact op de zelfde datum op exact de zelfde geocentrisch gemeten positie terugkomt? Dat duurt wel ruim duizend jaar. Aan de andere kant acht ik het niet geheel ondenkbeeldig dat we onder laboratorium omstandigheden middels een met behulp van de IT gesimuleerde compressie of versnelling van een puur cosmische tijd, op den duur deze mutaties zullen kunnen beïnvloeden. Maar dat is nu nog science-fiction. Dat vergt beslist enig omdenken en een totaal andere appreciatie van dat wat wij waarnemen. Hoe moeilijk valt dat te bevatten, want in de wetenschap is immers vaak de waarneming niet de kiem, maar de vrucht van een vooropgezette (levens-) beschouwing. Uit angst voor het onbekende sjokt het verhaal dan doorgaans achter de ontwikkelingen en feiten aan. Bevrijdende inzichten ontstaan alleen wanneer je ‘anders’ durft te kijken en te denken. Tenslotte is het dan nog slechts een kwestie van herkennen, maar vooral ook erkennen.

Dat mijn hierboven gedane uitspraak ietwat vooringenomen is komt omdat er weliswaar sprake is van een door mij aangetoonde concordantie tussen de bewegingen en posities van planeten en het waargenomen plaatselijke weer hier op aarde, maar ontbeer ook ik immers wél dat onontbeerlijke (theoretisch) fysische verklaringsmodel. Helaas, maar het is totnutoe niet anders.

Uiteindelijk kom je tot de opvatting dat het immer een manoeuvreren tussen polariteiten is. Rest ons, in de puur menselijke appreciatie van dit verhaal, alleen maar de ongewisheid van het leven en uiteindelijk de gewisheid van de dood. Wanneer er echter wel dat soelaasbiedende verklaringsmodel zou bestaan dan denk ik anderzijds dat het leven ook niet meer zo interessant en uitdagend zou zijn. Met dit gegeven zullen astrologen, wellicht sterker dan menig ander, het dan toch maar moeten doen.

De ironie van het verhaal wilde toen overigens wél dat na jàren van intens en grondig onderzoek de uitkomst ervan uitwees dat het merendeel van de in Nederland gemeten temperatuuromslagen, qua planeet posities, deze voor een groot deel in mijn eigen radix kunnen worden terug gevonden. M.a.w.: zo vroeg ik me nadien wel eens af ‘Als ik dát nu eens eerder had geweten...?! Ik wil en mag overigens óók niet verhullen dat dit uitputtende, tevens toch ietwat kil aandoende empirisch onderzoek met het WEER, ruim tien jaar lang mijn leven bijna volledig in beslag nam. We lezen hierover meer onder het keuzemenu van www.deweewijzer.nl, zie rolmenu Handleiding Weerwijzer).

2. Astrotechnische aspecten

De tijd is een maaksel van onze eigen geest. Je kunt er van alles bij denken, maar er bovenal mee rekenen.

Keren we terug naar de radixduiding. Zij die met betrekking tot de lotsbepaling in de radix mede de Zonneboogprogressie als houvast hanteren, zullen het met deze in dit artikel gehanteerde benadering veel gemakkelijker hebben. Consequent doorgeredeneerd zou Noordman het zelfde gevonden kunnen hebben, maar dan alleen op een ietwat andere wijze. Voor zover het me toentertijd door hem geopenbaard werd beperkte hij zich bij het hanteren van 4 2/7de Uranus-progressie tot uitspraken die alleen maar op die ene planeet, te weten Uranus, betrekking hadden.

Conform de wijze waarop we de Zonneboogprogressie hanteren (1 graad = 1 jaar), in samenhang daarmee en met dezelfde snelheid, wordt hierbij de voortschrijdende positie en aspectering van *alle* radix planeten en –punten bestudeerd. Echter, voor de het volgen van de Eigenboog van de Zon, Mercurius en Venus, (conform de voortschrijding van de Dagelijkse Cuspen destijds volgens Wim van Dam en al eerder in feite door R. Ebertin) benutten we nu een gemiddelde snelheid van een graad voortschrijding van alle planeten per etmaal. M.a.w.: 60 dagen na onze verjaardag (althans het solaar moment) maken alle planeten een (uitgaand) sextiel aspect met hun eigen uitgangspositie. Steeds na een geheel jaar is de gehele cyclus volbracht.

De EIGENBOOG van Astroscoop

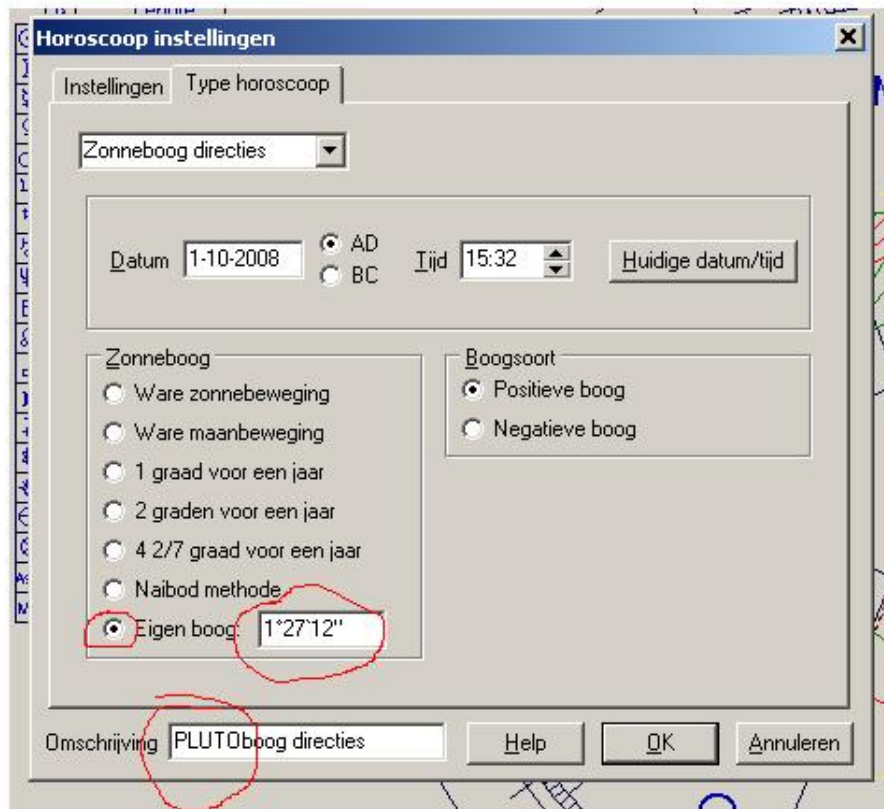
Een aantal jaren later kwam Uitgeverij Schors met het computer programma ASTROSCOOP. Daarin zat -en zit er geloof ik nog steeds in- ook die 4 2/7deprogressie hapklaar bij ingebakken, evenwel zonder nadere toelichting. Bovenal schonk dat programma, naast de alom bekende opties zoals die van de Secundaire progressie etc., tevens die van een ‘Eigen boog’.

Voor astrologen een verademing, al die pc’s met handzame software.

Na het opstarten van het programma en het stapsgewijs opeenvolgend aanklikken van een paar tabblaadjes, te weten > **Horoscoop** > **Nieuwe horoscoop** >

Zonneboog, parkeer je de cursor tot slot in dat kleine lege veldje “**Eigen boog**” (Je dient het dan aan te vinken zodat je niet in de ongewenste Zonneboog berekening blijft hangen). Daarin behoef je slechts het aantal graden, minuten en seconden van het door jou gekozen hemelobject in te voeren. Kind doet de was, makkelijk zat.

M.a.w.: wég met al die velletjes papier, potloodjes en vooral ook dat gummetje om uit het hoofd berekende vergissingen weer vlot te kunnen wissen en verbeteren. En zie, want ’t kind deed de was. Met één druk op de entertoets kon nu niet alleen de gemiddelde positie van Uranus langs de radix worden berekend, maar tevens die van alle overige planeten.

Afb: Het meest relevante veldje in "Astroscoop"

Doorgeredeneerd

Met deze door Astroscoop aangereikte tool opende zich voor mij plotseling een heel scala aan nieuwe mogelijkheden.

Voortbordurende op Noordman's formule met Uranus en logisch doorgeredeneerd berekende ik vervolgens tevens de gemiddelde snelheden **van alle andere planeten en (enkele grote) planetoiden**, want waarom zou je alleen die trage Uranus cyclus benutten, die bovendien in mijn eigen waarneming nog niet eens zo sterk scoort, wat trouwens absoluut niet inhoudt dat de werking van Uranus niet voelbaar zou zijn in andere korter durende cycli en waarover dan straks meer. Voor de Zon hanteer ik, zoals hiervoor al vermeld ten behoeve van de Dagboog, 360 graden per jaar. M.a.w.: iedere volgende dag worden daardoor alle horoscoop posities steeds met een graad opgeschoven. Hierdoor ontstaat van dag tot dag een jaarlijks terugkerend verhaal met afhangende van het aantal gehanteerde radixpunten, alleen al qua conjuncties een tig aantal mogelijkheden en effecten. Strikt doorgeredeneerd zal die snelheidswaarde (360 graden), wanneer dat onze twee binnenplaneten betreft, daarom al even valide voor Venus als voor Mercurius moeten zijn. Dat komt omdat dit planetenduo gemiddeld genomen in een jaar tijd, tussen de aarde en de Zon in, aldus gelijktijdig met de Zon mee beweegt. M.a.w. enig onderscheid tussen de bewegingssnelheid van de Zon, Mercurius en Venus is

hierdoor in dit systeem onbestaanbaar. De overeenkomst van hun posities in progressie is doorgaans dan ook ver te zoeken wanneer je ze vergelijkt met die van de geocentrisch gemeten posities in de ephemeris.

Opmerking: Helaas ontbeert Astroscoop de optie waarbij met inschakeling van de Eigenboog de Zonnepositie, ingesteld op 1 graad per dag (360 grd per jaar), deze niet aan de ware Zonneweg gekoppeld kan worden. Soms ontstaan daardoor te verdisconteren verschillen van 2 graden (= 2 dagen).

‘Eigenboog waarden’ invullen

Om de gemiddelde snelheden van de buitenplaneten te kunnen berekenen hanteer je vervolgens een eenvoudig standaardwerkje astronomie en zoek je daarin de omlooptijden van alle planeten en planetoïden op. Nóg vlotter en eenvoudiger kan dat tevens door op het Internet even naar Wikipedia te surfen.

Om het voor u dan nóg eenvoudiger te maken verschaft ik hieronder de nader berekende en in te voeren gemiddelde afgelegde afstanden per jaar. We noteren als volgt (de richtwaarden):

Voor Mars kom je dan op een gemiddelde van 191 graden en 16 boogminuten

Jupiter: 30 graden en 18 minuten (**benefic)**

Saturnus: 12 graden 12' 50" (**malefic)**

Cheiron: 7 graden 6' (**malefic)**

Uranus: 4 graden 17' (**malefic) Astroscoop functie 4 2/7de**

Neptunes: 2 graden 11' (neutraal)

Pluto: 1 graad 27'06" (**malefic)**

ZON, MERCURIUS (neutraal) en VENUS (**benefic) : 360 graden**

**Maan: Bestaande astroscoop functie ‘Ware maanbeweging’,
Maanboog (neutraal)**

Node: 19 graden 19' 55" (neutraal)

Zwarte Maan: 40 graden 41' 33" (**malefic) immer in oppositie met de *Priapus***

Planetoïden (snelheden bij benadering):

VESTA : 99 graden 08' 20" (**extreem malefic)**

JUNO: 82 graden 32' 10" (**benefic)**

CERES: 78 graden 15' 32" (neutraal)

In het Astroscoopveldje ‘Eigen boog’ vul je deze waarden (hier voor Vesta) als volgt in: 99,08,20

Rekenvoorbeeld eigenboog waarde voor de planetoïde VESTA en een empirisch vastgestelde afwijking:

Vesta maakt 1 omwenteling in 3,63 jaren = 1324,95 dagen
Per dag bewogen: $365 / 1324,95 = 0,275481$ graad
In graden per jaar: $0,275481 \times 360 = 99,173554$
Resterende boogminuten: $0,173554 \times 60 = 10,41324$
Resterende boogseconden: $0,41324 \times 60 =$
25

Rekenvoorbeeld eigenboog waarde voor de planeet Uranus (aldus conform de 'formule Noordman') ... maakt deze planeet 1 omwenteling in 84,07 jaren, d.w.z. in 30685 dagen.

In graden voortbewogen: $360 / 30685 = 0,011732$ graad per dag
In graden per jaar is dit $0,011732 \times 365 = 4\text{grd } 17'$ per jaar, aldus conform de '4 2/7de' van Noordman.

Opvallend hierbij is dat de afgelegde afstand per jaar, met als officiële invoerwaarde, hierdoor 99 grd 10' 25" zou moeten zijn.

De waarde die ik echter na veelvuldig experimenteren zélf invoer werd echter 99 grd 08'30", d.w.z. net iets korter dan die welke formeel uit de bus rolt middels de door Wikipedia verschaft omlooptijd.

In deze vorm van 'lot-timing', althans zoals ik deze via Astroscoop bereken, blijkt het door mij opgegeven, evenwel afwijkende, getal beter met de feitelijke lots omstandigheden te matchen. Het één en ander roept daardoor tevens intrigerende vragen op wat nu nauwkeuriger is (of, waarin de fout schuilt). M.a.w: zo stel ik de vraag, ligt deze 'rammel' in de basis aan de astronomische gegevens, of misschien aan het programma Astroscoop? Of..., ligt het ergens verscholen in de timing van ons levenslot? (We letten hierbij op de steeds wisselende baanelementen van Vesta en een mij schier onbekende broncode van Astroscoop met de kans op onnauwkeurigheden in de software). Ik ben er nog niet helemaal uit, maar rest me totnutoe daarom weinig anders dan maar een beetje te schipperen met de in te voeren waarden.

Praktische wenken (Handig instellen Astroscoop)

Een handige, maar vooral praktische tip hierbij is tevens de volgende (ASTROSCOOP, zie afbeelding 'veldje' hierboven op pag.10) :

Het is buitengewoon irritant wanneer alle progressies in het progressie lijstje naast de radixtekening allemaal als 'Zonneboog' genoteerd zouden staan, want bij het benoemen van je 'eigen boog' zal zonder nadere wijziging de "Omschrijving" in het veldje **onder** de ingevulde waarden altijd op 'Zonneboog' blijven staan.

Advies: **Verander die omschrijving daarom vlot en in één moeite door middels een door uzelf gekozen goed herkenbare omschrijving.** Dat bespaart u later veel tijd bij het terugvinden van de relevante progressie. Voor de dagelijkse beweging van de Zon noteren we bijvoorbeeld **DAG**boog; van Mars maakt u **MARS**boog; Jupiter wordt **JUP**boog; voor de standaard meegeleverde 4 2/7de **URAN**boog , etc.

Wanneer u niet over een ephemeris voor de Zwarte Maan beschikt is het beschikken over de hierboven vermelde Eigenboog waarde (**40,41,33**) buitengewoon handig. Het maakt het voorspellen van en terugkijken op zijn posities op iedere gewenste datum daarmee heel eenvoudig.

De dagboog van Astroscoop verschuift posities met een graad per dag, evenwel astronomisch gezien niet geheel zuiver. Vergelijk hiertoe maar eens de zonnepositie op 17 februari uit uw ephemeris met die van de zelfde datum in Astroscoop. Dat geeft soms een verschil van 1 a 2 graden. Naar mijn opvatting hanteren we maar beter de ware ephemeris positie als zuiver en toetsen we de Astroscoop zonnepositie daaraan navenant. M.a.w.: in die periode van het jaar hanteren we de invoerdatum + 2 dagen.

3. Interpretatie Dagboog

Omdat in de Dagboog van de Zon ieder jaar op dezelfde datum opeenvolgend de zelfde posities terugkeren, vormt dit zich jaarlijks herhalende gebeuren in eerste instantie niet het meest boeiende gegeven. Toch mogen we die dagboog niet onderschatten. Zo maakte ik mee dat een cliënte me openbaarde dat ze totnutoe tot driemaal toe in haar leven was verkracht . Met tussenposes van enkele jaren gebeurde dat wél steeds op dezelfde datum. Zoals je ieder jaar op je verjaardag weer ‘in het zonnetje gezet’ zal worden (!), zo zijn er natuurlijk ook steeds terugkerende pechdagen waarop malefics conjuncties maken. (Trouwens, in de meteorologie kent men ze ook. In die tak van wetenschap heten datumgebonden weersverschijnselen 'singulariteiten'. De officiële meteorologie erkent het bestaan daarvan. Deze verschijnselen staan op zichzelf en men heeft er geen verklaring voor. Een uit de velen daarvan betreft in onze omgeving de vrijwel altijd groene Kerst ([Alternatieve singulariteiten werden door mij gesignaleerd en beschreven in papers over temperatuurverloop van Mars en van Venus](#)).

Als Lucia de B. een eerste vonnis (levenslang) over haar krijgt uitgesproken gebeurde dit precies 180 dagen na haar verjaardag. Evenwel frappanter wordt het met de Dagboog wanneer die synchroon loopt met de eigenbogen van de overige snellere planeten en objecten, met name met die van Mars, de planetoïden Vesta en Juno. Ook bij mijzelf signaleerde ik van die jaarlijks terugkerende onheilsdagen. In een enkel geval wist is, dankzij deze timing met de Eigenboog, te voorkomen dat een uit de hand lopende griep in een gevaarlijke complicatie zou uitmonden. Op de dag dat het heuse onheil zou ‘moeten’ toeslaan bezocht ik daarom opzettelijk de huisarts die me toen vertelde dat ik net op tijd was langs gekomen (Dit dus wél dankzij deze Eigenboog astrologie!).

Frappant is tevens de 12de februari 2009. Dat is de dag waarop politicus Geert Wilders (geb. te Venlo op 6-09-1963, Zon op Asc.) naar Londen wil afreizen om daar aan parlementariërs zijn filmpje Fitna te vertonen. Er was nogal wat commotie over ontstaan omdat de Engelse regering hem de toegang tot hun land ontzegde. Wilders trekt zich weinig daarvan aan en niets weerhoudt hem dan ook de oversteek toch te wagen. Zelf vond hij het allemaal behoorlijk spannend en vormde het verhaal daarom voldoende aanleiding om er ‘m’n bogen maar eens op los te laten’. En zie, want in de Dagboog staat Mercurius (van o.a. reizen) dan recht

tegenover Wilders' Zon en in de Marsboog (die van durf) vinden we eerst Jupiter en vlak daarna de Maan pal over zijn mundane MC gaan. Wel evident dat deze man, door alle media ophef die daarover ontstond, daarmee weer goed garen zou spinnen (Jupiter en Maan op MC).

Het eenvoudigst toets je deze eigenboog progressies, om te beginnen maar eens aan je eigen geboortebeeld. Ongetwijfeld hanteerde je altijd al agenda's of dagboeken en herinner je je uit je eigen biografie zeker ook nog wel momenten van allerlei lief en leed. Dat kan uiteenlopen van het breken van een arm tijdens het uitglijden over een bananenschil, een bevroren plas op straat, een ingrijpende onheilstijding, tot een dag waarop u dacht de hele wereld aan te kunnen of een langdurige allerheerlijkste vrijpartij plaatsvond, etc.

Ja, wanneer je ooit de serieuze vakliteratuur hebt doorgenomen, is en blijft de astrologie heerlijk om in te grasduinen. Je raakt er immers nooit op uitgekeken, althans zolang plaats, datums en tijdstippen maar voldoende voorradig en bekend zijn.

Gedurende mijn langjarige ervaring met de astrologie, met name door het veelvuldig hanteren van mijn [Astrowatch](#), bleek dat ook uurhoeken zich perfect voor toepassing van progressies, met name de Dagboog, lenen. Tot een ieders verbeelding spreekt hierbij dan ook nog altijd dat vertrekmoment van het passagierschip de TITANIC. Dat was even na de middag van 10 april 1912 in Southampton.

In die uurhoek valt al vrijwel direct op dat **diverse malefics 5 graden van elkaar verwijderd staan**. Vijf dagen later op 15 april, wanneer het schip tegen de haar fataal wordende ijsberg schampt en enkele uren later zinkt, is het vijf graden (dagen) later.

Maar wanneer je het voorspellend vermogen van zo'n boog toetst, gebiedt het één en ander je, in alle nuchterheid, toch ook wel vast te stellen dat vijf dagen na het vertrekmoment van dit noodlotschip tegelijkertijd toch ook weer niet de gehele wereld ten onder gaat. Daarom mag een enkele op zichzelf staande uurhoek ook niet doorslaggevend zijn zonder andere beelden ernaast te leggen. Maar let op, want het verhaal ligt ietwat complexer dan dat het zo op een eerste gezicht lijkt. In zo'n geval kun je dan bijvoorbeeld tevens het moment van de tewaterlating hanteren, alsmede de radex van de gezagvoerder Edward Smith en ook aan boord, tevens die van de ontwerper van het schip, Thomas Andrews (Geboorte datums en plaatsen vinden we in Wikipedia). De 'kwade bogen' langs die radex liegen er dan ook niet om. Ze zijn synoniem voor het allergrootste onheil.

U zoekt de resp. geboortedata eenvoudig en vlot op in Wikipedia en u hanteert dan het mundane moment van zonsopkomst. Schoon is anders en in veel gevallen doet het geen recht aan de zorgvuldigheid waarmee astrologen doorgaans te werk gaan. Maar het kan nu eenmaal niet anders wanneer je het exacte geboorte tijdstip ontbeert. Met name is het de Maanpositie die hierbij afwijkingen tot max. 6 graden zal kunnen opleveren (Ervan uitgaande dat we bij het ontbreken van een officiële geboortetijd steeds de horoscoop voor zonsopkomst berekenen, is de afwijkingen

op de Maan natuurlijk nihil wanneer de bestudeerde persoon ook daadwerkelijk op dat moment geboren zou zijn). Maar desalniettemin, want bij gebrek aan beter biedt het hanteren van deze Eigenboog methode echter toch ook weer zodanig soelaas dat je een onzuivere Maan positie op de koop toeneemt. Afwijkingen die vanuit de Eigenbogen ten aanzien van de Maanpositie optreden kun je eventueel weer hanteren bij het corrigeren van de geboortetijd.

Overigens in de bepaling van het tijdstip van de horoscoop herbergt het hanteren van het moment van zonsopkomst een op zichzelf staande waarde. Naar mijn opvatting zegt dat moment –eigen aan de Zon- iets over de aanleg en waarheidsvindende aansturing der dingen...de drang tot bewustmakend ‘aan het licht brengen’. *Osho* zegt daarover het volgende:

*‘Je moet geen volgeling zijn, geen na-aper. Je moet een oorspronkelijk individu worden; je moet zelf je meest innerlijke kern vinden, zonder gids, zonder handleiding. De nacht is donker, maar met het intense vuur van je onderzoeksdrang kun je de **zonsopgang** niet mislopen. Iedereen die een intense onderzoeksdrang in zich heeft voelen branden heeft de **zonsopgang** gevonden’.*

In de ruimte staan we tijdens zonsopkomst feitelijk het verst vooruit geschoven in de richting waarin de aarde zich beweegt.

Uit het één en ander mogen we tevens afleiden dat wanneer de onderlinge eclipticale afstanden van meerdere planeten (vrijwel) gelijk zijn, zo'n radix of uurhoek extra aandacht verdient, zeker wanneer dit allemaal malefics zijn. Meerdere clusters van malefic planeten in nauwe conjunctie met een kleine orb (1 a 2 graden) maken een radix (ook de uurhoek) gevaarlijk volatiel en impulsief.

VESTA's horror en JUNO's pret

Frappante resultaten behaal je met Mars, maar bepaald niet minder met de grotere planetoïden **Vesta en Juno**. Dat komt nu eenmaal omdat ze vlot van beweging zijn en hun effecten daardoor preciezer, d.w.z. vrijwel op de dag nauwkeurig, waargenomen kunnen worden. Ik beschouw het inschakelen van VESTA en JUNO via de Eigenboog als **een absolute must**. Veel gebeurtenissen die je eerst niet kon terugvinden vallen door het hanteren van deze twee planetoïden beslist beter, of liever gezegd opeens wel, op hun plek.

Uiteraard minder met Saturnus en Uranus, maar wél weer met Pluto waarbij de laatst genoemde, vanwege zijn langdurige omlooptijd, weer boeiender wordt wanneer je die loslaat op antieke uurhoeken van historisch materiaal (aldus uurhoeken van oude en duurzaam gebleken bindende afspraken).

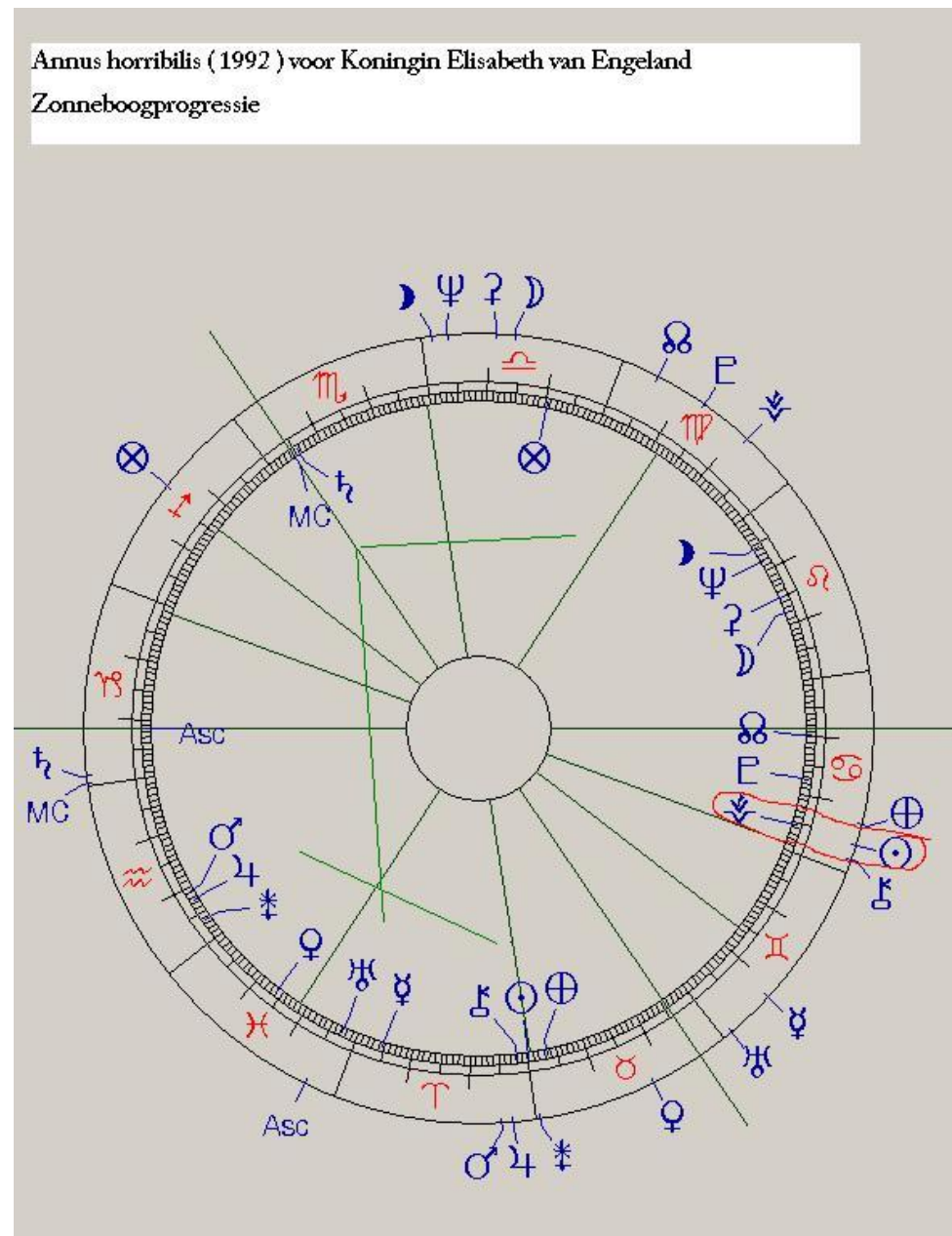
Mag Mars dan soms niet altijd even aangename ervaringen produceren en kom je onder het regime van Uranus nog met de schrik vrij, **echt helemáál grondig**

verpest wordt het leven wel door Vesta. Pijn, pijn en nog eens pijn. Het verbaast me in een niet geringe mate dat astrologen het uitgesproken akelige effect van deze planetoïde nooit eerder gesignaleerd hebben.

Ik vond ook enorme agitatie en verbale leedberokkening bij cliënten met een nauwe Mercurius-Vesta conjunctie in hun radix .

Vesta kun je menigmaal dan ook echt wel vrezen.

In wat ik er totnutoe van gezien heb staat deze licht ontvlambare, 'virale' en stekelige planetoïde absoluut heel schokkend peet voor het akeligste onheil, agitatie, ruzie, belediging, induscretie, alle zielenleed en de meest akelige (lichamelijke) pijn die zich maar in een mensenleven kan voltrekken.

1992 werd voor de conservatieve **Kon. Elisabeth II** van Engeland wellicht het meest afschuwelijke jaar van haar leven. 'Annus horribilis' Zij gebruikte die term om dat jaar te beschrijven - het jaar dat de huwelijken van haar twee zonen Charles en Andrew stuk liepen en Windsor Castle in brand vloog. Maar ook van schandalen (vreemdgaande topless schoondochter Sarah Ferguson afgebeeld in

boulevardbladen). Met Vesta in het 6de huis kun je dus pijnlijk worden getroffen o.a. door dat wat over hem of haar geschreven wordt. De **progressieve Zonneboog-Zon** staat er in dat jaar pal bovenop. De progressieve MC staat op een tekenwisseling wat altijd met een zekere mate van chaos synchroon loopt. Voor het overige valt er in dit beeld, behalve de Zon-Vesta conjunctie, weinig of niets te vinden wat op pijn en ellende duidt.

(Zij die voorin het log van dit boek door namen kan het niet ontgaan zijn dat mijn vrouw in het voorjaar van 2010 ernstig ziek werd. Zij overleed op 12 september 2010. In die periode stond de progressieve Vesta, volgens de Zonneboog, pal conjunct mijn radix-Zon).

In de menselijke beleving, scherp tegenover al dat leed van Vesta, staat dan toch zeker de planetoïde **Juno die peetstaat voor het liefste genoeg** en, ja, zeker ook de meest gelukkigste (deels fysieke) pret, maar ook lachen en comische humor.

De conjuncties die door de snel bewegende cycli op **Cheiron** gemaakt worden blijken in voorkomende gevallen (niet altijd) vaak ook pijnlijk, maar dan meer in lichamelijke zin, als ware dit door een kennelijk medisch noodzakelijke ingreep. Nader gedefinieerd komt het mij voor dat Cheiron verband houdt met een corrigerende of soms akelige maar noodzakelijke (medische) ingreep, maar ook met snij- en schaafwonden. Cheiron wekt bij mij de indruk als een (medisch gehanteerd) lancet te werken, evenwel in figuurlijke zin tevens zielsnijdend. Dat ‘snijdende’ van deze planeet vond ik overigens tevens terug in de snelle bogen op de kapitein en tevens op die van de ontwerper van de Titanic. Ik rekende het door naar 15 april 1912, te weten de dag van de ondergang van dat schip (De ijsberg aan stuurboordzijde waarmee dat schip toen in aanvaring kwam **sneed** het, over een grote lengte, aan stuurboordzijde onder de waterlijn open).

Bij voorkeur let ik in de posities van alle planeten en objecten rondom de radix vooral op de conjuncties en opposities. Die springen het meest in het oog. De conjuncties, wanneer ze mij persoonlijk raken, de opposities wanneer we iets bij de ander veroorzaken of teweeg brengen.

Vormen evenwel alle snelle bogen op dezelfde dag belangrijke conjuncties dan kun je je daarop een beetje voorbereiden. (bijvoorbeeld op een operatie in het ziekenhuis onder algehele narcose, jouw radixbeeld zeker iets met een oorverdovend stille Zwarte Maan, maar al naar gelang de omstandigheden en toedracht dan tevens iets met Cheiron, Vesta en/of Mars krijgt uit te staan). Zo zou ik dan ook niet deelnemen aan een lange schaatstocht, me al evenmin begeven op een glibberige skipiste. We moeten natuurlijk niet overdrijven. Vesta maakt heeft een omlooptijd van eenmaal per kleine vier jaar. Het is echter bepaald niet zo dat bij iedere akelige conjunctie, die onder die boog gemaakt wordt, we levensgevaarlijk geaspecteerd zijn. Maar het is weer wél zo dat wanneer de Mars- en Vestaboog ‘lelijk doen’, terwijl de Dagboog daarentegen mooie aspecten met benefics maakt, het onheil best wel weer meevalt. Logisch toch ook weer en spreek je van een ‘geluk bij een ongeluk’.

Opmerking over Vesta en Juno

Waarom dan toch die kleine planetoïden erbij betrekken, zal menigeen zich afvragen. Er zijn er immers bijna 300.000. In afmeting en doorsnede variëren ze van waarneembaar met een telescoop tot die van een kiezelsteen. Ze zijn niet eens echt rond. Tot de grootste behoren onder andere Vesta, Ceres en Juno. Men noemt hen dwergplaneten. Van Ceres is bekend dat zijn mantel waarschijnlijk voor een belangrijk deel uit bevroren water bestaat. Diep onder het oppervlak kan zelfs nog een 'oceaan' van vloeibaar water aanwezig zijn. Volgens de astronoom Houtkooper (Universiteit van Giessen) is zo'n inwendige oceaan een goede voedingsbodem voor levende organismen. Hij denkt zelfs dat het mogelijk is dat de dwergplaneet de bron van het leven op onze planeet is. Dat meldde de site van Astronieuws op 6 maart 2009.

Het betrekken van Vesta, Juno in mijn onderzoek dateert alweer van geruime tijd geleden. Dat was (pas) in 2004 op advies van mijn in Spanje woonachtige Nederlandse collega Karina Zegers de Beijl (Certified Life Coach for Highly Sensitive People, Relationship Coach). Bovendien bleken de posities van de vier bekende planetoïden toch al handzaam verwerkt in Astroscoop. Ik ben er gewoon maar mee aan de slag gegaan. Puur heuristisch en het overkwam me gewoon. Aan de hand van de posities van Ceres en Pallas vond ik totnu toe echter maar weinig aanknopingspunten. Bij Ceres heb ik evenwel toch weer een vermoeden dat deze mede het contante papieren en muntgeld beheerst en aan Kreeft gerelateerd moet worden (Immers ook 'de sok' van Kreeft onder het bed.). Vesta beschouw ik –met een slag om de arm - als medeheerser van Waterman en Juno meer als die van Leeuw. Daartoe bekijken we uiteraard tevens de uurhoeken van hun resp. ontdekkingsmomenten. Dat worden dan heuse vragenhoroscopen. Ongetwijfeld zijn er veel meer werkzame factoren, zoals bijvoorbeeld de vaste sterren of nog wel tig andere planetoïden.. Met alle respect, maar dat werd me dan weer te veel van het goede.

Voorbeelden

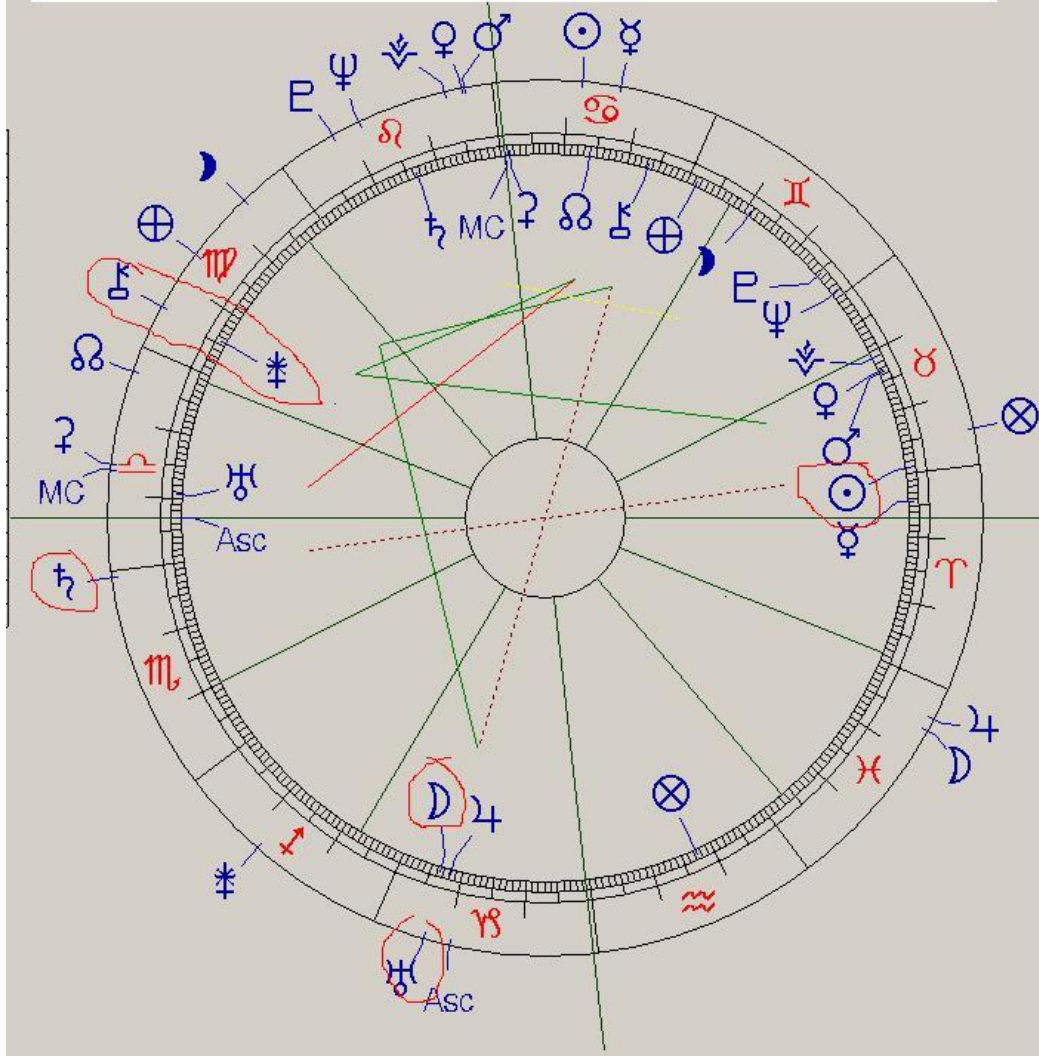
Tijdens het Najaarscongres “Vrienden van het Landhuis 2008” heb ik effectief pas, d.w.z. op het moment dat ik daar mijn lezing startte, op 9 november vanaf omstreeks 17:15 tot 18:15 uur, diverse voorbeelden van uurhoeken en radex geëtaleerd, maar meer hoe je er aan de hand van de hier besproken progressies in de praktijk mee om moet gaan. (De selectie van de periode waarbinnen ik mijn lezing moest houden was overigens niet de mijne, maar heel spontaan en dankbaar aanvaard, die van mijn oude vriend en collega Roland Hepp. Achteraf bezien ben ik er niet ontevreden over aangezien Jupiter, als heer 8, gedurende mijn betoog doorlopend in huis 9 stond. Dat zegt dan tevens iets over het gehalte aan waarheidsvinding).

Er is een overvloed aan cases. In dit artikel hanteer ik er diverse. Aangezien het veel ruimte vergt hierbij ook nog eens alle radixtekeningen te plaatsen, vertrouw ik dat u in mijn voetspoor en aan de hand van de hierin meegegeven geboortegegevens en eigenboog getallen, het één en ander zélf zult willen verifiëren en beoefenen.

Zo hanteerde ik onder meer het radixbeeld van Adolf Hitler. Deze al even spraakmakende als gestoorde politicus annex leedverwekker is immers goed voor een lange traploper vol buitengewoon goed gedocumenteerde ellende. Voor astrologen is daarom juist zijn radix buitengewoon boeiend. Daar omheen geplaatst de relevante progressies onder meer berekend voor dag van de aanslag op diens leven door Oberst Claus von Stauffenberg. Tevens de dag waarop hij zelfmoord pleegde en jawel, waarom niet tevens een dag doorberekend voor een datum die al lang na zijn dood viel, te weten die van het vallen van de Berlijnse muur op 9 november 1989 (Kom hierop later terug). Maar ook de radix met progressies van

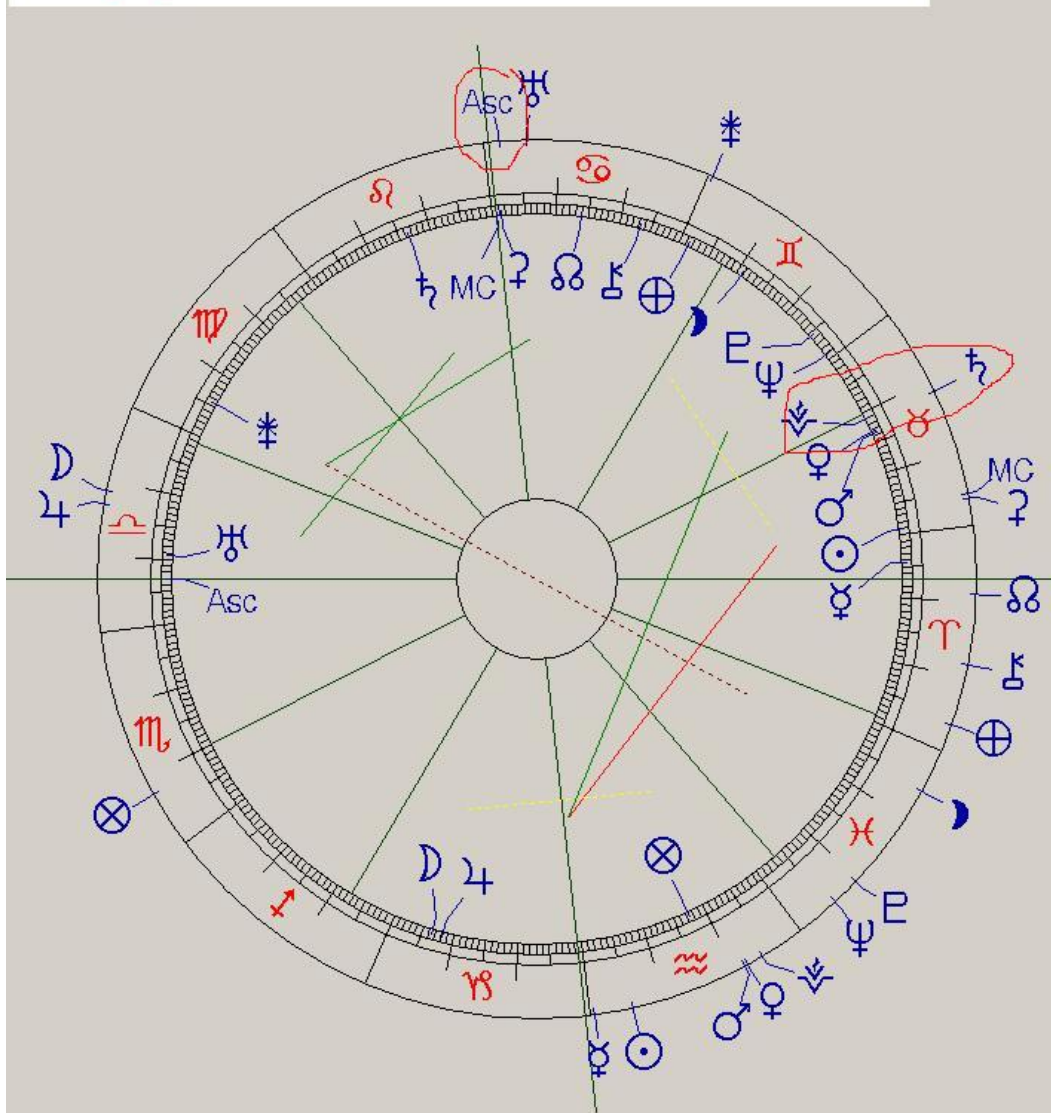
generaal Dwight Eisenhower tijdens D-Day op 6 juni 1944, de invasie op Normandië.

Radix ADOLF HITLER met daaromheen de posities in de VESTAboog op 20-07-1944, de dag waarop Von Stauffenberg een (mislukte) aanslag op hem pleegde.

De VESTAboog langs de (ware) radix van Adolf Hitler op 20 juli 1944. Op die dag overleefde hij een aanslag op zijn leven. Gewond? Ja. Ernstig gewond? Neen. Opvallend is de calculerende Saturnus op die dag pal tegenover zijn Zon, tevens Uranus pal op zijn Maan. Met Uranus in het spel kom je doorgaans met de schrik vrij en dat zeker wanneer, zoals in dit geval, de radix-Jupiter daarmee in conjunctie staat. Vesta zélf is evenwel nergens in het verhaal betrokken. In de DAGboog (niet getoond) vinden we de Zon pal op de radix-MC. Het wel hoogst onaangename karakter van een dergelijke ervaring is synoniem voor VESTA. **Opmerking.** Over Hitlers geboortetijd wordt gespeculeerd. Wanneer we de diverse eigenbogen op deze radix hanteren zal blijken dat de radix-MC van Hitler in feite op de 5de graad Leeuw zou moeten staan i.p.v. 29 grad Kreeft in het hierbij gehanteerde voorbeeld.

Radix Adolf Hitler met daaromheen de MARSboog (moedboog) op 30 april 1945, de dag dat hij zelfmoord pleegde

Tenslotte hierboven de MARSboog rondom de (ware) radix van Adolf Hitler. Maar nu op de dag dat hij zichzelf van het leven beroofde. De aanleg tot het zo violente karakter van zijn dood vinden we evident in de radixpositie van Vesta op cusp VIII. Op 30 april 1945 staat Saturnus daarmee pal conjunct. De descendant valt in die boog samen met de MC (MC: de beëindigings- en vervolmakingsbegrenzer).

Beslist indrukwekkende voorbeelden vind je, heel actueel, af en toe zeker ook via mensen die in goed bekeken ‘live’ talkshow optreden. Vaak vind je hun geboortedatum in Wikipedia. Zo’n uitzending valt doorgaans immers op een planetair gesproken wél zo spraakmakende dag in hun leven. Aangezien je de geboortetijd van deze mensen niet kent, neem je gemakshalve dan maar even het moment van zonsopkomst of van de middag van hun geboortedatum en laat je daarop dan de eigenboog progressies van voornamelijk de snelst bewegende, die van de Zon, Mars en Vesta los. Wanneer iemand dan op een onaangename wijze aan de tand wordt gevoeld, ontdek je uiteraard wel het nodige met Vesta. Om het op de voet te kunnen volgen is en blijft daarnaast natuurlijk ook beslist de

continu bewegende uurhoek het meest relevant. Enerzijds via je pc en voor een aantal mensen wellicht dan ook nog steeds middels de Astrowatch waarmee je dan de 'snelle transits MC & Ascendant' kunt blijven volgen zonder dat je steeds een nieuwe uurhoek hoeft te maken.

Indrukwekkende voorbeelden in overvloed: Herinner ik me de dag waarop PR-man Kay van der Linde zijn uitgljier maakt, zich uitermate knullig verspreekt voor een clubje studenten en zich daardoor genoodzaakt voelt zijn baan bij Rita in de wilgen te hangen. Of, neem de Vlaamse politicus Philip Dewinter die weer eens gemolesteerd wordt. Er is altijd wel wat aan de hand en daarom Lang Leve WIKIPEDIA om het allemaal vliegensvlug te kunnen verifiëren.

Potje zuur voor Nebahat Albayrak. Die was op dinsdagavond 27-02-2012 te gast in Pauw & Witteman. De eerste twee vragen die haar gesteld werden, gingen over haar vrouw-zijn en haar Turkse komaf. Albayrak vond die vragen onzin, waarop de gastheren er nog maar even op doorgingen.

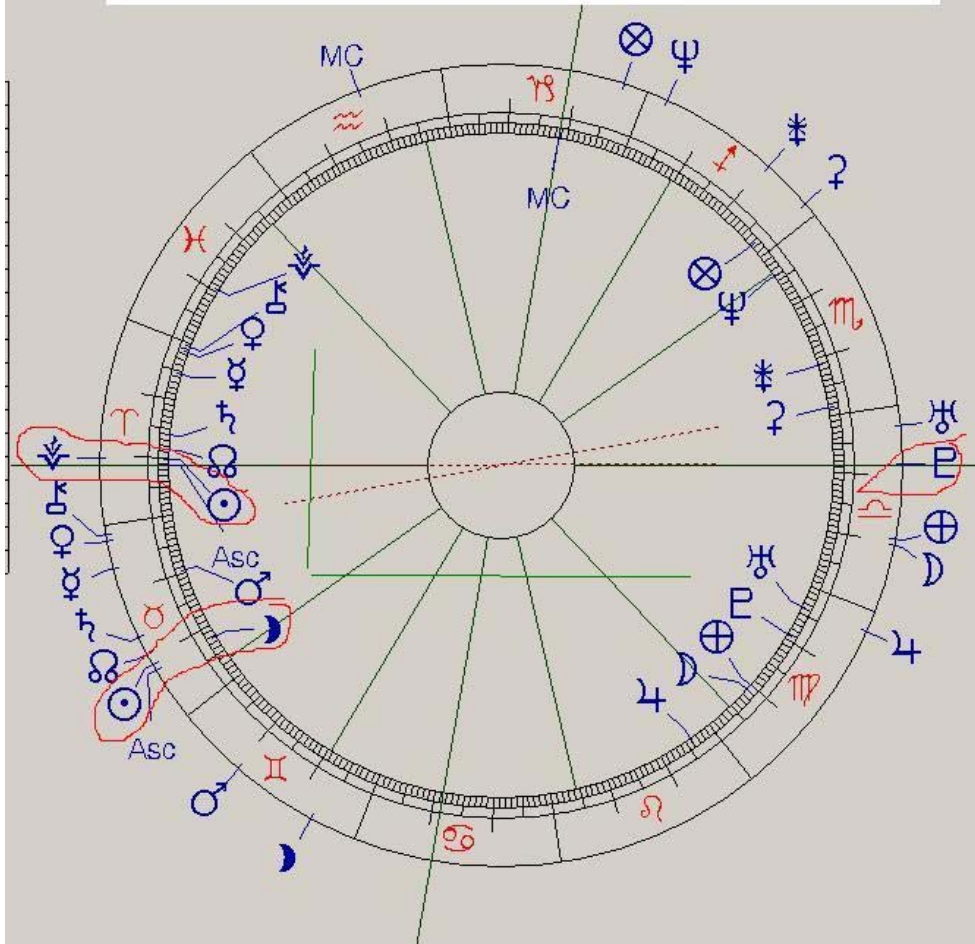

Screenshot van de uitzending.

Albayrak reageerde eigenlijk doorlopend vreselijk onhandig, star en ijskast-achtig. Door haar reacties werd het gesprek vooral vervelend.

Hieronder haar geboortedag constellatie en daar omheen de Vesta boog op de dag van de uitzending. Tijdens die zelfde uitzending kreeg ze via Maurice d'Hondt bovendien nog eens te horen dat ze in de polls weinig kans maakt partijleider te worden.

Buitenring: VEST Aboog op binnenring Nebahat Albayrak (Istanbul, 10-04-1968)
 Op 27-02-2012 de dag dat het duidelijk wordt dat ze geen partijleider wordt en ze
 geagiteerd raakt te gast bij Pauw & Witteman tv.

Met Vesta zelf conjunct Zon, Pluto Oppositie radix Zon en dezelfde boog de Zon conjunct Zwarte Maan. Men zegt wel eens dat alle scherpe Pluto-aspecten voeren tot acties die boven onze macht gaan. Et voila!

(Screenshot: Met dank aan De Volkskrant)

Bijvoorbeeld Dirk Scheringa van DSB? (oktober 2009).

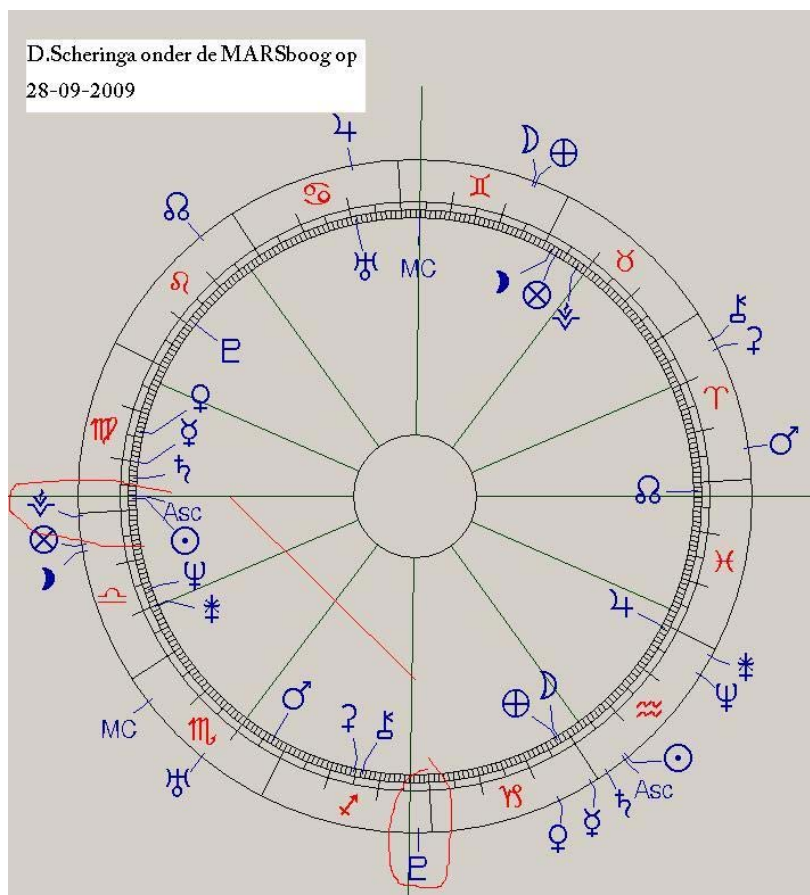
Bij de eerste vier radix tekeningen hieronder, ten behoeve van het hanteren van de eigenbogen, hanteren we aanvankelijk het moment van zonsopkomst als geboortetijdstip. Daaronder de resterende twee tekeningen van Scheringa's radix op basis van de juiste geboortetijd.

Scheringa is geboren op 21-09-1950 in Grijpskerk om 18:10 MET. Hij is een Nederlandse zakenman, sportbestuurder en ex-politieman. Hij is oprichter en

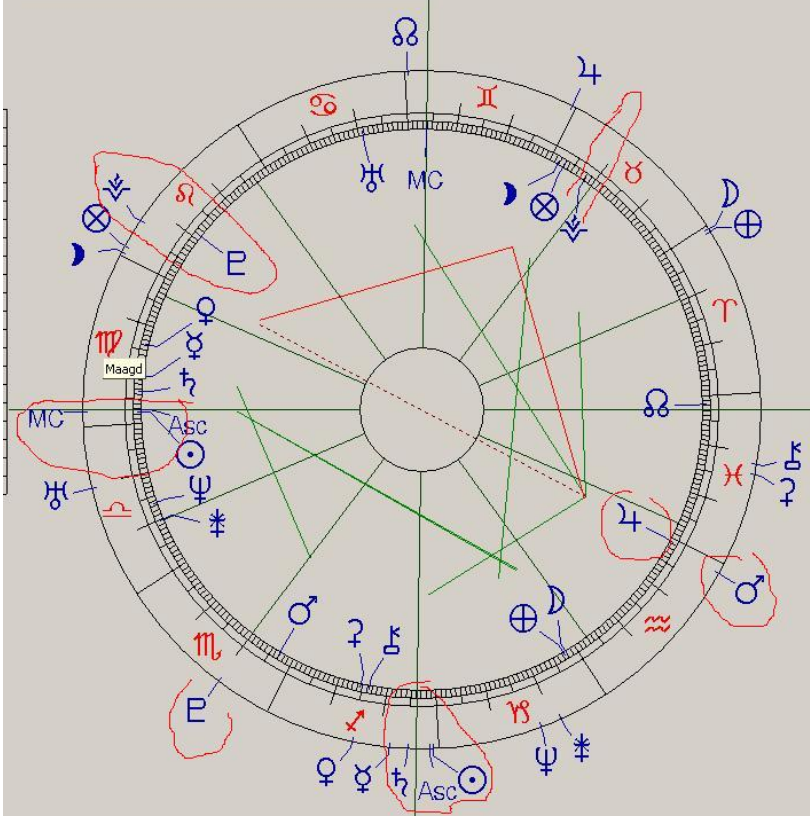
bestuursvoorzitter van de DS Bank en voorzitter van profvoetbalclub AZ. Verder was hij voor het CDA gemeenteraadslid in Opmeer.

Het debacle, tevens de ondergang van zijn bank, begint op 28 september 2009 wanneer oud-medewerkers van DSB Bank anoniem vertellen in tv-programma Nova over agressieve verkooppraktijken bij de bank. **Op 29 september 2009 wil een meerderheid van de Tweede Kamer dat onderzocht wordt of DSB Bank inderdaad het beleid had om zo veel mogelijk overbodige koopsompolissen te verkopen bij leningen, zoals de ex-werknemers beweerden in Nova**

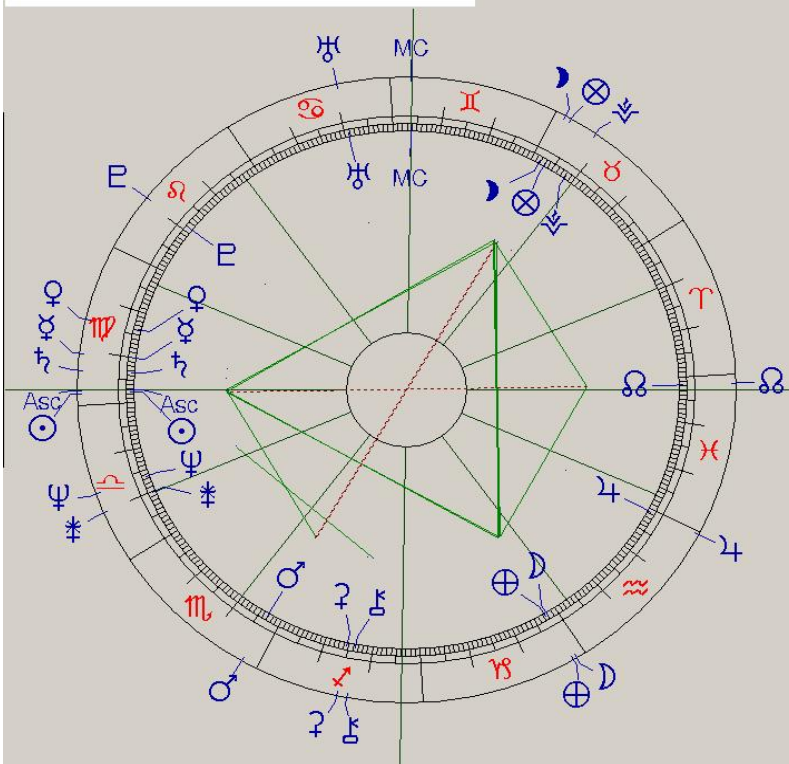
Hieronder (volgende pagina) **vier afbeeldingen** van de Zon/Asc-radix van **Dirk Scheringa** onder resp. de snel bewegende Mars- Vesta- Saturnus- en Zwarte Maanbogen op 28 september 2008.

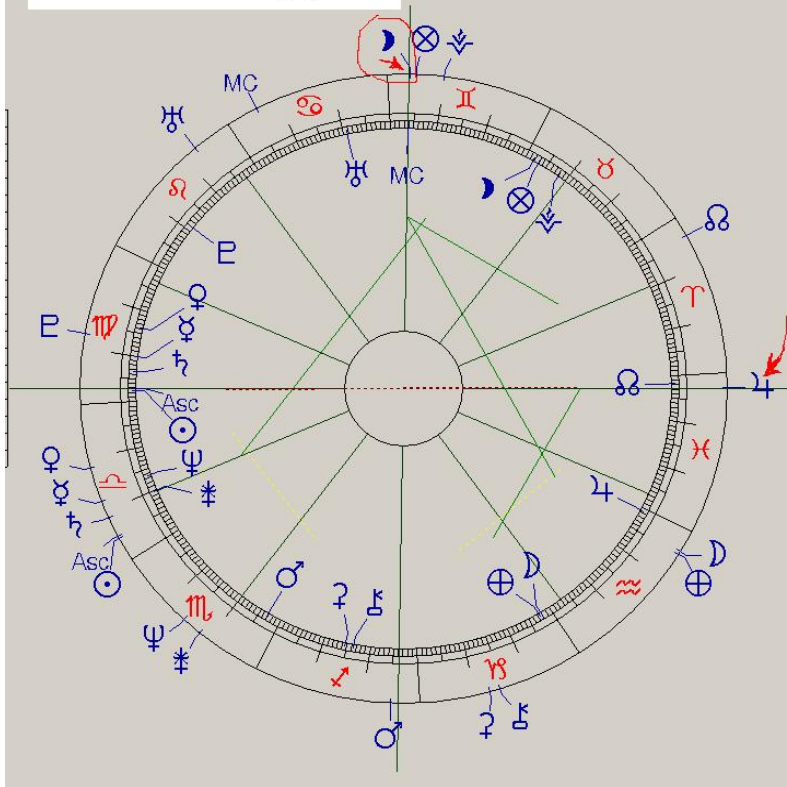
D. Scheringa onder de VESTAboog op
28-09-2009

SATboog van D. Scheringa op 28-09-09wanneer
het debâcle begint (alles conjunct)

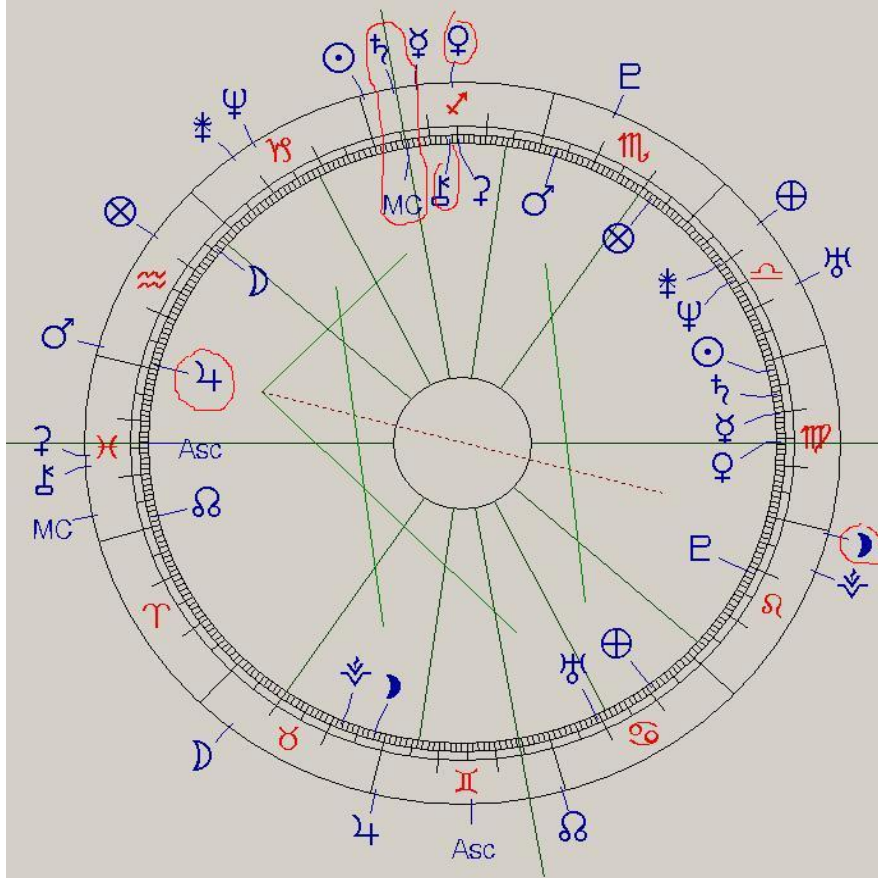

DAGboog D. Scheringa's black monday.
19-10-2009 Faillissement uitgesproken

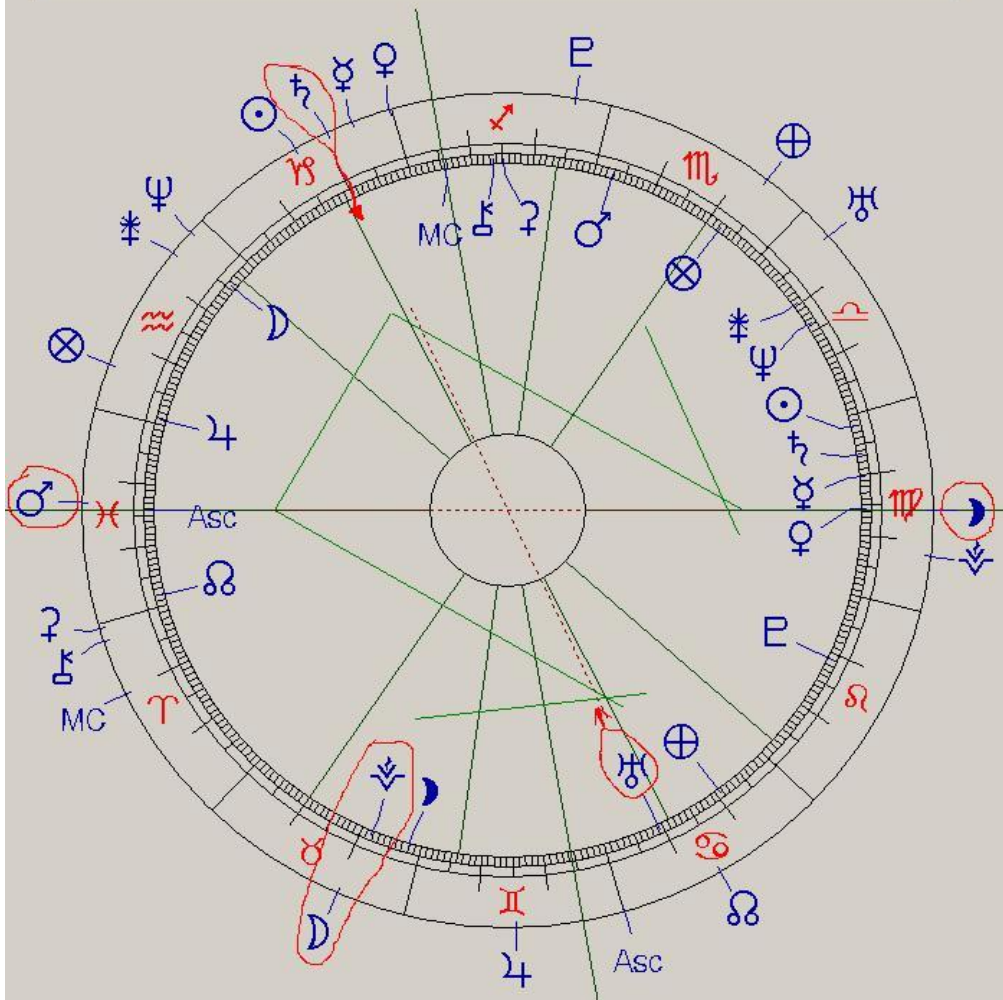
De dag dat het doek valt, 19 oktober 2009. Voor Dirk Scheringa evident een rottdag. Bovenop alle andere akelige bogen die dan spelen, nu ook de **DAGboog** en laten we op de **ZWARTE Maan** die dan pal op de MC staat. Jupiter (traditioneel een kans) op de descendant biedt onvoldoende soelaas wanneer het om steun van de minister van fianaciën en DNB zou gaan. M.a.w., de DAGboog is niet de hoofdoorzaak aangezien ook andere bogen, waaronder die van Saturnus, een rol in het verhaal moeten spelen. We signaleren hier tevens dat je aan de hand van de zonsopkomst radix ook hele valide uitspraken kunt doen.

DIRK SCHERINGA (radix), Geb. 21-09-1950 om 18:10 MET te Grijpskerk. Rondom de radix de VESTAb oog van 28-09-2009 (Eerste publiciteit rondom het dedacle)

Hierboven de feitelijk juiste radix van Scheringa (geb.tijd 18:10 MET te Grijpskerk)
 Daar omheen de altijd pijnlijke VESTAb oog op de dag dat het debacle voor het eerst in het nieuws kwam, zijn imperium daardoor in elkaar zou storten. We signaleren SATURNUS pal op het MC. Het verhaal wordt al helemaal pijnlijk wanneer in deze zelfde boog PLUTO oppositie radix VESTA komt te staan. Het zijn tenslotte steeds de scherpe conjuncties en opposities die de waarde van dit Eigenboog systeem benadrukken. Niet op de laatste plaats fungeert het hiermee tevens als een waardevol instrument om vermeende afwijkingen in de geboortetijd te kunnen corrigeren. Uiteraard doen wa dit dan aan de hand van meerdere datums met meerdere bogen. (Bron geboortetijd: Annemiek Cox via Nicolette de Wijn, Alkmaar).

Dirk Scheringa in het weekend dat een tweetal boeken verschijnen over de opkomst en ondergang van zijn DSBank. Rondom de radix de VESTAboog

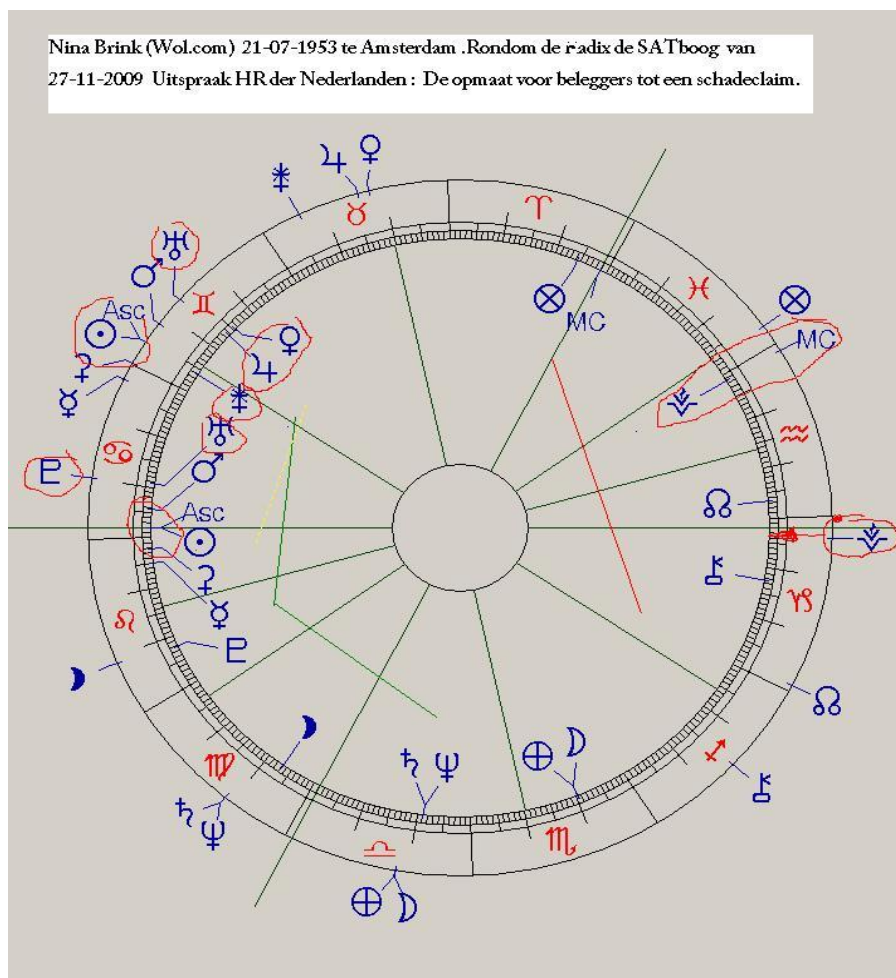
Rondom de radix van Scheringa andermaal de VESTAboog, maar nu op 21 november 2009. Dat is de dag waarop een tweetal boeken verschijnt over de opkomst en ondergang van de DSB. Het zijn de historische feiten die daarin worden vastgesteld en opgesomd. De Maan die door het tweede huis hier pijnlijk langs Scheringa's radix-Vesta beweegt zal hem niet bepaald motiveren ook nog eens een eigen visie op het verhaal te etaleren. De Zwarte Maan staat pal op de descendant en op zijn radix Venus (heer van 2). Vermoedelijk schrikt hij nu tevens op een wel buitengewoon onaangename manier door toedoen van Saturnus die middels die zelfde VESTAboog een oppositie (pressie) met de onthullende radix Uranus maakt. Het illustreert tevens een voldoende waarheidsgehalte waarop beide verschenen boeken kunnen bogen.

Nog meer over mensen die iets met geld doen.

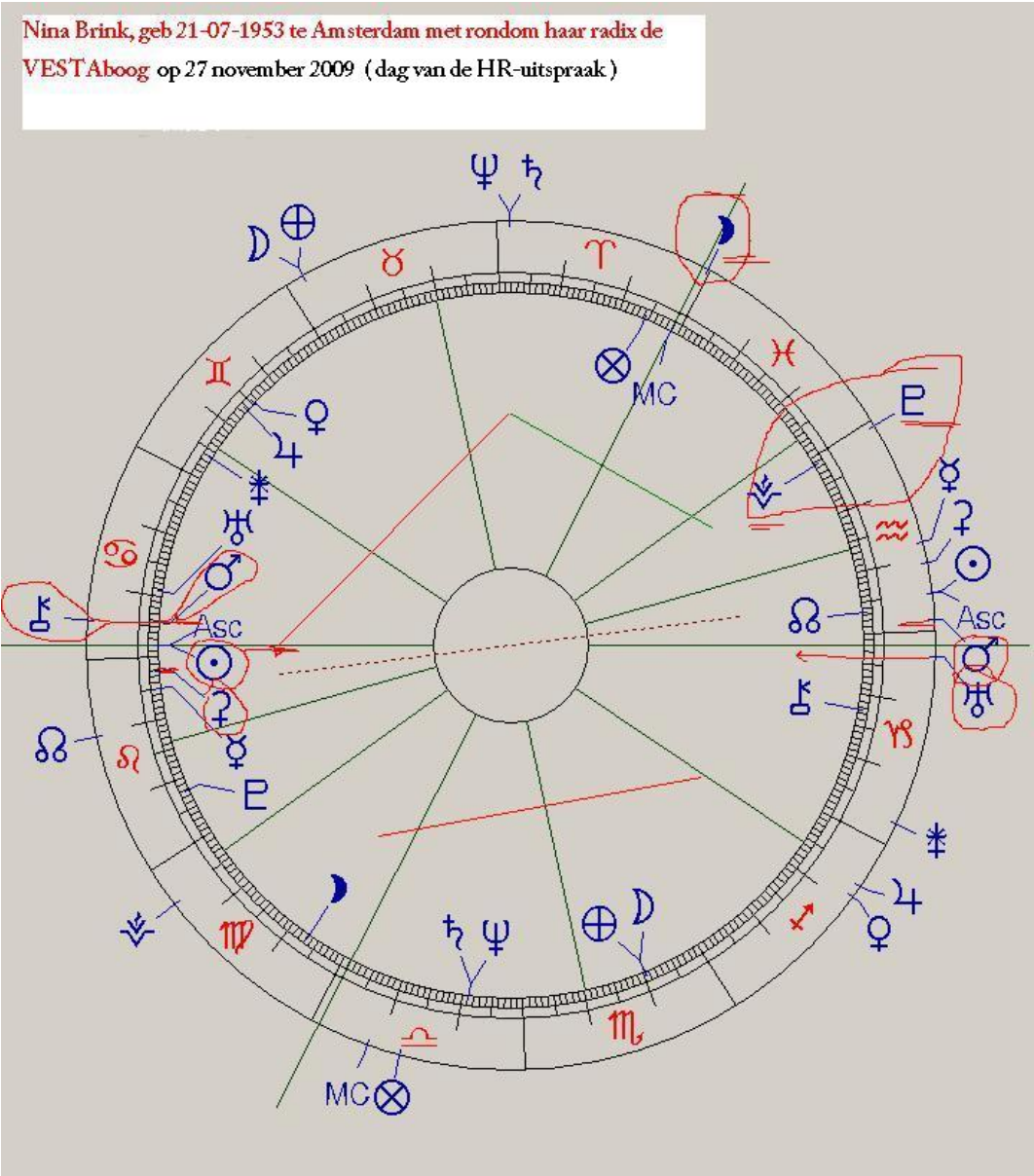
Nina Brink, geboren als **Nina Vleeschdrager** (Amsterdam, 21 juli 1953. De gehanteerde geboortetijd is zonsopkomst) is een Nederlandse ondernemer. Ze is vooral bekend geworden als de voorzitter van de Raad van Bestuur van internetprovider World Online ten tijde van de beursgang in 2000 en de daarop volgende scherpe daling van de beurswaarde.

27-11-2009 **World Online** (met name Nina Brink) heeft beleggers misleid, toen de internetprovider in 2000 naar de beurs ging. Dat heeft de Hoge Raad geoordeeld in de rechtszaak die de Vereniging van Effectenbezitters had aangespannen. World Online en de begeleidende banken ABN Amro en Goldman Sachs hebben de toekomst van het bedrijf destijds té rooskleurig voorgesteld, oordeelt de raad. Daarnaast hadden de banken de onduidelijkheid over het aandelenbezit van bestuursvoorzitter Nina Brink moeten wegnemen (Menigeen herinnert zich nog wel dat zo glibberig gehanteerde en daarom nadien zo gewraakte woordje 'transfer' in de aandelen prospectus). Bovendien heeft ABN tijdens de dag van de beursgang de openingskoers gemanipuleerd. Ofschoon deze uitspraak van de HR een opmaat daartoe vormt, krijgen gedupeerde beleggers niet meteen hun geld terug. Daarvoor loopt een aparte rechtszaak. Ook is nog niet duidelijk wie de schadevergoeding zou moeten betalen. Het onderdeel van ABN dat de beursgang begeleidde, is vorig jaar verkocht aan de Royal Bank of Scotland. Maar gelet op de Eigenbogen hieronder voelt Nina zich vermoedelijk wel (mede) aansprakelijk.

Hieronder de radix van Nina Brink met daaromheen de SATboog op de dag van het onherroepelijk eindoordeel van de HR. Met de SATboog herbergen alle rondom bewegende objecten de invloed van Saturnus. Daarin VESTA pal tegenover de Zon. Het verhaal krijgt uiteindelijk een slepend pijnlijke kwestie. Metafoor: "Al is de leugen (van de private Jupiter) nog zo snel, de waarheid (van de publieke Saturnus) achterhaald hem wel."

Wat betreft **Nina Brink** en de **VESTAboog** (hieronder) is de pijn er in deze afbeelding niet minder om. De conclusie is aan de lezer. Maar opmerkelijk is weer die Zwarte Maan op het MC en tevens Pluto conjunct Vesta. Heftig!

Moordaanslagen en veiligheid

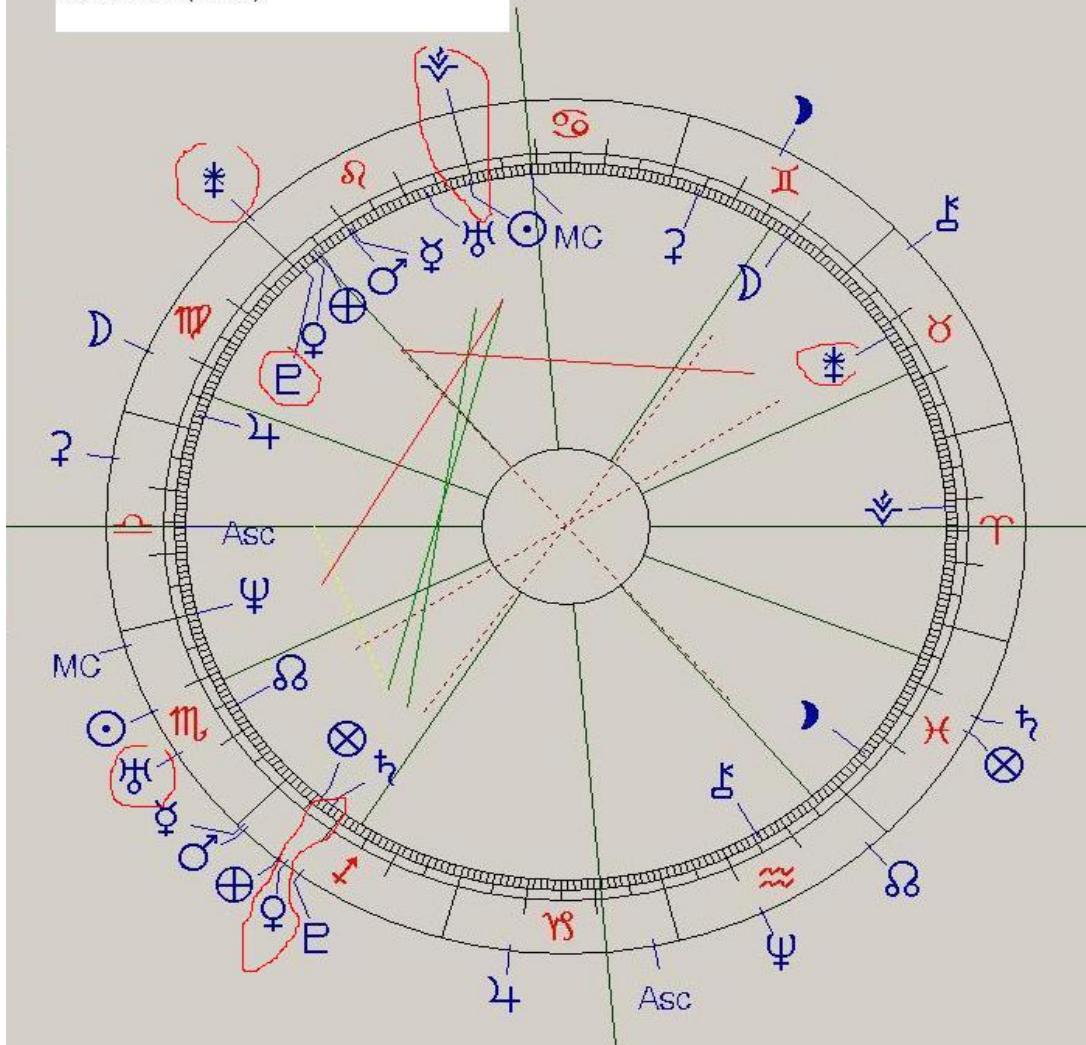
Van het grootste belang en schokkend is toch tevens het volgende.

Gelet op het voorgaande en getoetst aan diverse gepleegde aanslagen (de datum waarop die gepleegd werden is alleen al voldoende) zul je ontdekken dat De Mars-Vesta- en de Dagboog alsdan tezamen noodlottig vrijwel exact op de graad van de target-radix zullen scoren. Uitzonderingen daargelaten waarbij bijvoorbeeld ten tijde van een Russische morteraanval op Rtl-4 cameraman Stan Storimans in Georgië van 12 augustus 2008 waarbij, met diens Vestaboog, Pluto exact op zijn radix-Mars stond en de Marsboog een oppositie van Saturnus op zijn Zon te zien gaf. (Met Saturnus zou je eventueel van ‘structurele’ opzet kunnen spreken, zoals ten tijde van de executie van Ernst Röhm en later in dit artikel beschreven). Griezellig scherp blijken tevens de bogen op AH topman G.J. Heijn (geb.14-02-1931, vermoord op 6-09-1987) waarbij de Vestaboog al eveneens een scherp aspect met zijn radix-Pluto illustreert.

Om pragmatische redenen, op grond hiervan, zou een beveiligingsdienst heel doeltreffend van deze eigenboog methode gebruik kunnen maken. Op basis van materiaal uit een reeks andere aanslagen –uiteraard inclusief die met betrekking tot Pim Fortuyn en Theo van Goch zou men nu beter kunnen timen wanneer het risico van een aanslag op daarvoor kwetsbaar geachte personen welhaast dramatisch toeneemt.

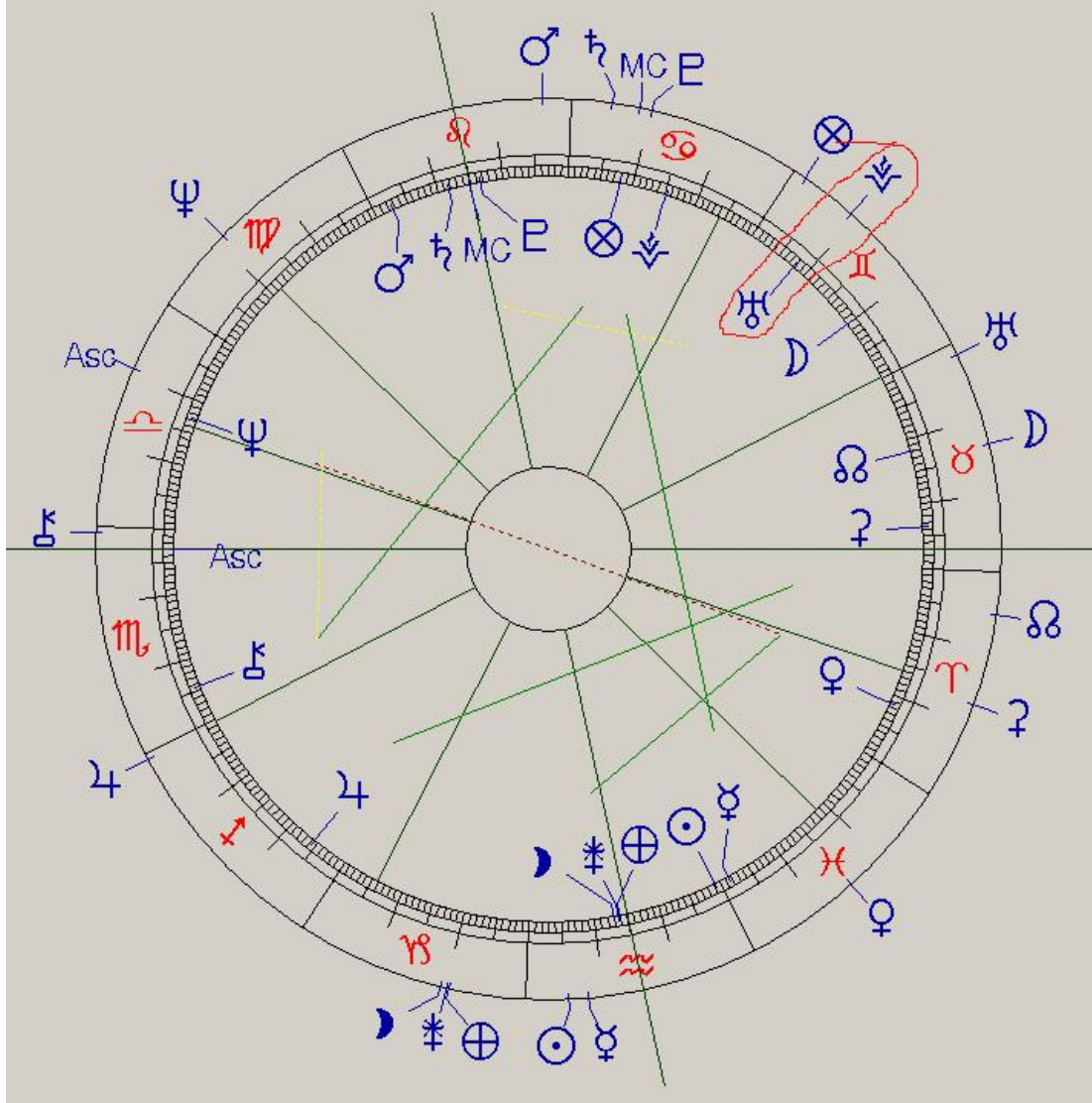
Het zou ons daarom weinig verbazen dat de veiligheidsindustrie (inclusief die van onze eigen overheid) zich nu eigenlijk voldoende moeite zou moeten getroosten ook de astrologie, althans deze vorm daarvan, te betrekken bij hun preventie research. Tig wauwelende, miljoenen euro’s verslindende onderzoeksinstellingen zijn immers bezig met allerlei vormen van preventie, evenwel zonder gebruikmaking van de onderhavige astrologische, hobbelen deze chronisch achter de fatale feiten en missers aan. De planeten kosten niets en de zon levert ons zelfs gratis energie, en? nu belangrijker nog, gegeven en gelet op de omstandigheden, verruimt de kennis omtrent hun posities bovendien ons inzicht omtrent de kwaliteit van onze veiligheid en die van kwetsbare personen.

DAGboog op Theo van Goch op 2
november (2004)

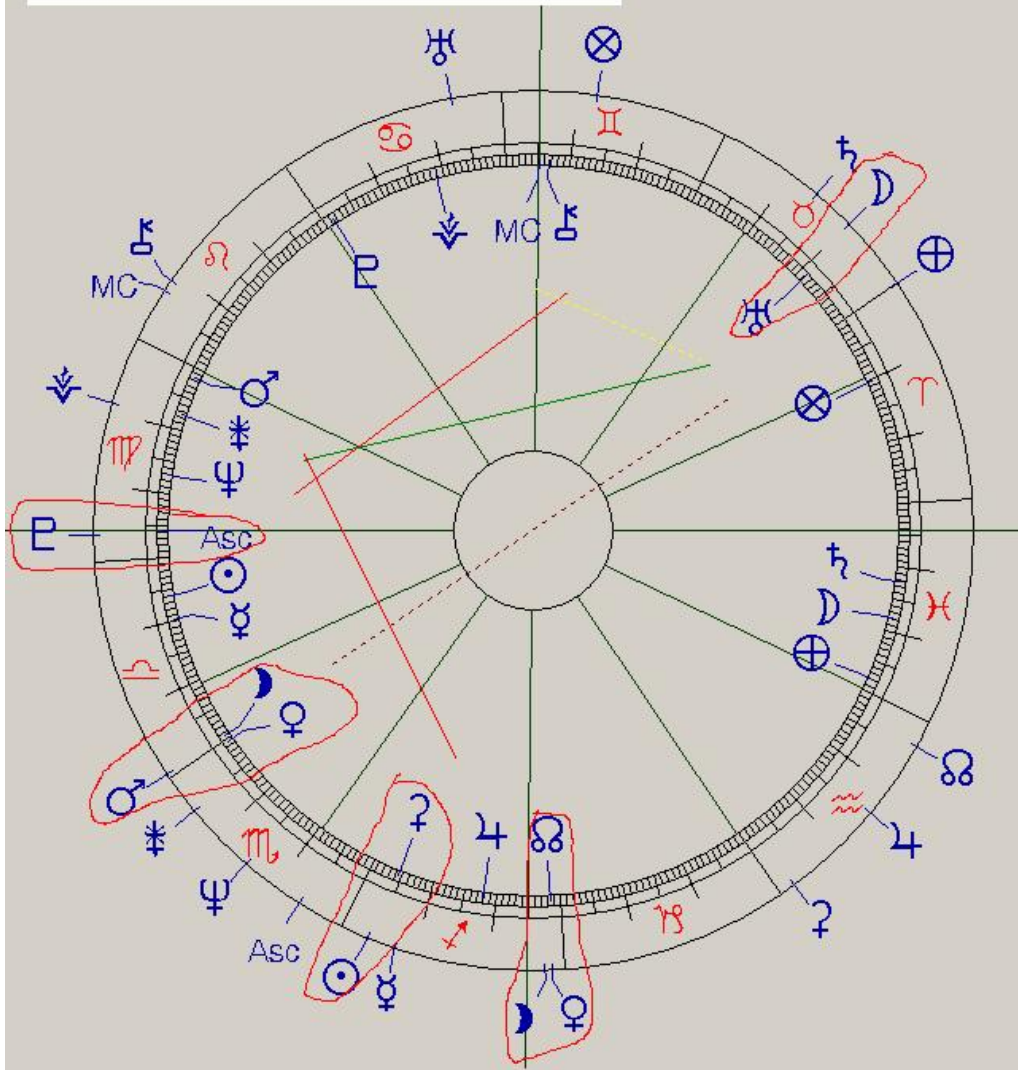
Een gruwelijke dag in de DAGboog langs de **radix van Theo van Goch**. Op 2 november ieder jaar staat op 2 november **Vesta conjunct zijn radix-Zon**. De Mars- en Vestaboog zijn op 2 november 2004 niet minder beschadigend. Deze combinatie van synchroonlopende bogen werd hem noodlottig. Opvallend bij Van Goch is wel dat wanneer de immer pijnlijke Vesta op zijn Zon staat, tegelijkertijd pret-Juno op zijn Pluto staat. Twee ontwrichtende uitersten vallen samen. Daarbij tegelijkertijd Venus op de kille en hartvochtige Saturnus. Gelet echter op deze ieder jaar terugkerende constellatie, waarbij middels deze astrologische benadering verleden, heden en toekomst ineen lijken te vallen, waag ik het te betwijfelen of Theo van Goch wel zo gesteld is op een jaarlijkse herdenking van de steekpartij die hem van zijn zo flamboyante en spraakmakende leven beroofde.

Radix Pim Fortuyn met rondom de VESTAboog op 6 mei 2002 (aanslag en overlijdensdatum)

De radix van Pim Fortuyn op de dag dat hij vermoord werd. Aan de buitenzijde de radixposities verschoven middels de **VESTAboog**. De DAG- en de MARSboog -hier niet weergegeven- vertonen op die datum al eveneens vlijmscherpe conjuncties / opposities.

VESTAboog op de ware radix van Berlusconi (geb. 29-09-1936 , Milaan) op de dag dat een vijandig projectiel zijn aangezicht beschadigde (13-12-2009)

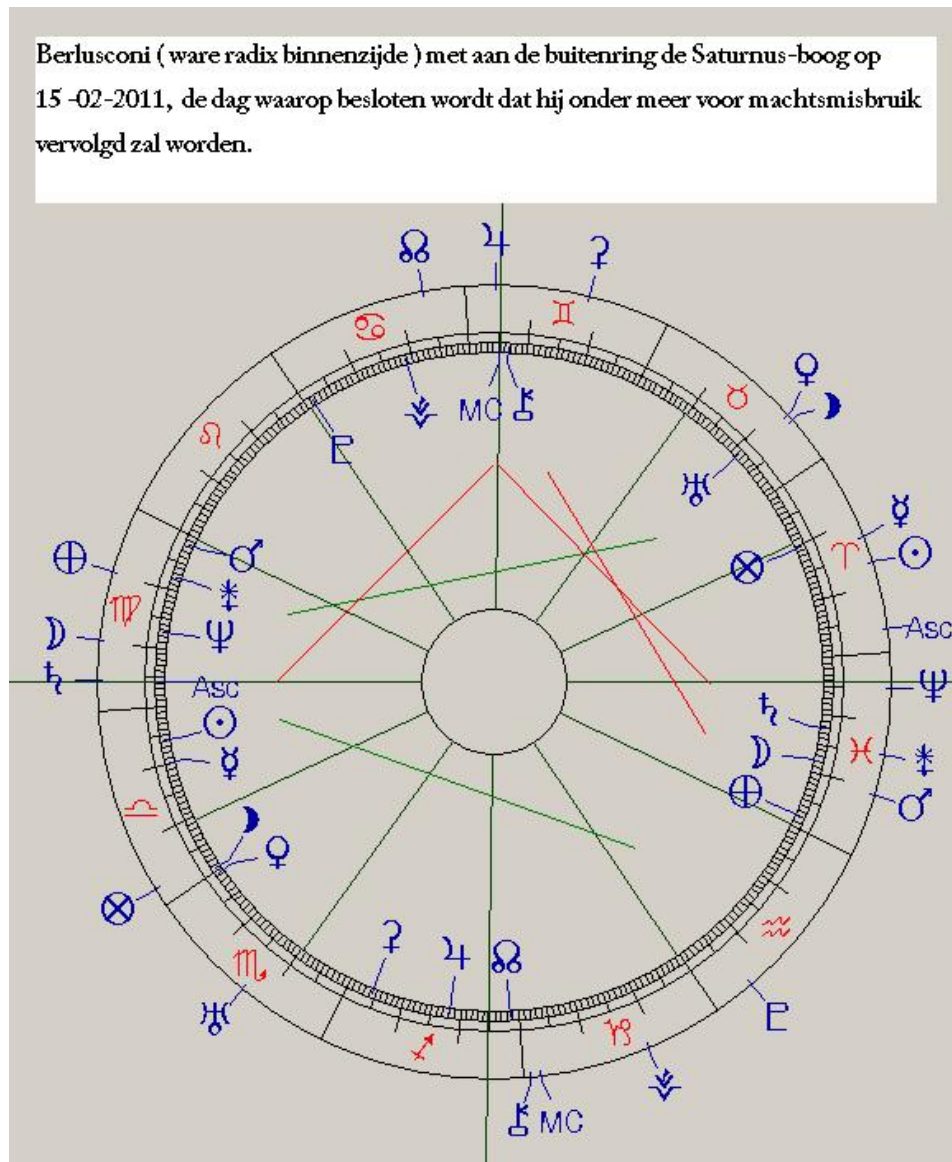

Een geschatte radix van de Italiaanse premier S. Berlusconi met daaromheen de VESTAboog. Op 13-12-2009 liep de politicus verwondingen op aan zijn gezicht toen hij in Milaan werd aangevallen door een man. De 73-jarige Berlusconi werd in het gezicht geraakt door een miniatuurbeeld van de Dom in Milaan. Zijn gehanteerde geboortetijd zou mogelijk 10 minuten later kunnen zijn. Daardoor zou de Zwarte Maan (middels de VESTAboog) op zijn IC komen te staan (daardoor de Priapus op het MC) en Pluto net iets boven de ascendant. De Maan en Mars zijn middels deze boog de vermoedelijke aanwijzers van het hem aangedane onheil. Net als Pim Fortuyn heeft ook B. Uranus in het VIIIste huis.

Nog meer Berlusconi

Al is de leugen (Jupiter) nog zo snel de waarheid (Saturnus) achterhaald hem wel

Berlusconi zal voor de strafrechter moeten verschijnen. De zakenman en premier zou betaalde seks met een minderjarige hebben gehad en zich bovendien schuldig hebben gemaakt aan ambtsmisbruik.

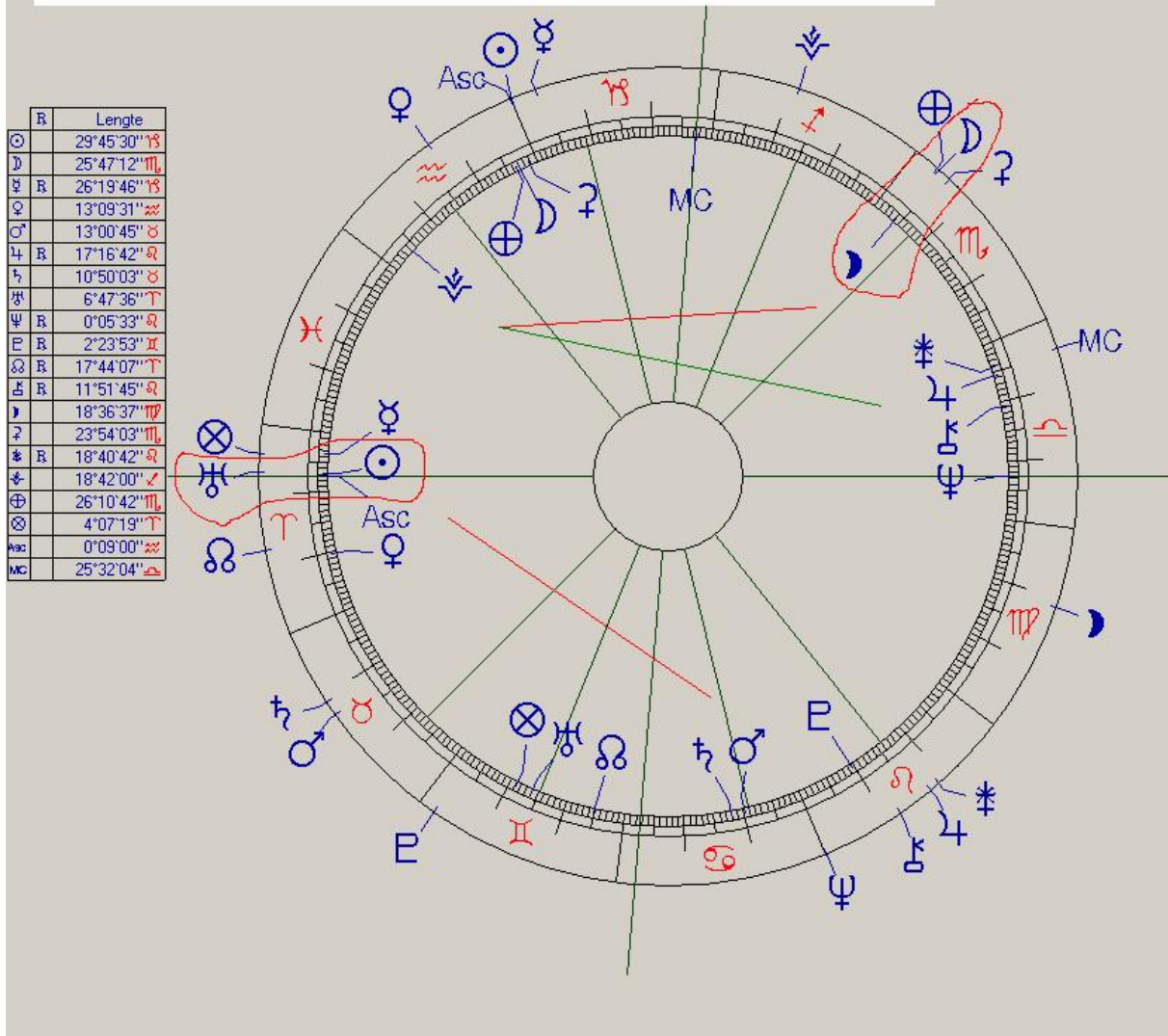

Op 15-02-2011 is het dan zover. Saturnus (in zijn eigen boog, van nature systematisch en grondig) pal op de Ascendant. Maar tegelijkertijd Jupiter nét over het MC. Indien Jupiter, qua radix-positie, enkele graden voor het MC zou hebben gestaan, zou Berlusconi vermoedelijk wel met succes zijn macht hebben kunnen aanwenden om dit proces te voorkomen. Dat kon kennelijk in het verleden wel, ware het toen onder snellere progressies. Bijkomende ‘catastrofe’ is tegelijkertijd immer de Venus – Zwarte Maan conjunctie over zijn radix Uranus in VIII. Zo’n Saturnus progressie zal als loodzwaar worden ondergaan.

Zinloos geweld. Schip ‘Ecolution’ van Wubbo Ockels tot zinken gebracht.

Wubbo Ockels, 28-03-1946, Almelo (zonsopkomst)

VESTAboog in de buitenring voor 2-12-2010, de dag dat zijn schip 'Ecolution' tot zinken wordt gebracht. (Vorm van zinloos geweld)

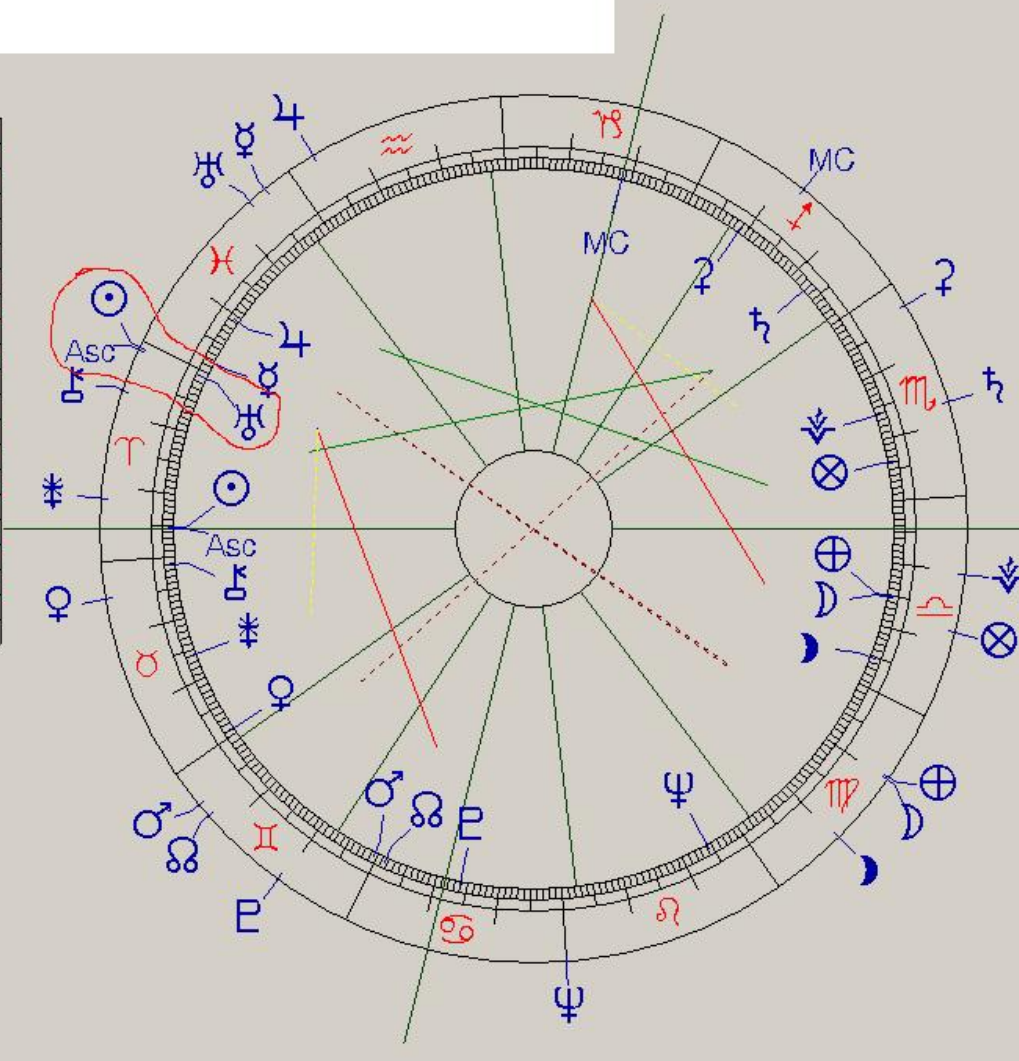

Ook aan de hand van deze presentatie zien we maar weer dat het er eigenlijk ook niet zo veel toe doet dat we de exacte geboortetijd van iemand onthopen. Rondom de planeetposities van Wubbo Ockels projecteren we hier de VESTAboog op de dag dat zijn jacht (een varend laboratorium) tot zinken werd gebracht. De man is zich uiteraard pijnlijk rot geschrokken, getuige met name de positie van Uranus (in de VESTAboog) bovenop zijn geboorte Zon. In diezelfde boog maakt de Maan op die datum het beeld er al eveneens niet bepaald vrolijker op. Wanneer we echter de MARSboog nog eens ernaast zouden leggen (hier overigens niet geëtaleerd), blijkt die op die dag al even akelig, want messcherp en op de dag nauwkeurig staat daarin de Zwarte Maan pal conjunct de radix-Zon. Twee violente bogen en van daaruit tegelijkertijd scherpe conjuncties van malefics met prominente radix-posities doen soms het ergste vrezen.

Even schrikken met Uranus. Paus door vrouw besprongen

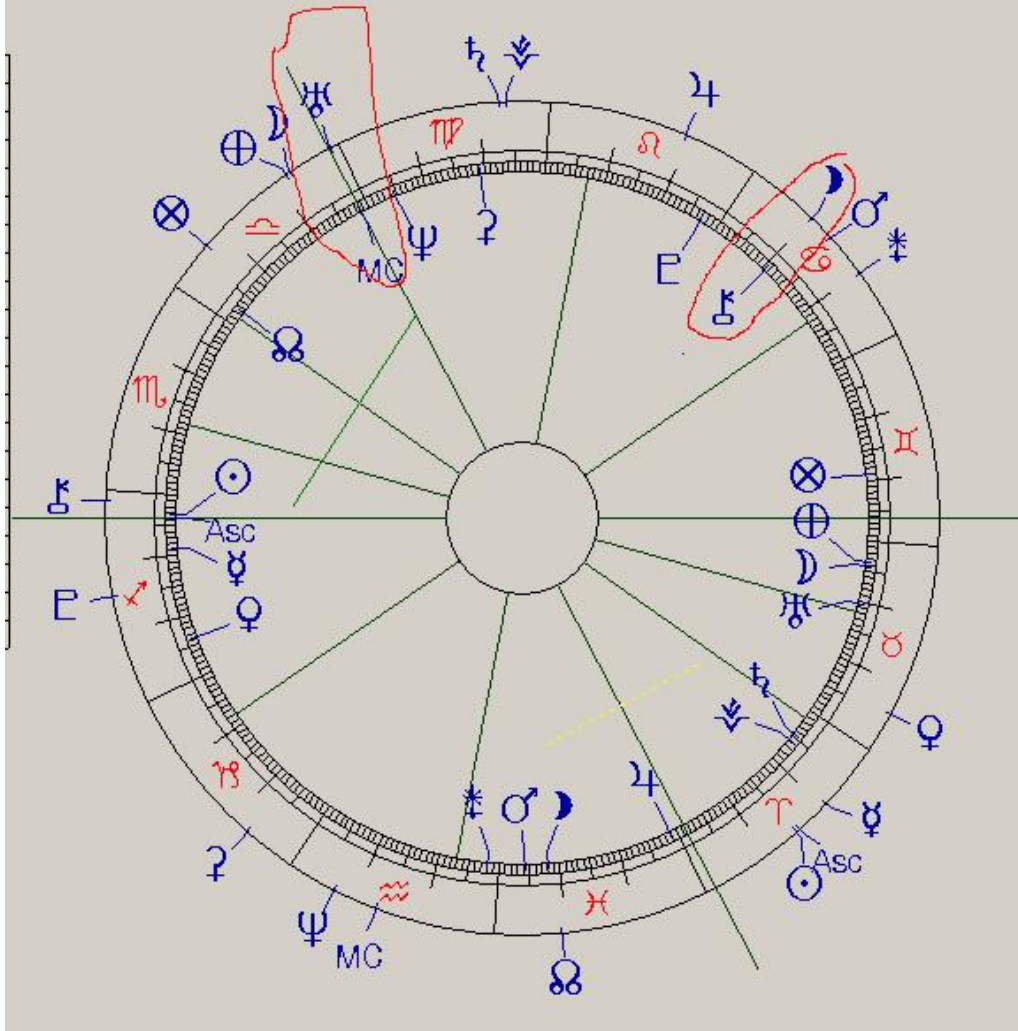
Paus Benedictus (Markt, 16-04-1927, Zonsopkomst) onder de MARSboog
 op 24 december 2009, de dag dat hij in Rome besprongen werd en viel.

R	Lengte
☉	0°46'19"♈
☽	20°11'48"♏
♃	3°54'18"♈
♄	4°49'58"♈
♅	5°04'06"♈
♆	26°08'51"♏
♁	12°33'37"♏
♂	6°25'50"♈
♃	29°52'36"♏
♄	19°25'23"♈
♅	6°58'56"♈
♆	6°52'30"♈
♁	10°14'42"♏
♂	26°34'07"♏
♃	21°30'33"♈
♄	19°29'42"♈
♅	20°33'24"♏
♆	11°42'27"♈
♁	1°07'55"♈
MC	17°00'27"♈

Paus Benedictus onder de Marsboog op de de dag dat hij door iemand besprongen werd.
 Zon-Uranus conjunctie (vrijwel exact).

Kardinaal SIMONIS (geb. 26-11-1931, Lisse) op 24-03-2010 tijdens een interview door Pauw & Witteman TV over het misbruik van kinderen door priesters op RK internaten. Rondom zijn radix de VESTAboog.

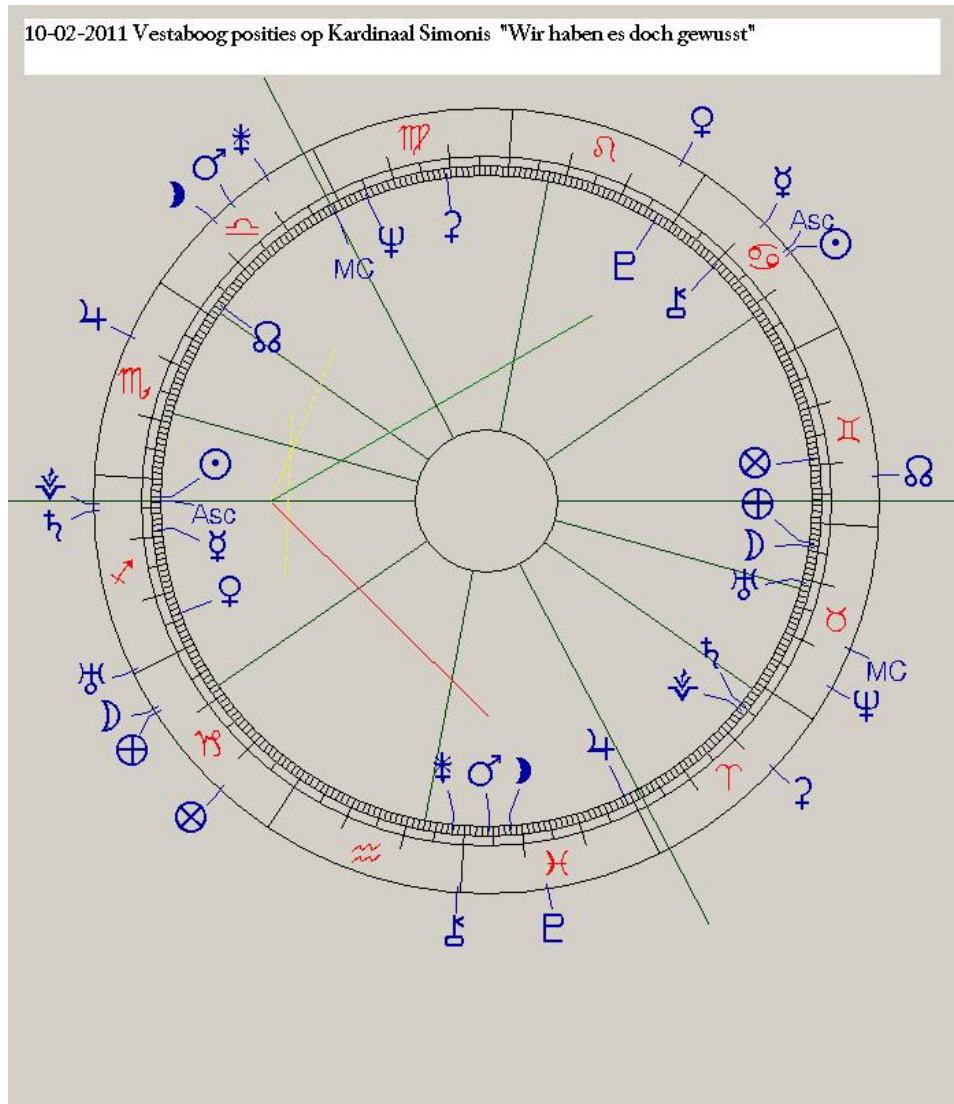

"Wir haben es nicht gewusst. Het is een beladen term. Maar het is wel waar." Dat zegt kardinaal Ad Simonis op dinsdag 24 maart 2010 over het misbruik binnen katholieke instellingen in het actualiteitenprogramma Pauw & Witteman.

Het is 23 maart 2010, de dag dat **Kardinaal Simonis** tijdens een interview met **Pauw en Witteman-tv** stevig aan de tand wordt gevoeld over seksueel misbruik binnen de RK kerk. Rondom zijn radix (zonsopkomst moment geborene) bestuderen we voor die dag de immer pijnlijke VESTAboog en noteren daarin Uranus op de MC. Wanneer we voor die zelfde datum de MARSboog berekenen valt deze, slechts een fractie later, vrijwel geheel samen met de VESTAboog.

Het komt niet vaak voor, maar onder twee maal Uranus over de MC moet op zulke dagen de ontreding en het gevoel van catastrofe en ineenstorting bij deze man wel compleet zijn. Tegelijkertijd valt de ZWARTE MAAN in die bogen op Cheiron in VIII. Zo bestaat er in deze constellatie steeds een verband tussen huis VIII met Cheiron en de MC, maar echter alleen dan wanneer de Zwarte Maan en Uranus deze radixpunten aantikken.

Alles goed en wel (of niet juist) Maar dan deze...

Simonis, inmiddels met pensioen, verklaarde vorig jaar in het tv-programma Pauw & Witteman misbruikzaken altijd „zeer zorgvuldig” te hebben afgehandeld. Nu weerspreekt Simonis in een reactie dat hij de veroordeelde priester heeft beschermd. Rondom zijn zondopkomst radix de posities volgens de Vesta-boog op de dag dat hij moest bekennen dat hij bij Pauw & Witteman regelrecht had zitten jokken. Astrologisch gezien kan het gewoonweg niet “kardinaler”. Want zie Vesta staat hier nu zelf bovenop zijn radix Zon. Saturnus (van angst) er vlak voor. Wanneer we de Marsboog zouden etaleren (hier niet...want dat mag u zelf doen) blijken de heftige conjuncties en opposities op 10 februari 2010 al even scherp.

Sport

Wat betreft een beoogde optimalisering van sportprestaties kan de Eigen boog ook in dat opzicht zeker van dienst zijn. Nu mag het dan zo zijn dat de timing van evenementen en kampioenschappen veelal niet door de beoefenaren zelf kan worden vastgesteld. Dit neemt niet weg dat deze Eigenboog als leermiddel ook hierin de nodige feedback kan geven. We volgen bijvoorbeeld dressuurrutter EDWARD GAL (Geb. in Dieren op 4-03-1970). Op 25 augustus 2009, met de hoogste score ooit in een Grand Prix (84,09), sloot deze dressuurrutter de 'gouden' landenwedstrijd van Nederland op de Europese titelstrijd af. Je spreekt hier van het toppunt van harmonie tussen ruiters en paard. We plaatsen nu de Marsboog rond zonsopkomst van zijn radixdag. Opvallend is dat de evenwichtzoekende Venus op die dag zijn geboortezon passeert. Later in dit artikel hanteer ik nog een ander voorbeeld, dat van schaatskampioene Marianne Timmer.

NYSE – Wall Street

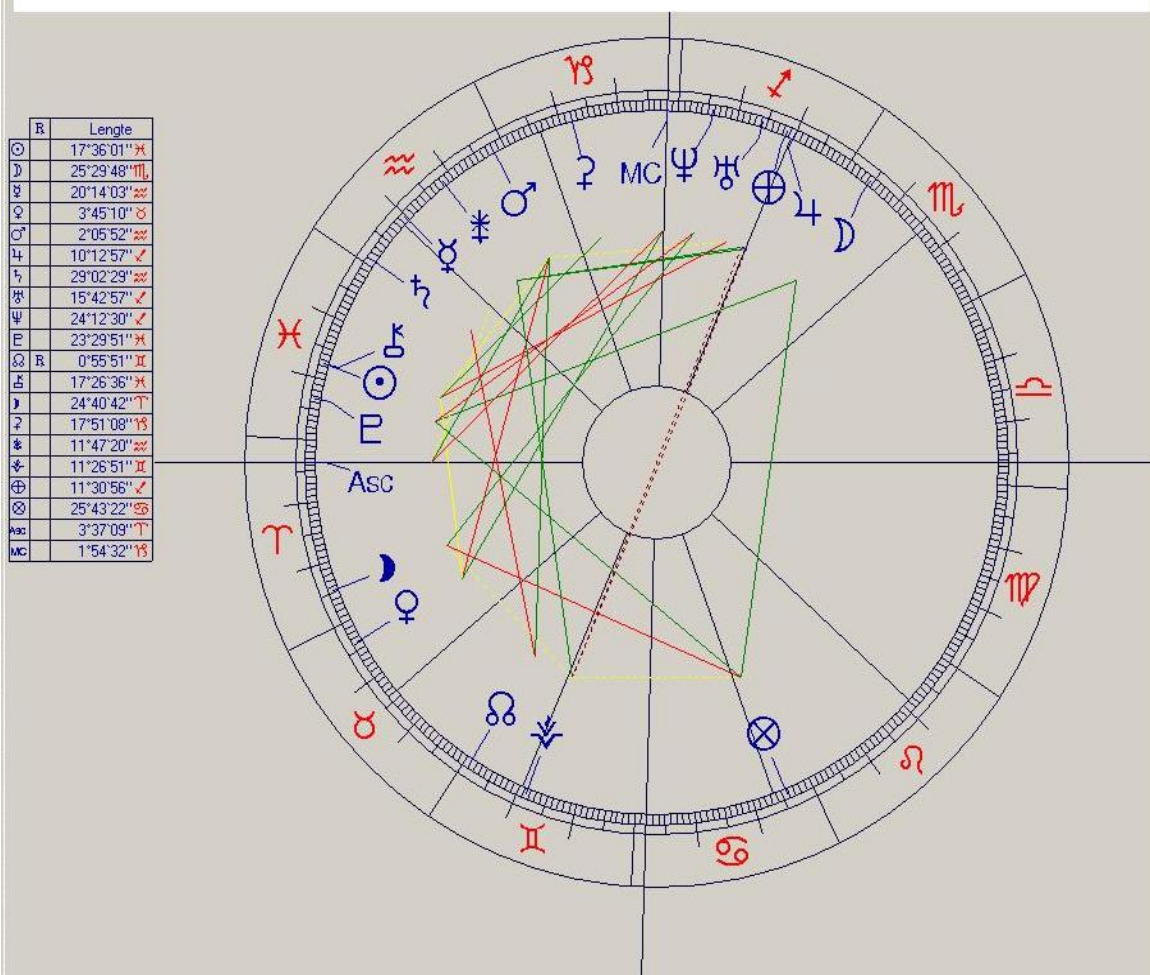
Het begin van de NYSE gaat terug tot de ondertekening, op 17 mei 1792, van het *Buttonwood Agreement*, een overeenkomst getekend door 24 aandelenhandelaren onder een Buttonwood-boom voor een gebouw op Wall Street 68. **Op 8 maart 1817** schreef de organisatie een eerste ruw statuut en werd de naam **New York Stock & Exchange Board** aangenomen, die in 1863 veranderd werd in de huidige. De eerste centrale locatie van NYSE was een kamer op Wall Street 40, gehuurd voor \$200 per maand in 1817. *Bron: WIKIPEDIA*

Wanneer je weliswaar de plek en de datum weet ontbeer je toch heel vaak het juiste tijdstip. Het reconstrueren van tijdstippen acht ik wel de leukste tak van sport binnen de astrologie. Een uurhoek die ik na enige research zelf selecteerde en analyseerde betrof die van de Wallstreet effectenbeurs (NYSE). Aan de hand van wel ruim zestig politiek schokkende en koers beïnvloedende datums heb ik in een eerste aanzet vermoedelijk wel voldoende aannemelijk kunnen maken dat die uurhoek in NY-NY op 8 maart 1817 om even na zevenen AM valt (betreft dit de dag waarop verhuizing en officiële vestiging van de **NYSE-Board** plaatsvond) en niet zo zeer die van medio mei 1792 tijdens de Buttonwoods agreement. Ik nam het geboorte moment matineus omdat je, anders dan tegenwoordig zonder kunstlicht, in die dagen sterker van het daglicht afhankelijk was dan tegenwoordig. “De morgenstond heeft goud in de mond”. Wel evident ging in die dagen dit bekende gezegde beter op dan in onze hedendaagse kunstlichtsamenleving met haar 24-uurs economie. De NYSE Board uurhoek heeft de MC in het prille begin van Steenbok staan. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Federal Reserve Board act in Washington DC gepasseerd werd op een dag dat de Zon net over dat MC transiteerde (24-12-1913). Die zelfde Zon stond met een graad verschil uitgaand oppositie op Pluto: Een jaar later zou de 1ste Wereldoorlog uitbreken. Tevens een weet betreft het feit dat de *Federal Reserve Board* de belangrijkste financiële instelling van Amerika is en beheerst deze daarmee all krediet faciliteiten van dat land doordat deze Fed min of meer direct wordt aangestuurd door alle (private)

banken. Pluto transiteert in 2009 over de radix-Zon van deze 'Fed' hetgeen inhoudt dat men (voor het eerst in haar geschiedenis) een echt grote transformatie van het gehele Amerikaanse geldsysteem zal moeten toelaten. Maar met de Zon van de Fed zo pal op de MC van de NYSE Board (Wall Street) bestiert deze instelling daarmee in feite wel het hele Amerikaanse financiële leven. Bovendien, met de Maanknoop van deze instelling op de de Zon van de NYSE-Board is deze - door de grote private banken aangestuurde- club lotbepalend voor het totale Wall Street gebeuren. Een buitengewoon verhelderende 3.5 uur durende video over de hele historie van het Amerikaanse financiële en economische leven is getiteld "*The Money Masters*". Door Google geproduceerd is deze te bekijken via het internet. Het is een onthullende en daardoor tevens schokkende aaneenschakeling van openbaringen in een tot dusverre nog nimmer verteld verhaal.

Oprichting NYSE Board op 8 maart 1817 om 7:00 AM (wsl. 7:04 AM) NY-NY.
Een reconstructie.

"THE ROOT"

Afbeelding: Gegiste uurhoek geboorte NYSY-Board

Behalve dat die uurhoek eigenlijk al vrij veel vertelt over hoe het westers materialisme in elkaar steekt, kun je aan de hand van mijn eigen reconstructie, middels de hier beschreven bogen tevens zien dat we eind 2008 opeens in een

tijdsgewricht beland zijn waarin er een einde komt onder meer aan die zo perverse jat- en graaicultuur (Pluto in zijn transit, maar tevens in de eigenboog, staan nu immers beiden pal op het MC van deze uurhoek, waardoor de ontwrichting, grondiger en lomper dan ooit tevoren, nu wel maximaal zal zijn. Omdat het een beweging langs de MC betreft kunnen we hier beter het woord 'culmineren' hanteren. Of ook anders gesteld, "een Pluto-effect is aan het licht gekomen.) Bovendien staat deze ontwrichtende planeet -eind 2008- op een Tekenwisseling wat al sowieso een koersverlegging richting een ander soort cultuur en trend inluidt).

Dat deze uurhoek hoogst representatief is valt mede te verifiëren middels de solaar. En ziedaar, want hiertoe hanteer je die van –uiteraard- dat rampjaar 1929. Daarin traceer je prompt al een paar zeer nauwe conjuncties en opposities van reuze akelige planeten, te weten Cheiron, Vesta, Mars, Zwarte Maan en Saturnus). De orbs van de relevante aspecten behoren, volgens de progressieformule van 1 graad = 1 jaar, dan minder dan een graad te zijn. En, mij dunkt, zijn die er voldoende.

Iets soortgelijks met een noodzakelijke nauwe orb vonden we in die van 2008 (Met Uranus), tevens in die van 2012.(Combinatie Zwarte Maan en Jupiter, alsmede een combinatie Vesta, Mercurius en Uranus.

Dat Saturnus het Amerikaanse defensie- apparaat vertegenwoordigt moge evident zijn. Hiertoe hanteren we maar eens de solaar op de NYSE root van 1941 (Dit betreft dan de Japanse aanval op Pearl Harbour en waardoor Amerika in de Tweede W.O. betrokken raakt). Saturnus staat daarin vrijwel pal op de Ascendant. Deze planeet staat peet voor systematiek en speelt deze in de aanvang vaker een gewichtige rol tijdens andere oorlogsmomenten.

De conversie van de goudstandaard medio augustus 1971 wordt rijkelijk geïllustreerd door de Maan in Leeuw (Amerika's grote goudroof en wisseltruuk) die dat jaar prominent op de solaar-ascendant van 'mijn' NYSE-radix staat. Deze ingreep zou buitengewoon nadelige financiële gevolgen voor Frankrijk inhouden. (De astrologie claimt dat zowel het edelmetaal goud als Frankrijk door het teken Leeuw beheerst worden).

Vraagt menigeen zich nu af of deze door mij gevonden uurhoek zich voldoende leent voor het voorspellen van beursfluctuaties? Die vraag kan vermoedelijk bevestigend beantwoord worden. Niet alleen aan de hand van het anekdotisch materiaal uit de hiervoor genoemde solaren mag dat al enigszins blijken, maar steekproefsgewijs tevens aan de hand van een vrij lange reeks opeenvolgende koersen van de DJI (Dow Jones Index) ontdekte ik dat dit op bepaalde momenten zeker het geval is. Voor de kleine belegger is vermoedelijk Neptunes de belangrijkste aanwijzer.

Laat onverlet dat het een boeiende uurhoek is. Wanneer we de NYSY-uurhoek zouden duiden en nader analyseren valt op dat de Zwarte Maan in het eerste huis in Aries staat. M.a.w.: je kunt het alom zo gek niet bedenken of het is er. M.a.w. men verschijnt (Aries) er met van alles en men handelt er in alles en niets (Zwarte

Maan). Heer 1 (Mars) staat in 11 (weten door openbaren) en heer 11 (Uranus) in 9 (overzicht en inzicht), terwijl heer 9 in 9 staat. Het wijst er op dat iedereen van alles weet (11) en van daaruit middels het hebben van overzicht en inzicht (9) ieder vraagstuk oplost. Sterk verbonden met de verwarring en chaosgevoeligheid is en blijft Uranus. Dat het verleggen van grenzen (doorgaans met technologische producten van Uranus) de markt aan de gang houdt behoeft hierin geen betoog. Het hele verhaal wordt echter pijnlijk gissen en buitengewoon tricky doordat Vesta recht tegenover Jupiter (heer 9 in 9) staat. M.a.w.: Er wordt schadelijk (Vesta) gemanipuleerd met de waarheid. Bovendien staat heer 3 (Mercurius) in 11 hetgeen tot gevolg heeft dat iedere doorgegeven (3) leugenachtige mededeling (van Tweelingen) klakkeloos wordt aangenomen als waarheid in 11.

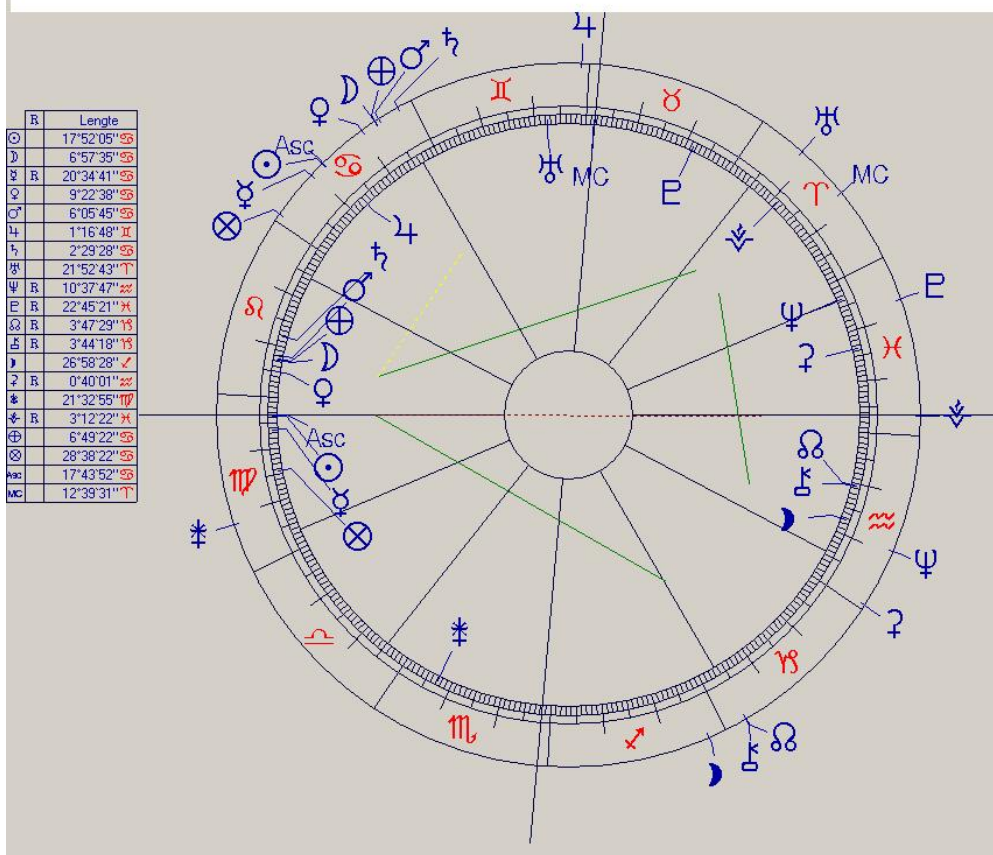
Ter verificatie van de Eigenboog op de NYSE uurhoek hanteren we de in de bijlage - onderaan dit artikel- genoemde datums van belangrijke gebeurtenissen.

Opmerking: Ik moet er wel een kanttekening bij plaatsen. Aangejaagd door de kredietcrisis zijn mijn bevindingen met betrekking tot stemmingen op Wall Street helaas van vrij recente datum en moeten mijn statements zich dienaangaande daarom beperken tot het trekken van een voorlopige conclusie. Bovendien behoeft het één en ander beslist eerst een systematische en kwantitatieve, d.w.z. een statistische benadering.

Edwin Drake en de aardolie.

Een intrigerende uurhoek is dan zeker ook die waarop Edwin Drake voor het eerst ruime hoeveelheden aardolie aanboort. Dat was op 27 augustus 1859 in Titusville, Pennsylvania. Omdat het uiteindelijk de gehele wereldeconomie zou aangaan mag je voor dat moment op die dag rustig het mundane moment van zonsopgang hanteren. Bovendien, zo stel ik de valide vraag, was miljoenen jaren geleden en is de Zon hierin immers niet nog steeds de allergrootste energie leverancier? Neem vervolgens de diverse eigenbogen, weeg in dit geval die van Saturnus (diep aards) dan maar wel mee. (Saturnus vertegenwoordigt hierin beslist mede de prijs handhavende overheid die er immers dik aan verdient) Ontdek dan dat er in de prijsontwikkeling van deze grondstof inderdaad een zwakke cyclus van ongeveer dertig jaar steekt. Neem met de Plutoboog dan tevens het aanzetten en operationeel worden van de eerste commercieel draaiende kerncentrale ook maar eens mee, want die ontwikkeling was bepaald angstaanjagend voor menig olieboer, hoor. Uiteraard heel boeiend het najaar van 1973, dat van de oliecrisis en ontdek je daarmee dan tevens dat de plaatsvervangende opvolger van de olie, qua energie bijna zeker, maar na een confrontatie met vele paradoxen in waterstof (kernfusie) gevonden zal (moeten) worden.

27-08-1859 (Dawn) Datum eerste olieboring door Col.Edwin Drake in Titusville (Pens.) op verzoek van George Bissell met het lampolie patent van Abr.Gesner.
 Buitenring: SATURNUS cycle 20 oktober 1973 (aanvang oliecrisis)

Hierboven: Het begin van de dag waarop Edwin Drake voor het eerst ruime hoeveelheden aardolie aanboort. Dat was op 27 augustus 1859 in Titusville, Pennsylvania.

Neptunes

Wat betreft mijn ervaringen met Neptunes heb ik slechts een vermoeden dat misschien al even vaag is als dat die planeet dat in al haar uitingen menigmaal zelf illustreert.

De met de Eigenboog van Neptunes meelopende MC en deze dan in conjunctie met rijzende planeten van de radix leert je vermoedelijk de (nadelige) eigenschappen van die planeten af te leren. Immers, de MC, tevens in progressie, vervolmaakt, doet culminereren, maar beëindigd daarmee al eveneens ieder streven. In zijn geheel op zichzelf staande functie heerst en beheerst het MC, wijst het macht aan en herbergt die een toetsend vermogen. Het is immer duurzaamheid-zoekend en minnend hetgeen ook weer zó synoniem voor Steenbok is). Hier met behulp van deze boog, omgeven door de alles vervagende mist van Neptunes, ontstaat een aggregatietoestand en spreek je van verdampen, sublimeren richting een sluipend geruisloze verdwijning, ook door ons in gebreke blijven, bijvoorbeeld door iets in de vergetelheid te laten geraken.

Progressies van planeten over de (jouw eigen) ascendant weten je te bevrijden van de druk welke de relevante planeet daaraan voorafgaande, tijdens zijn beweging door de 12de sector, moest ondergaan. De aard van de planeet wijst aan waarvan je bevrijd zal worden.

Maar als er één ding is waar astrologen zich wel mee bezighouden, is dat de wereld van het verborgene, het ontrafelen en geopenbaard krijgen van geheimen. Steeds bekijken ze de dingen achter de dingen. Maar hoe benoem je dat verborgene en wat is nu eigenlijk precies een geheim? Op 24 oktober 2009 werd dit gegeven vrij uitvoerig aan de orde gesteld door **TROS-Nieuwsshow**, hét informatieve radioprogramma op de zaterdagochtenden (Te beluisteren vanaf 8:30 op Radio 1). Zo'n programma wordt op dat moment beluisterd door honderduizenden mensen. Het moment waarop een specifiek programma onderdeel begint is daarom niet alleen maatschappelijk, maar bovendien uitgesproken **uurhoek-relevant**. Mij dunkt van wel. Want zie.....

Tekst hieronder overgenomen van TROS website

'Geheimen'

[categorie: Uitzending]

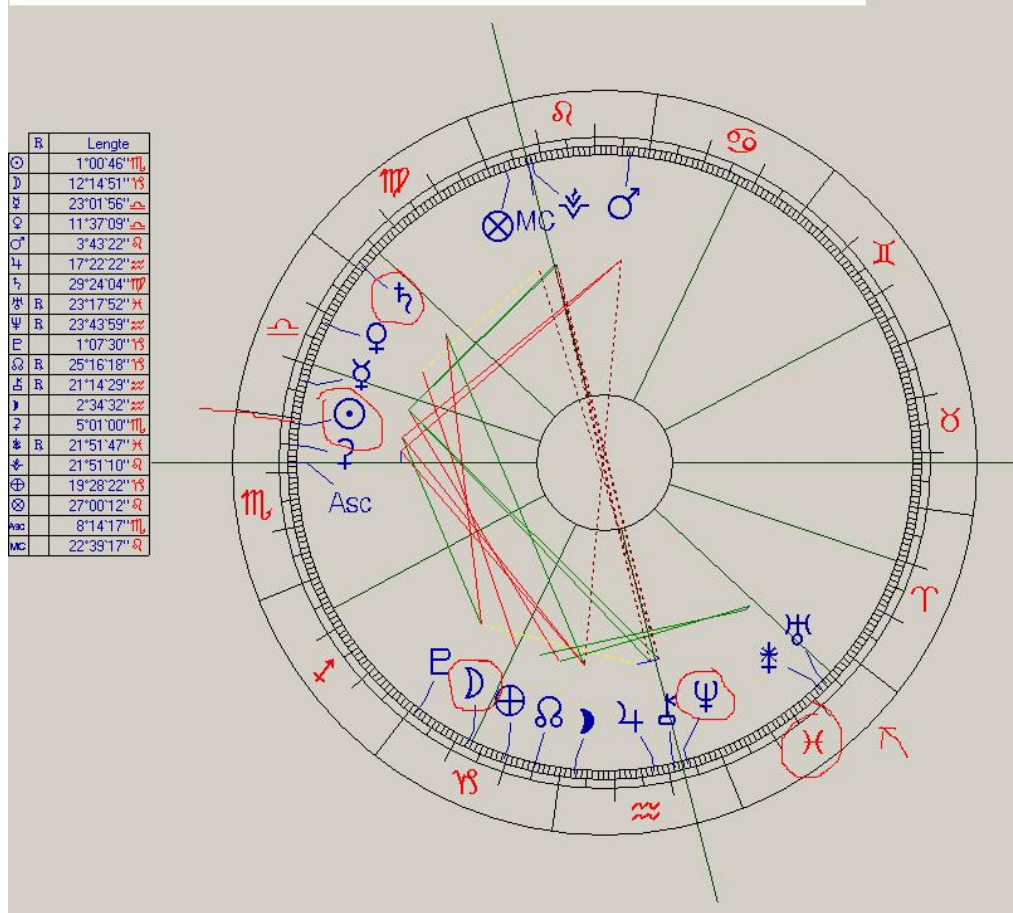
Over geheimen kunnen we kort zijn: daar moet je over zwijgen als het graf. Maar wat nu als een geheim een loden last voor de drager wordt en het zowel geestelijk als lichamelijk zijn tol begint te eisen? Dan is opbiechten een uitkomst. Lijkt het, want het kan ook verkeerd uitpakken en de verhouding tussen mensen onherstelbaar verstoren. Over de voor- en nadelen van het delen van geheimen, waarom we geheimen hebben en de psychologische en sociale gevolgen van geheimen, een gesprek met **Andreas Wismeijer**, psycholoog-onderzoeker aan de Universiteit van Tilburg. Samen met co-auteur **Mirre Bots** schreef hij het boek '*Geheimen, De psychologie van wat we niet vertellen*' (verschenen bij uitgeverij Nieuw Amsterdam).

Tags:

geheim, tros-nieuwsshow, 24-1

ZIE UURHOEK 24-10-09 om 9:08 MEZT

'Het geheim' (Uurhoek van een moment tijdens een radio uitzending van TROS-Nieuwsshow). In eerste aanleg bekijken we het 5de huis wat aangeeft 'het onderwerp waar het om draait'. Daarop staat het teken van de verborgenheid, **Vissen**. Maar het kan ook niet anders dan dat je met zo'n onderwerp wacht tot de Zon in het verborgen houdende teken Schorpioen komt te staan en dat dan tevens de Ascendant door dat zelfde teken beweegt. De MC, die doorgaans alles aan het licht brengt, ziet hier zijn heerser (Zon) nu verborgen in 12. Maar wanneer het om de communicatie draait betreft dit toch wel het 3de huis. Op de cusp daarvan, in het al even geheimhoudende teken Steenbok (van systematiek en voorbedachte rade), staat de **Maan**. Elders in deze publicatie (Deel 2) hebben we kunnen lezen dat de Maan de aanwijzer (richting aangever) voor de leugen vormt. De Maan staat hier pal op de cusp wat andermaal benadrukt dat het doorgeven van informatie hier slechts een kleurloze afspiegeling (Maan) van de waarheid betreft, d.w.z. een masker of afgietsel, gegoten in de vorm van de stalen pokerface van Steenbok. Maar buitengewoon illustratief is hier wel de sleuteldrager en bouwer van alle geheimen. Dat is **Neptunes**. Die staat nu op de meest intieme plek van het beeld, d.w.z. pal op het IC en geeft daarmee tevens de oorzaak van het besproken item aan. Andere aanwijzer is wellicht de spraakmakende Mercurius. Die staat nu ook al zo zwijzaam in het 12de huis. Al even openbaring onderdrukkend staat Saturnus in dat doorgaans toch wel zo openhartige 11de huis. Welnu, hoe openbaart zich dan toch dat geheim? Dat voert ons naar cusp-9. Illustreert het 8ste huis ieder probleem. Het 9de huis, in de follow-up ervan, geeft dat aan hoe de oplossing gevonden wordt (overzicht verkregen wordt door de Sagittarius-man, analoog aan het 9de huis die hoog op een paard is gezeten en daarom ver kan kijken, de dingen overziet). In deze uurhoek vinden we daarop het teken

Kreeft. M.a.w. door middel van de vermenging van huis en teken je creëert of (concepieert of fantaseert) een geheel nieuw geheim ernaast waardoor het oudere vanzelf minder relevant wordt en vervolgens makkelijker geopenbaard zal worden, te weten...door een bekentenis.

Pluto

Deze dwergplaneet vormt onmiskenbaar een verhaal apart. De baan van Pluto is namelijk zodanig excentrisch dat dit hemellichaam gedurende 20 jaar van zijn 248 jaar durende omlooptijd dichterbij de zon staat dan de planeet Neptunus. Dat maakt dat hij geocentrisch beschouwd gedurende lange tijd veel sneller en vervolgens weer veel langzamer dan zijn gemiddelde eigenboog snelheid zal lopen. Er ontstaat dan een enorm verschil in afstand tussen de actueel en feitelijk waargenomen positie en die van de per gemiddelde geocentrisch gemeten snelheid in de eigenboog. Toch werkt Pluto naar mijn bevinding ook dán heel krachtig, of beter gezegd ontwrichtend, met name rond ‘beleggen’ uurhoeken zoals die van bijvoorbeeld een vijftien of dertig jaar oud huwelijk. Maar ook op die van de gegiste geboorte uurhoek van Wallstreets’ NYSE-Board van 1817 waarover ik op pagina 42 in deze publicatie berichtte .

De verklaring die ik hiervoor tracht te geven heb ik al beschreven. Immers ook Pluto heeft in zijn banen en in de historische ‘opbouw van zijn eigen databank’ al miljoenen malen om de zon heen gewenteld en daarmee zijn eigen gemiddelde beweging gecreëerd. Als, bij wijze van spreken, een representatief statistisch gegeven focust hij onze lotsvormende output ervan op zijn posities in de eigenboog. Het is een planeetje met een relatief geringe massa. Besef hierbij dan goed dat zijn baan daarom ook niet echt helemaal stabiel is en zo af en toe wel eens een geringe correctie kan vergen.

Wanneer u tenslotte dan ook van mening bent dat Pluto langs de eigenboog frappant krachtig werkt -hetgeen dan ooit kwantitatief getoetst en aannemelijk gemaakt zou moeten worden- dan zou dat de validiteit van mijn al eerder in dit stuk geventileerde hypothese bevestigen. Op dit moment en in ons huidige tijdsgewricht anno 2009 is dat echter nog volkomen sciencefiction.

Meer in het algemeen zie en ervaar ik met de eigenschappen van Pluto een accu met hoog ampèrage, maar beschouwen we hem tevens toch ook als een wroetende en ontwrichtende, ergens ook wel als een verkrachtende, antizon. Pluto is in het intermenselijke contact vaak sfeerbepalend en scheidt daarin, dwangmatig en overrompelend, ook nog eens vrijwel ontraceerbaar, vaak onaangename voorwaarden en uitingen waartegen je onder normale omstandigheden nimmer bent opgewassen. D.w.z. zodanig krachtig in het jou onmachtig maken dat het aanvoelt alsof de gravitatie erdoor zou kunnen worden opgeheven.

Onze met name door toedoen van aardolie en aardgas gegenereerde welvaart en de daardoor ontstane toxische vervuiling, zo lang als het nog kan duren, hangen samen met het langdurig aanwezige sextiel aspect tussen Pluto en Neptunes. Onder een ‘zee’ van kunstlicht en kwantiteit vertegenwoordigt deze laatst genoemde planeet hierin wel ons allemaal, de uiteindelijk bedrogen en evident naïeve massa-consument. In de vooroorlogse periode waarin hij als astroloog leefde typeerde de

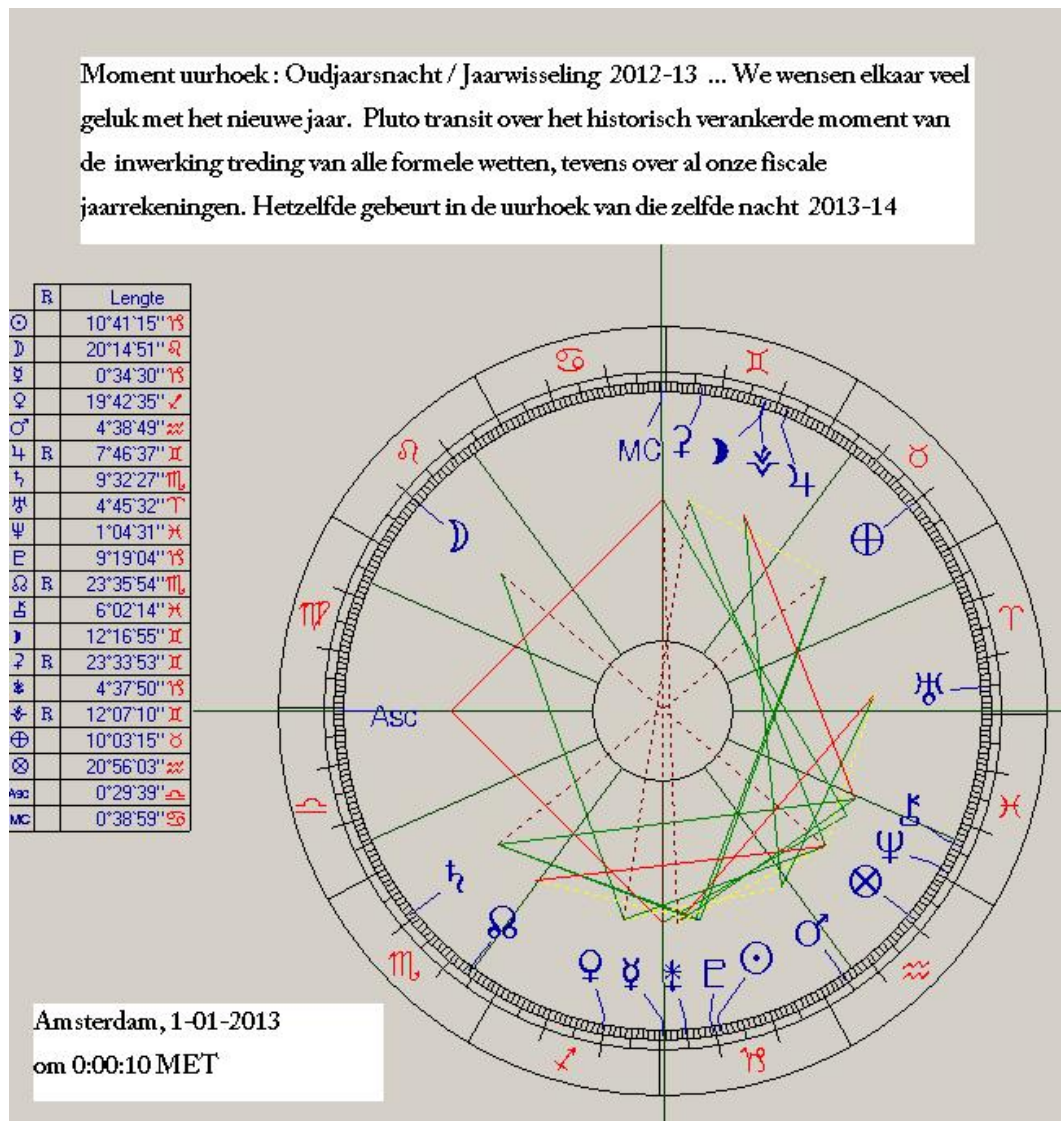
astroloog *Th.J.J. Ram* de Neptunesfiguur ooit eens als ‘de mindere’ (in dat vooroorlogse tijdsgewricht qua het op geld waardeerbare vermogen, stand en afkomst). Ik zou deze figuur tegenwoordig anders willen benoemen, d.w.z. als hij die niet weet wat Waterman weet, maar (nog) onvoldoende beseft dat hij eigenlijk dan iets anders ‘weet’ (In overdrachtelijke zin ‘weet’ hij over diep en snel zwemmende, verborgen scholen ‘Vissen’, verholten tussen donkere krochten temidden van prachtige koralen). Zo wordt het ‘van waarnemen tot weten en openbaren’ (lucht) in Waterman, maar van ‘waarnemen naar aanvoelen’ (water) bij Vissen en daardoor schiet het bij laatstgenoemd teken, in al haar kwetsbaarheid, veelal juist die weerbaar makende woorden (door lucht) tekort, is het de natuurkunde beschreven brekingsindex bij het schouwen door water dat hetgeen wat Vissen en het 12de huis uiten, nogal eens vertekend gezien en niet begrepen wordt, ...overmand mij daarbij een vorm van poëzie teneinde slechts te kunnen doorvoelen, maar nog niet eens te kunnen benoemen, wat hun beweegt.

Pluto, proeve van ontwrichting... *Prosit?*

Uurhoeken die ieder jaar weer op de zelfde dag en dan op hetzelfde tijdstip terugkomen bevatten en vormen, ieder voor zich, een vast verankerd historisch gegeven. Ze zijn daarom vatbaar voor de invloed van transits en progressies. Sinds de Franse revolutie (Napoleon), maar in ons land de staatkundige hervormingen door Thorbecke en daarmee de totstandkoming van een diepgrondige herziening van onze codificatie en onze staatsinrichting, is de **datum 1 januari** sedertdien daarom geleidelijk aan uitgegroeid tot een gevoelig uurhoeken-knooppunt. Onze belastingdiensten rekenen vanaf die datum met het ‘fiscale jaar’, regeringen en parlementen laten daarop hun formele wetgeving van kracht worden. De Euro werd in 2002 op die datum effectief. Veel belangrijke benoemingen van topfunctionarissen in overheids- en publiekrechtelijke organisaties worden al eveneens op die datum van kracht. Zo eigen aan de invloed van de duurzame Capricornus zitten ze doorgaans ook vrij lang op hun post. De laatste keer dat Pluto op deze, aldus nogal duurzame, 11de graad van Capricornus stond was in 1767. Behalve dat Rusland en Turkije toen in oorlog raakten gebeurde er eigenlijk maar vrij weinig. Maar dat is ook niet zo verwonderlijk, want dat was nog ver voor de Franse revolutie en al helemaal ver voor 1848 (invoering van onze constitutionele monarchie) het 1930, het jaar dat Pluto ontdekt werd, te weten in een tijdsgewricht waarin de industriële massaproductie ontstond, kernenergie werd ‘uitgevonden’ en er ook op sociaal gebied nogal veel ontwrichtends kon worden aangezwengeld. Anstonds zal het vanaf begin 2013 zo zijn dat Pluto weer op die 11de graad Capricornus staat wat dan toevallig tevens synchroon loopt met het aflopen van de *Maya kalender*, een fenomeen waardoor onze samenleving en cultuur vanaf december 2012 ingrijpend zouden (moeten) gaan veranderen...iets waarover ik geen uitspraak kan doen). **Hieronder een afbeelding van de uurhoek van het ‘prosit-moment’ dat we elkaar vanaf middernacht van 31-12-2012 op 1 januari 2013 het allerbeste toewensen.** Gelet op het feit dat Pluto’s conjuncties een ontwrichtende werking vertonen zouden we, consequent doorgeredeneerd daarom wel het ergste voor de belastingdienst en ons wetgevingssysteem moeten

vrezen. Dat is niet niks. Maar we zullen zien. Aangezien de orb tussen beide hemelobjecten (Zon en Pluto) tegen die tijd iets minder dan 1 graad meet (d.w.z. in ZB-progressie gelijk aan een periode van minder dan of gelijk aan 1 jaar), dient het effect binnen een jaar merkbaar te zijn, maar al evenzeer op grond van de nieuwjaars uurhoek van het daarop volgende jaar (ook met 1 graad verschil tussen Pluto en Zon). Uiteraard onaangenaamer en chaotischer (d.w.z. minder goed begrepen) worden de effecten zoveel jaar later wanneer Pluto in Aquarius (voorzien van Vesta en Uranus invloed) komt te staan aangezien het effect dan vermoedelijk een grotere sociale repercussie zal hebben (Het geld en de geleidelijk gegroeide stelselmatige uitbuiting onder Steenbok gaan vooraf aan de verdeling daarvan onder Waterman).

Opvallend in deze uurhoek is tevens de **Vesta - Zwarte Maan conjunctie**. Die maakten we op die datum voor het laatst mee op 1 januari 1939. Onze ogen waren toen gericht op een man in Duitsland (Hitler) . Hij was een vroege Taurus, het teken waarin de Maan (in VIII) zich die nacht bevond. Negen maanden later brak de Tweede Wereldoorlog uit.

De eerste januari en Christine Lagarde (dit bericht werd ingevoegd op 29 juni 2011) .

Wanneer de zittende president van het Internationale Monetaire Fonds (IMF) Dominique Strauss-Kahn in het voorjaar van 2011 als verdachte in een zedenkwestie moet aftreden wordt een nieuwe voorzitter benoemd op 28 juni 2011 (De Zon en Pluto staan op die dag nagenoeg pal in oppositie met elkaar). Het wordt de eerder genoemde Française Christine Lagarde. Alsof het zo moet zijn is zij **geboren op 1 januari 1956 en heeft zij ‘daarom’ haar radix-Zon op de 11de graad Steenbok**. In zoverre is haar Zon-positie, alsof het zo moet zijn, wel maximaal in concordantie met de hierboven geschetste en verwachte ontwrichting van 2012. Het zou namelijk impliceren dat de te verwachten monetaire problematiek niet louter een regionale, maar een mondiale aangelegenheid zal worden. Met een Pluto-transit over de radix zon krijgen geborenen onder een dergelijk gesternte het doorgaans extreem druk.

Op 1 juli 2011 blijkt evenwel dat Strauss-Kahn ten onrechte werd beschuldigd en verdacht. In het geboortebestand van Strauss Kahn is dat ook goed te zien. Behalve dat zijn Jupiter boog een mooi effect op de ascendant illustreert (Zon en Venus daarop ‘vrijkomend’), loopt ook de ephemeris-transit van Jupiter, vrijwel tot op de boogminuten nauwkeurig, prachtig synchroon met diens zuivering en vrijlating (Jupiter conjunct radix-Zon). Strauss Kahn is overigens geboren op 25-04-1949 om 11:10 MET niet ver van Parijs.

Van de Verlichting naar een *Herbelichting*

Ook weer een beetje off-topic, omdat het niet rechtstreeks het onderwerp de ‘eigen bogen’ betreft, behelst het volgende. Hierbij baseer ik me wederom op de Pluto-cyclus. Stond deze gedurende de periode van de Verlichting vanaf 1735 in het teken Steenbok, thans staat dit planeetje er, na een volledige omloop om de Zon, sinds 2007 opnieuw. M.a.w.: Het zou goed kunnen dat aanstond opeens zal blijken dat in dat antieke achttiende eeuwse tijdsgewricht op tal van terreinen van de wetenschap slechts voorlopige conclusies werden getrokken.

Op de Tekenwisseling van Boogschutter naar Steenbok merkten we dat wil er wezenlijk vernieuwd gaan worden hieraan eerst een enorme crisis vooraf moet gaan. De zonnwende van het winter solstitium (1ste graad Steenbok) is een gevoelig punt in de ecliptica. Dat heb ik destijds empirisch al kunnen vaststellen toen ik het temperatuurverloop –alleen in De Bilt gemeten- versus de posities van Mercurius, Venus en Mars aan alle graden van de ecliptica toetste (Ik moet echter met nadruk stellen dat mijn meetgebied zich toen tot alleen Nederland beperkte).

Hierboven lazen we dat van puur sociaal, tevens bestuurs- en staatsrechtelijk, belang al eveneens de jaarwisseling van 31 december op 1ste januari , te weten vanaf de 11de graad Steenbok geldt.

Op dit moment dat ik dit schrijf (eind januari 2010, en aangevuld in augustus 2011) zal echter nog bewezen moeten worden dat mijn verwachtingen, zoals ik die hierboven etaleerde, ook zullen uitkomen. Indien deze ‘vlieger opgaat’ dan is het voor mij wel bijna evident dat ook een volgende positie significante veranderingen zal herbergen. Die positie waar het dan om zal gaan betreft de 14de graad tot en met de 19de van het teken Steenbok. Tegen die tijd leven we in 2016 t.m. 2018.

Hoe ik nu zo op deze bewering kom? Welnu, het gaat hier om een paar graden waarop nogal vaak beroemde geleerden (met name astronomen) geboren zijn. En ook al mogen deze mensen, in veel historisch gesignaleerde gevallen al lang niet meer leven, in het verlengde van hun aardse bestaan is hun totnutoe gebleken baanbrekende gedachtegoed en theorievorming toch zeker blijven beklijven en voortleven. Wat zij stelden bleek, veelal vanuit een reductionistische en mechanistische visie, axiomatisch waar. Voor zover het astronomen en natuurkundigen waren was en is dat gedachtegoed doordeesemd met een gedreven fascinatie voor het gegeven ruimte en tijd. Het is met name dát gedachtegoed wat nu aanstonds, d.w.z. wanneer Pluto omstreeks 2016-18 over die graden zal transiteren, sterk onder druk zal komen te staan en deels getransformeerd zal gaan worden. Ik vermoed daarom dat de verschuiving in hun paradigma en opvattingen dermate ingrijpend zou moeten zijn dat je dan niet meer kunt spreken van een nieuwe Verlichting maar mogelijk meer van een **Herbelichting**. In ons midden moeten daarom nu al geleerden of (bijzondere) mensen rondlopen die hun (het) geheim ergens in die periode rond 2016 en in de paar jaren daarna aan ons zullen gaan openbaren. Diegenen die in hun wetenschap- en kennis imperium op dit moment nog voortborduren (gevoelloos geloven en klakkeloos navolgen met de ‘kille’ Maan in Steenbok) op datgene wat dateert uit de voorgaande periode der verlichting (d.w.z. alsdan wellicht het ‘oude paradigma’) zullen zich eerdaags daarom genoodzaakt zien hun opvattingen drastisch te herzien, die aan te vullen met.... Wellicht zullen zij zich in menig opzicht onttroond voelen. Het kan ook goed zijn dat juist de meest baanbrekende inzichten pas ontstaan wanneer de financiële middelen gering zijn.

Dimensies na de dood?

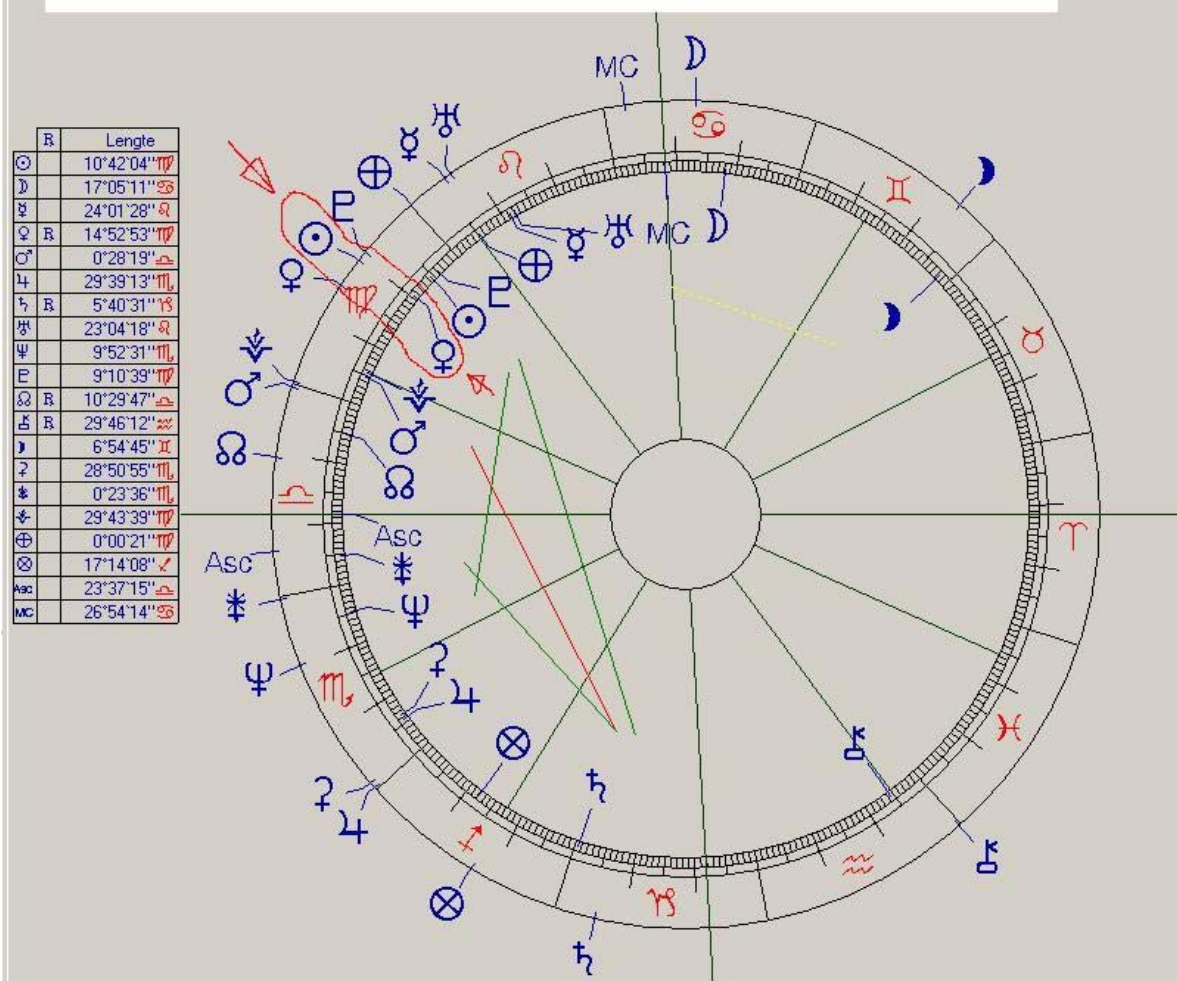
Een andere boeiende toepassing wordt geboden doordat de periode waarover je wilt voorspellen of terugkijken bijna infinitief lang mag zijn. Je kunt namelijk theoretisch tot bijna eindeloos lang na iemands dood nog bepalen in hoeverre bijvoorbeeld zijn gedachtegoed of ‘zielenrest’ (die dan mogelijk ooit weer eens ter sprake komt) tegen die tijd weer eens al dan niet positief geapprecieerd zal worden. En ja, zo ontstaat er in zekere zin inderdaad een ‘leven na de dood’. Het bewijs daartoe ligt weliswaar in het ongerijmde, maar het zet je wél op andere gedachten en is het in ieder geval interessant om te bestuderen. Dat doe je bijvoorbeeld aan de hand van de biografie van een vermoorde of ter dood veroordeelde mens en een min of meer rehabiliterend televisie-document dat pas jaren nadien over die persoon wordt uitgezonden. Vergelijk hierbij dan de uurhoek van het slot van de uitzending met de radix van de overledene. (Onlangs nog vertoonde men zo’n document over het leven van de in 1946 ter dood veroordeelde

en gefusilleerde NSB-er Anton Mussert, Geb. te Werkendam op 11-05-1894, gefusilleerd op 7-05-1946) .

Het klinkt misschien bizar. Maar fascinerend vind ik het gegeven waarbij mensen eventueel nog zouden kunnen ‘sensen’ wanneer ze na hun overlijden gecremeerd worden. Dat al zeker na lezing van het 400 bladzijden tellende indrukwekkende boek "*Eindeloos bewustzijn*" van de cardioloog *Pim van Lommel* over bijna-doodervaringen (BDE) en hij daarin „terecht” vragen oproept over de definitie van klinisch dood zijn en orgaantransplantatie.

Ik vraag me hierbij soms wel eens af of het ‘waarnemen’ bij leven, van of deels(?) in het aardse, niet nog veel langer doorgaat (of galmt) dan dat Van Lommel weet en beschreef. Ik moet bekennen dat ik het niet echt systematisch onderzocht heb en het ontbeert totnutoe helaas ook de nodige statistische onderbouwing, maar aan de hand van dit soort progressies en met een toen nog immer parate Astrowatch heb ik diverse keren gesignaleerd dat ze die dag en tijdens de verbranding –ja, nog steeds-behoorlijk schrokken (Uranus). Het vormt gewis een pleidooi, meer voor begraven dan voor cremieren. Zulke observaties doen ons dan ook prompt vermoeden dat wij mensen eigenlijk maar heel weinig over ons zelf en ons eigen bewustzijn weten, schiet het ons tekort aan zintuigen en begripsmiddelen. Beperking en een doorlopend uitputting genererende zwaartekracht, de immer aanwezige paradox en legio valkuilen blijken eeuwig en altijd onlosmakelijk met ons aardse bestaan te zijn vervlochten.

MICHAEL JACKSON naar zijn laatste rustplaats op 3-09-2009. Rondom zijn radix de DAGboog.

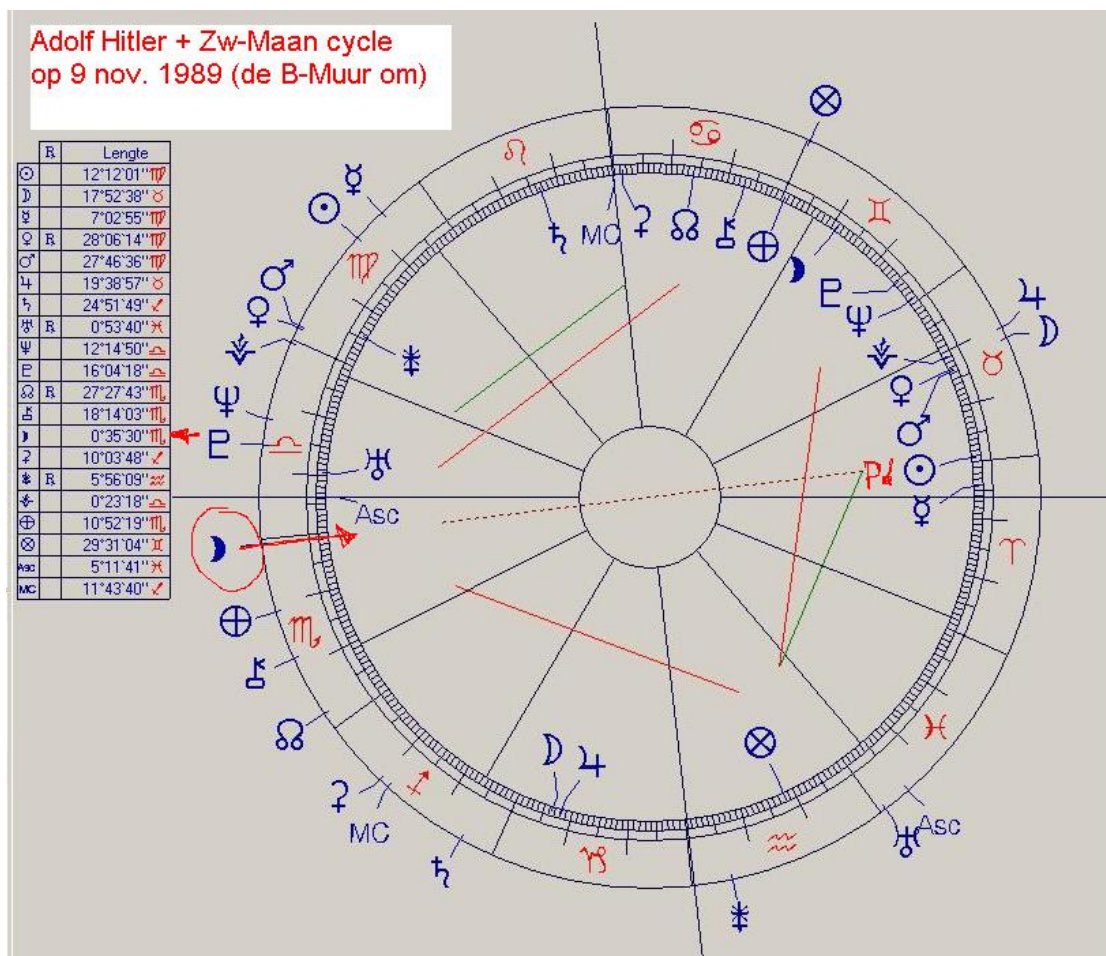
Onlosmakelijk verbonden met een door de onvergankelijkheid omhelsde tijdloze cosmische timing: Zowel tijdens de Zonne-transiet als in zijn DAGboog progressie op 3 september 2009 staat tijdens zijn ter aarde bestelling de Zon op zijn radix Venus. Vrediger en liefdevoller kan het eigenlijk niet. (Michael Jackson was geboren op 29-08-1959 in Gary, Ind. USA, om 9:55 AM). Op 12 oktober 2009 is -postuum- Michael Jacksons single 'This is it' te beluisteren op de website van de overleden King of Pop, michaeljackson.com. In de DAGboog gaat op die dag de Zon over zijn Ascendant terwijl dan tevens de DAGboog MC op zijn Radix-Zon staat.

De Zwarte Maan.

Tijdens de lezing illustreerde ik mijn benadering tevens met behulp van de Zwarte Maanboog op Adolf Hitlers radix en hanteerde daarbij een datum van ver na zijn dood in 1945 te weten op 9 november 1989. Dat is namelijk de dag waarop de Berlijnse Muur viel. Die dag vormt evident een mijlpaal in de geschiedenis van de Duitse eenwording.

Goed zichtbaar wordt hiermee opeens ook Hitlers eigen nu evident grondige misvatting over de eenwording van Europa blootgelegd (*Priapus* conjunct radix-Zon Hitler)

Vanuit dit gezichtspunt bekeken is het nu net alsof hij dat toen in die dagen ook zelf moest toegeven, want deze vorm van eenwording geschiedde immers op een geheel vreedzame wijze. Er kwam immers geen enkel leger bij aan te pas. Wanneer je je niet aan waanbeelden wilt overleveren (dat ook kunt), zou je in het verlengde hiervan, in het bijzonder met betrekking tot een vermeende boodschap van overledenen aan ons, legio momenten (uurhoeken) kunnen voorstellen waarbij dan bekeken kan worden in hoeverre uitingen van nabestaanden door overledenen postuum al dan niet door hen geapprecieerd worden en stroken met hun opvatting. Het geeft zeker te denken en in het kader van de zingeving zou een dergelijke benadering misschien ook meer recht kunnen doen aan de wensen van overledenen, ook al ligt het bewijs daartoe ver weg en in het ongerijmde.

Radix Adolf Hitler met daaromheen de Z-MAANboog tijdens het vallen van de Berlijnse muur.

Auteur **George Bode** met zijn "**Zwarte Lichten**" ben ik buitengewoon dankbaar dat hij ooit eens naar mij toe kwam en me toen met nadruk op het gegeven '**Zwarte Maan**' geattendeerd heeft. Ook dat was weer in een periode van mijn leven dat ik bij het analyseren van horoscopen opeens 'planeten te kort kwam'. Bode's publicaties, waaronder de door hem geschreven biografie over de Franse radio filosoof Louis Cartaret, kwamen voor mij, bij wijze van spreken, als geroepen. Zijn informatie werd opeens een rijke aanvulling op de bestaande literatuur.

De Zwarte Maan en de immer loodrecht daar tegenover liggende Priapus vertegenwoordigen in hun astronomische betekenis in feite niet meer en niet minder de brandpunten binnen de ellipsvormige baan van de Maan om de aarde. Maar er zit zoveel meer aan vast.

Inherent aan een artikel is de beperkte ruimte waarbinnen je iets kwijt kunt, daarom even kort door de bocht gaande zou ik het als volgt willen beschrijven.

Wanneer u een steen aan het uiteinde van een touw bindt en daarmee die steen vervolgens om u heen gaat slingeren, maakt dit dat u in het middelpunt van een krachtenspel komt te staan.

Hiermee simuleren we enigszins wat zich afpeelt tussen de Aarde en de Maan. Doordat evenwel de Maanbaan een beetje elliptisch is, verschuift, of verdeelt zich daarmee tevens het middelpunt tot of over twee zich aan weerszijden van de aarde bevindende brandpunten. We noemen die twee geocentrisch gemeten punten de Zwarte Maan. Er loodrecht tegenover staat (het) Priapus(-punt).

Zwaartekracht als archetype

Door de ellipsoïde baan van de Maan om de aarde varieert daarmee tevens de onderlinge trekkracht van beide hemellichamen

Merkwaardig genoeg is dit complexe en qua intensiteit variërende krachtenspel sterk met ons levenslot, - anders en sterker nog dan bij Saturnus - met ons hele zijn, ons overleven en ook ons hele niet-zijn verbonden. Een stap verder ga je door te stellen dat dit ons op een schokkende wijze bewust maakt dat je het verschijnsel gravitatie, jawel, in feite *alle* in Newton's traagheidswetten beschreven oerkrachten hierdoor in zekere zin op de gehele psychologie van de mens zou kunnen 'transponeren'. **Vanaf dat moment mag je deze door de natuurkunde beschreven krachten en verschijnselen 'an-sich' als instinct- en archetype vormend gegeven beschouwen.** (Ter verduidelijking: Wat in het dierenleven de instincten zijn, gelden voor de mens, met zijn door de eeuwen heen opgedane neerslag van menselijke ervaring, als *archetypen*). In deze archetypen bewaart zich dan tevens het gegeven en fenomeen gravitatie en alles wat daarmee samenhangt. Heel plomp, tevens extreem gesteld, wordt dit opeens een waarheid als een koe in het geval dat de gravitatie het van de biografie overneemt, je daardoor plat valt, je sterft, de gewisheid van de dood toeslaat en alles ophoudt stoffelijk te bestaan, want zo simpel is dat.

De Zwarte Maan heerst in zekere zin over het wel of niet bezitten van levensenergie (het al dan niet ergens tegenop gewassen zijn). Daaronder ervaren we de slaap en waaktoestand, de absolute stilte versus alle rumoer, donkerte, de catatonie, een daarmee verbonden vervaging en verruiming van het tijdsbesef, de jetlag, de narcose, het ongrijpbare, maar in een ander opzicht mogelijk ook weer de zielenrust en daarmee het blijvend zwevende nulpunt tijdens of na de eeuwige maar tevens tijdloze stoffelijke dood waarbij de overledene –al dan niet?- onmachtig blijkt nog (ooit?) in te grijpen. Omgekeerd evenredig mag je het misschien wel zien als een door transcendentie ervaren uitgestelde sterfelijkheid, als iets wat spreekt

vanuit het dodenrijk, in de diepe krochten op de bodem van onze ziel. Ik hanteer hier het woord ‘misschien’ omdat dit onderwerp buiten het rationele valt.

Op een andere wijze zou je kunnen bekijken in hoeverre bijvoorbeeld de al in 1969 overleden generaal Dwight D. Eisenhower (They called him *Ike*) nog immer betrokken is bij het lot van zijn Amerika. Zo toets je zijn beeld dan bijvoorbeeld maar eens aan de 11de september van 2001 toen het World Trade Center te NY in elkaar stortte als gevolg van een terroristische aanslag. Het is allemaal hoogst merkwaardig en al even frappant.

Wanneer je dat aannemelijk acht vergunt dit je in zekere zin de mogelijkheid, maar tevens de rijke waan om met de overledene ‘in dialoog’ te komen.

Immers, ondanks het feit dat ze al lang geleden overleden zijn, wie vraagt zich dan soms niet af hoe vader of moeder iets gevonden of ondergaan zouden hebben en trek je de ervaring met hun gewoon door in de tijd, laat je die dan voortleven. We realiseren ons ook hierbij weer dat ruimte en tijd (slechts) aanschouwingsvormen van ons (beperkte) menselijke kenvermogen zijn. Ofschoon grensverleggend zal echter het concrete bewijs voor het nut van deze laatstgenoemde postume toepassing van de eigenboog voorlopig dan inderdaad nog wel even in het ongerijmde blijven liggen. Het vergt op zijn minst een nadere statistische toetsing.

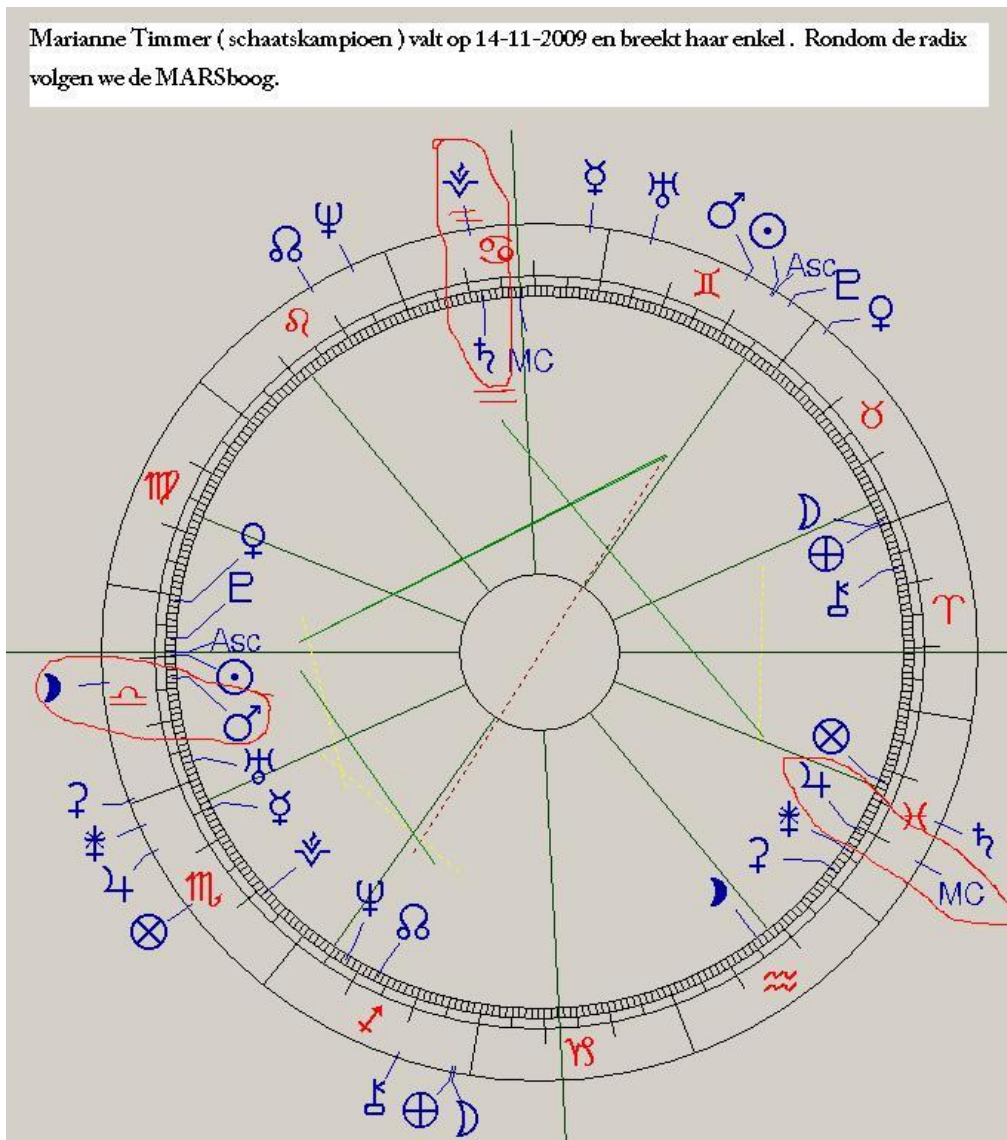
Vaak schokkend nauwkeurig vind je, middels de Zwarte Maanboog zelf, maar krachtiger via de Vestaboog, de overlijdensdag pregnant terug in de beelden van hen die onder het verdriet en gemis van hun meest dierbaren het sterkst moeten lijden. Een aangrijpend voorbeeld hierbij betreft onder meer acteur John Travolta, wiens zoon vrij onverwacht overlijdt. Dat gebeurt op 2 januari 2009. Ik plaatste hierbij de geboortezon van de vader (geb. 18-02-1954) op de ascendant met daarlangs de Mars-, Vesta- en Dagboog voor 2-01-2009.

De astrologie associeert Saturnus met neerslachtigheid, zwaarmoedigheid, ernst, maar ook met vallen, of anders gezegd een heviger gewaarwording van de zwaartekracht.

Al even aangrijpend is de dramatische levensbeëindiging (suicide) van de Duitse miljardair Adolf Merckle (Zon op Asc., geb. 18-03-1934 in Dresden) die zich op 5-01-2009 voor de trein wierp. Het is bij hem op dat moment de Vestaboog die krachtig domineert. Dat geldt al evenzeer voor Herman Brood (Geb. Zwolle, 5 november –Amsterdam, 11 juli 2001). Hij was een Nederlands zanger, schilder, pianist, acteur en dichter. Brood onderscheidde zich door zijn herkenbare zangstem en muzikale diversiteit.

Nadat meerdere pogingen om af te kicken geen succes hadden, sprong Brood de dood tegemoet vanaf het Amsterdamse Hilton-hotel. Met een beeld waarin we zijn radix-Zon op de ascendant zetten wordt zijn keuze voor een sprong wel zeer manifest door middel van de Vestaboog met daarin **Saturnus** pal op het MC en Mars al even kogelhard conjunct de Zwarte Maan.

Wanneer je hierover verder doordenkt opent zich met deze kennis wellicht ook enig perspectief voor de astroloog die tevens hulpverlener is. Ook zij worden wel eens benaderd door belangstellenden die ten einde raad zijn. Dat zijn mensen die bovendien signalen afgeven (of reeds afgegeven hebben) dat ze een einde aan hun leven willen maken. Hierbij kan een nadere bestudering van de VESTAboog behulpzaam zijn. Het nut ervan spitst zich dan toe op het helpen zo iemand over zo'n relatief korte, maar uiterst gevaarlijke, periode van radeloosheid heen te tillen'.

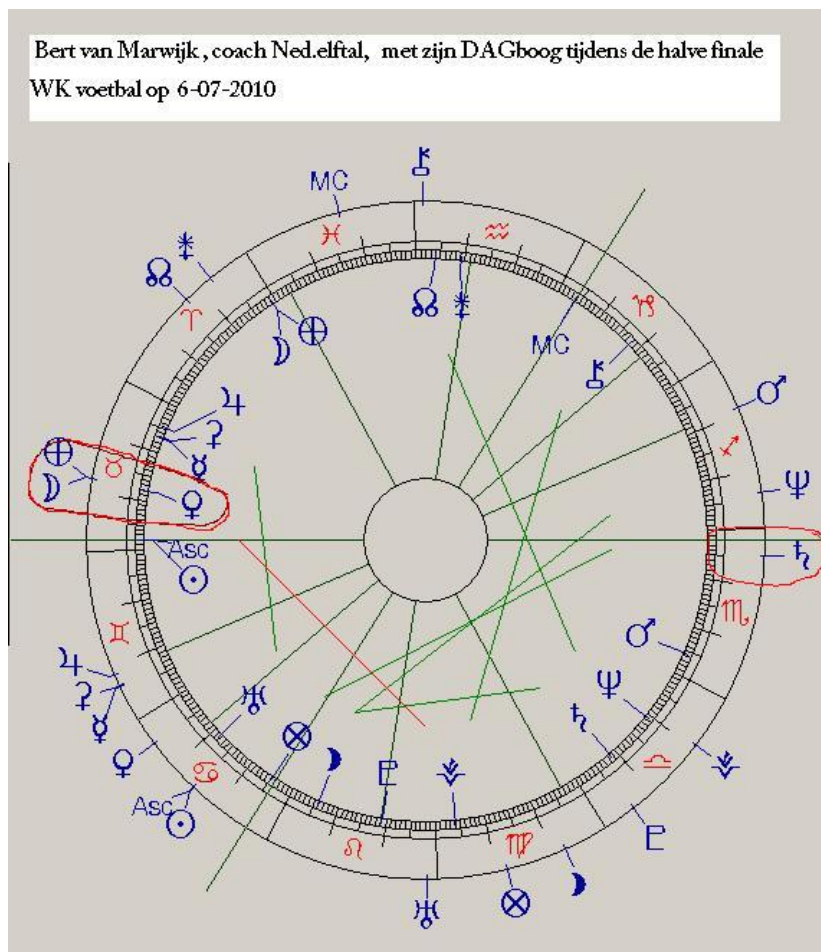
In de SPORT, Marianne Timmer (schaatskampioene), geboren te Sappemeer op 3-10-1974 (zonsopkomstbeeld). Rondom de MARSboog op de dag dat ze tijdens een val ernstig letsel oploopt. Vesta staat pal conjunct Saturnus. De Zwarte Maan had mogelijk al een paar dagen eerder -toen conjunct Zon, maar in de afbeelding, op de dag van de val zelf, inmiddels pontificaal met Mars- al een schaduw vooruit geworpen. Wie zich dan even de moeite getroost tevens de DAGboog te checken zal daarin Pluto en de Zon conjunct op de radix Vesta aantreffen. Dat het doorgaans voorspoedig aflopende Jupiter-spel (spel = V) wel uit is, illustreert hier de vervolmakende maar tevens afrondende MC, in dit geval scherp conjunct

met de radix Jupiter. Wanneer de eigenboog-MC bij haar bovenop Jupiter staat, bevindt **VESTA zich tegelijkertijd altijd scherp conjunct Saturnus**. Dit maakt het bijna evident dat de kwetsbaarheid in haar ontwikkeling en levenslot sterk door deze twee planeten en hun samenspel beïnvloed kan worden.

Een dergelijke benadering kan tevens leerzaam blijken wanneer de astroloog een partiële uitspraak over bijvoorbeeld de beroepskeuze van iemand zou willen doen. In dit geval concretiseert zich een onderling **verband tussen de steekwoorden 'einde spel' (van Jupiter), 'gravitatie' of 'vallen' (van Saturnus) en 'pijn' (van Vesta)**. Even doorredenerende verdient het daarom aanbeveling wanneer u zelf maar eens met de DAGboog , ook op andere radex, te gaan experimenteren. D.w.z. met deze te gaan 'verschuiven', waarbij we de progressieve MC (die ons kennelijk laat afleren) dan ook eens even op andere relevante planeten plaatsen teneinde vervolgens te kunnen vaststellen hoe elders, rondom, de boogplaneten zich al dan niet in een scherpe conjunctie (of in een ander scherp gemeten aspect) tot de radix planeten zullen verhouden.

Vallen deed ook defensie minister Eimert van Middelkoop (Geb.14-02-1949 te Berkel-R.) tijdens het schaatsen op 10 januari 2009 en brak hij zijn arm. In zijn Vestaboog conjuncteert **Saturnus** dan eveneens op een niet mis te verstane wijze Mars.

Het mag niet miskend worden dat door de nauwkeurigheid van deze datumgebonden aspectering het ultimo afschuwwekkende -in de tijd- zo werkelijk wel heel dichtbij komt.

Een andere toepassing: VOETBAL Bert van Marwijk (zonsopkomst) 19-05-1952.
Deventer. Op 6 juli 2010 loopt de **DAGboog Maan conjunct zijn radix Venus**. Dat is beslist een klaterend aspect om de halve finale van het WK voetbal te winnen. Maar op 9 juli 2010 zal Saturnus oppositie zijn radix Zon staan en Pluto op zijn SaturnusWat nu?...Een immens conflict met een scheidsrechter? Iets van erop of eronder. *Heftig*. (Saturnus vertolkt doorgaans toch iemand die de wet hanteert en begrenst). De andere bogen lopen in ieder geval neutraal (U bekijkt dit zelf. ...Uw huiswerk?). Overigens betreft dit een vrij concrete prognose die ik op 2 juli deed en ik eigenlijk toen pas een beetje tijd kreeg het WK te volgen.

Opmerking:

Overigens hecht ik er aan te vermelden dat ik me, in mijn research, niet beperk tot louter deze eigenboog progressies, maar hanteer ik daarbij toch ook zeker de alom bekende progressie (1 dag = 1 jaar) van de Zonneboog.

Toen nog bij leven, kijken we bijvoorbeeld dan ook maar eens naar Wehrmacht Generaal Erwin Rommel (geb. 15-11-1891), wanneer op 6 juni 1944, tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog, de Amerikaanse troepen in Normandie aan land komen (D-Day). Dat gebied viel toen immers onder zijn commando. Tevens en ook heel pakkend is de datum van zijn dood. Hij was immers evident betrokken bij de aanslag van Von Stauffenberg op Hitler in de zomer van '44. Toen hij op 14 oktober 1944 thuis in Herrlingen was, kreeg hij bezoek van twee generaals die hem overhaalden zelfmoord te plegen en zo zichzelf een showproces, en zijn gezin de zogeheten 'Sippenhaftung' te besparen. Rommel nam in hun bijzijn een gifpil in, maar heeft nooit bekend in de samenzwering betrokken te zijn. Er zijn veel pakkende voorbeelden te vinden die tot de verbeelding spreken. In feite te veel om op te noemen.

Ik neem een ander concreet voorbeeld van een keiharde confrontatie met de dood. Het betreft hier een ongeblinddoekte, met de kogel uitgevoerde, standrechtelijke executie. Die werd voltrokken op Ernst Röhm (Geb. 21-11-1887 in München). Röhm was mede oprichter van de NSDAP en aanvankelijk Adolf Hitlers beste vriend. Hij werd de hoogste baas van de S.A. Later zag Hitler in hem een rivaal en daarom werd hij door hem uit de weg geruimd. Het precieze moment van die liquidatie is onbekend, maar wel staat vast dat de executie bij daglicht werd voltrokken op 2-07-1934. We plaatsen gemakshalve R's geboorte-Zon op de Ascendant. Vervolgens zetten we zowel de Mars- als de Vestaboog op de executiedatum. Hier wordt ons duidelijk hoe scherp deze bogen dan cruciale aspecten maken, te weten tegelijkertijd Pluto exact over zijn geboorte MC in de Marsboog en middels de Vestaboog **Saturnus** vrijwel exact oppositie de geb. Zon. Wat me hierbij, meer in het algemeen opvalt, is dat je bij invloedrijke personen, en wereldschokkende momenten inderdaad best wel de zonsopkomst-horoscoop van de geboortedatum als relevant mag beschouwen. Ook die lenen zich goed om de tijd te meten. De mogelijke afwijking van gemiddeld genomen een kwart graad bij de posities van de snelbewegende planeten dien je hierbij dan maar op de koop toe te nemen. Voorts meer specifiek in het geval Röhm is het wederom opvallend dat de snelle malefieke eigenbogen, cumulatief en ongeveer tegelijkertijd (binnen een periode van twee opeenvolgende dagen) een krachtige aanwijzing voor tastbaar

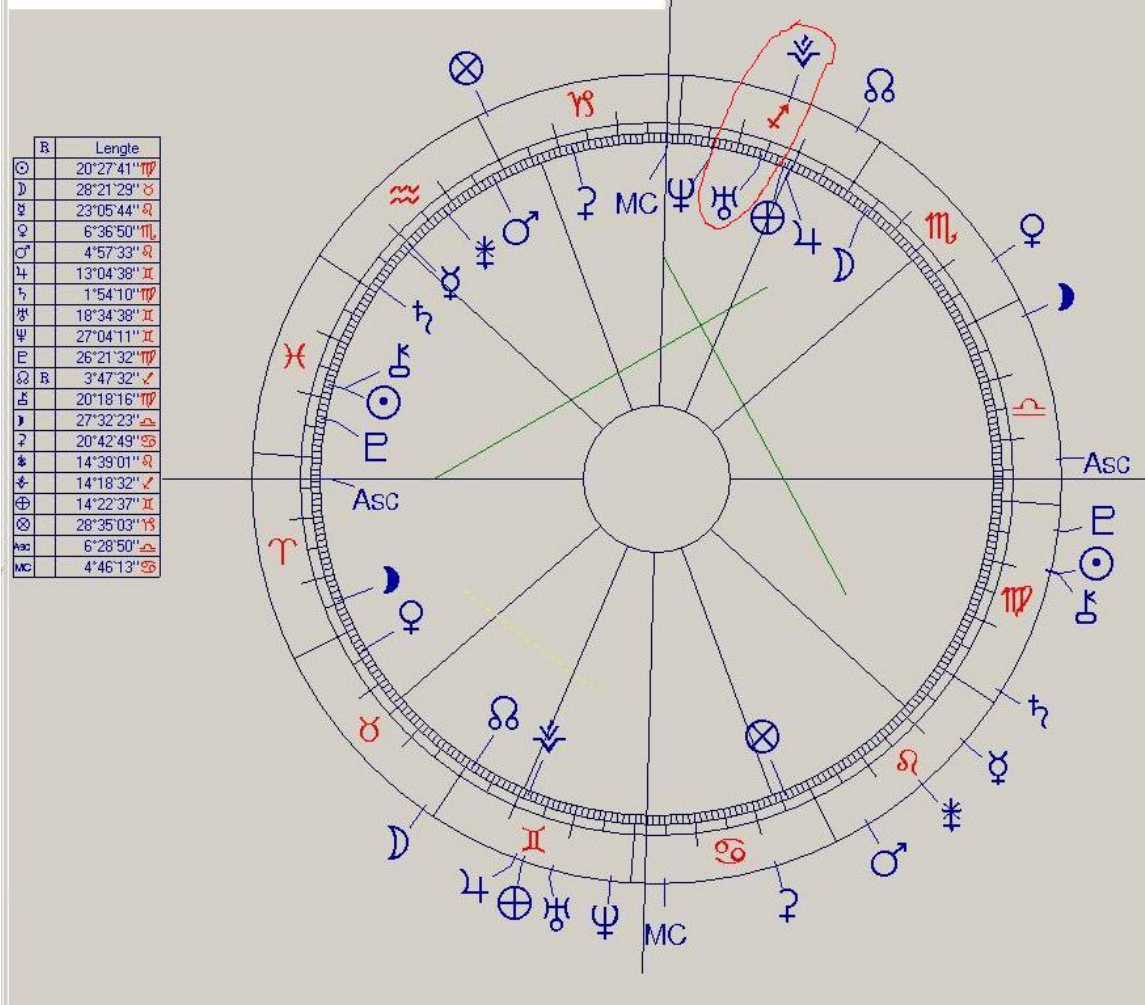
onheil lijken te vormen. M.a.w.: Singulier is een kwade boog (die van Vesta) doorgaans niet zo kwaadaardig, hoogstens onaangenaam. Wanneer deze echter synchroon loopt met een andere violente boog (dat gebeurt overigens maar zelden) vermag dat bepaald wel een donkere schaduw over ons lot vooruit te werpen. Een beetje handige en vindingrijke mens ontdekt met behulp van Wikipedia voorbeelden te over. Maar je pakt daaruit dan steeds wél datgene waarbij de biografische gegevens van de persoon in kwestie op datum nauwkeurig gedocumenteerd zijn. Veel geboorte data vind je bijvoorbeeld met behulp van de site <http://www.astrotheme.com/>

Twin Tower

Je kunt vaststellen dat de eigenbogen immer omineus aspecteren op aperte ongeluksdagen. Dat betreft George Bush ten tijde van de aanslag op het WTC in New York (11-09-02) In de Vestaboog vinden we de Zwarte Maan pal op de descendant en in de Marsboog traceren we Saturnus op Vesta terwijl de Zon over zijn IC gaat.

Wat hem planetair tevens sterk raakt is de dag dat hij op 20 januari 2009 het Witte huis moet verlaten en plaats moet maken voor diens opvolger Barack Obama. Aan de hand van dezelfde technieken kon je rondom de radex van MacCain en Obama trouwens al maanden van te voren signaleren dat MacCain geen president zou worden, maar Obama wel. Immers, de verkiezing- en inauguratie datums zijn al lang van te voren bekend. Dan werpen opeens deze eigenboog progressies, zo vol van spannende dynamiek, hun schaduw en licht, ja keihard, al ver vooruit. Voor policy makers zou dat om pragmatische redenen op-zich al interessant kunnen zijn. Maar op de dag (20-02-2009) wanneer Obama's populariteit aanzienlijk afneemt, door toenemende frustratie over zijn beteugelen van de kredietcrisis, staat in diens Marsboog Uranus pal op zijn MC. Je mag dan concluderen dat hij dat niet had verwacht. **Met die voorkennis zou een al even doorzagende als waarheidszoekende verslaggever een politicus aardig in de duimschroef kunnen plaatsen. Het is dan immers -theoretisch- nog slechts een kwestie van timen en plannen, of...? misschien alleen maar interfereren met de tijdgeest. Overigens zal de auteur van dit stuk (als een natuur- en taoisme minnende toeschouwer) zich van zoiets maar liever willen onthouden.**

Dagboog cycle op 11-09-2001

Rondom de radix uurhoek van **de NYSE-Board** vinden we hier de posities van de VESTA boog op 11-9-2002.

Jupiter

Zo ontdekte ik maar weer eens dat een kennis, na maanden wachten, haar huis pas wist te verkopen, niet aan de hand van de transit, maar ook niet eerder dan op de dag dat de gemiddelde Jupiter positie (aldus die met de Jupiterboog) tot op de boogminuten precies op haar radix-Zon stond. Zo werd weer evident dat kennelijk niet de feitelijke transit volgens de ephemeris, maar ook hier de eigenboog van die planeet veel exacter werkt. Zeg nou zelf, want ooit gemerkt dat een transit van zo'n grote planeet onomstotelijk op de dag nauwkeurig werkt? Maar zelden dat dit opgaat en naar mijn opvatting vermink je de waarheid wanneer men dat wel zou claimen! Het alledaagse leven en planeetposities zouden ideaal gesproken volstrekt synchroon moeten lopen. Consequent doorgeredeneerd zou daarmee op den duur ook het kogelharde bewijs geleverd moeten worden dat het werkt. Maar behoudens met kort durende Zonne-, Mercurius- of Venustransits werkt het maar zelden (...de supersnelle van Asc , MC en de parseen dan daargelaten).

Met uitzondering dan van door systematisch onderzoek met enkele planeten op de weersontwikkeling verkregen resultaten, evenals met het ooit regelmatig volgen van mijn Astrowatch heb ik anderzijds totnutoe, in eerste aanleg - en zij het dan op basis van alleen maar anekdotisch materiaal - maar zelden zo'n scherpe timing waargenomen als met behulp van dit systeem, d.w.z. waarbij deze progressieve eigenboogposities vol effect, lots- en tijdsgebonden, zo scherp aspecten op de radix blijken te maken.

“Regressie” (Leven voor de conceptie en de geboorte)

Astroscoop vergunt je tevens de mogelijkheid een progressie vlot tot ‘regressie’ te transformeren. In plaats van het intypen van een datum na de geboorte voer je er simpelweg een in van voor de geboorte.

Geef toe, want vrij gedurfd is dat wel. Maar even mooi als onthullend hierbij is de volgende ervaring wanneer je aan de hand van de diverse progressies de radixen van je eigen kinderen gaat bestuderen. Juist zij omdat je die nu eenmaal het beste kent.

Zo gezegd, zo gedaan en hanteer je daarop met terugwerkende kracht, per ‘regressie’, om te beginnen eens de gewone Zonneboog (aldus die van 1 graad per jaar met een 360 jarige cyclus). Je schuift hierbij dan alle planeten terug tot de geboortedatum van een van de ouders.

Jawel, u begrijpt me goed en aldus valt die datum meestal meer dan 20 jaar voorafgaand aan de feitelijke geboorte van het kind. Zo blijken deze ‘regressies’ van het kind in voorkomende gevallen exact samen te vallen met bepaalde radixposities van de ouders (en dat doen ze dan ook heel vaak). Dit geeft dan aan op welke punten je specifiek ‘iets met dat kind te stellen hebt’ (een erfelijkheidsfactor?), maar tevens op welke wijze zich dat kan uiten en op welke manier je een zekere interactie met dat kind hebt. Andere benadering van een regressie betreft die waarbij je deze toepast op het kind en terug gaat tot het moment waarop de ouders elkaar voor het eerst ontmoeten. We letten hierbij vooral op de Zon- en Maanregressies. Het schiet helaas ruimte tekort hierop dieper in te gaan. Maar ook deze benadering is buitengewoon interessant en blijken onze planeten ook in dit opzicht opeens krachtige informatiedragers. In voorkomende gevallen kan daarbij zelfs op de graad nauwkeurig de ascendant van een der ouders worden aangewezen en toont (ook) deze benadering zich dan tevens als een correctie instrument.

Kortom betreft dit hier om te beginnen al een heel eenvoudig en vlot te hanteren, maar bovenal toch ook een wel buitengewoon onthullende benadering. Vooral wanneer je er handvaardig en op een vindingrijke wijze mee om weet te gaan. In dit bestek vergt het helaas te veel ruimte alle door mij tijdens dat Oldenzaal-congres genoemde voorbeelden andermaal uitvoerig aan de orde te stellen. Wel heb ik toen –doe dit nu opnieuw- iedereen van harte uitgenodigd er zelf maar eens mee aan de slag te gaan.

Astronomische verschillen

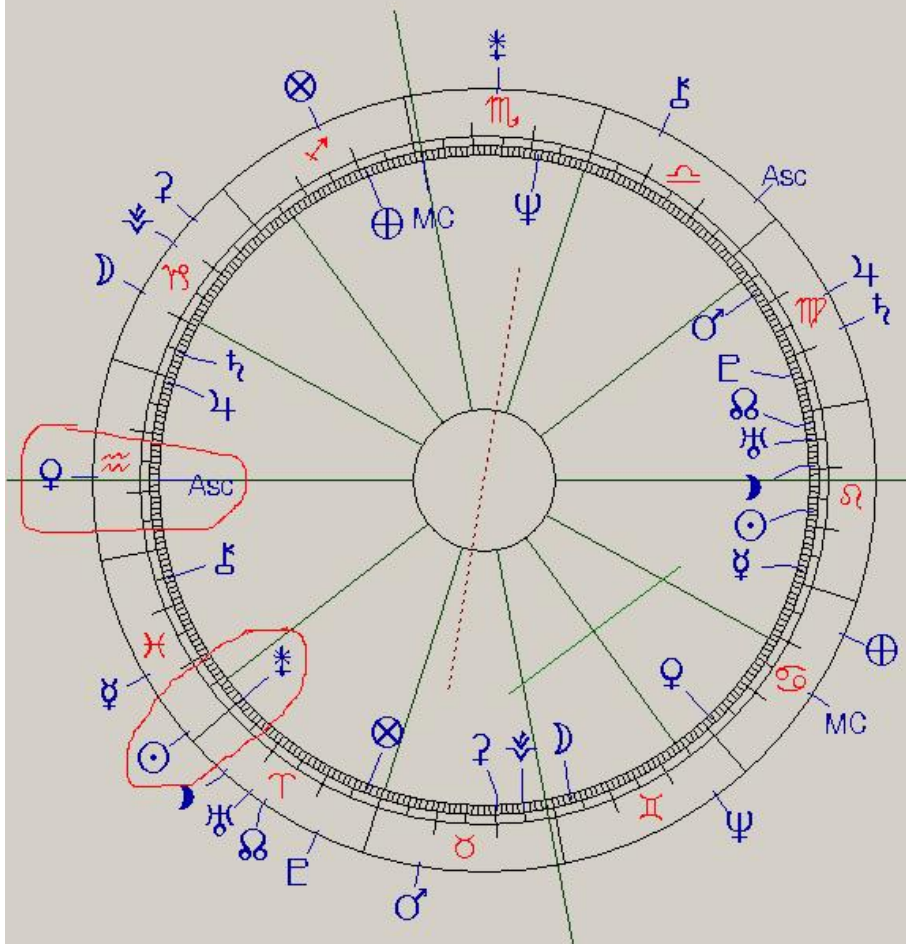
Wanneer de Eigenboog-methode zuiver en exact werkt mag de per aspect opgetreden speling niet groter zijn dan enkele boogminuten, maar zeker niet meer dan een graad, ofschoon ik weer wél moet constateren dat er met betrekking tot de planetoïden een iets minder kleine speling kan optreden. Die speling zou eventueel verklaard kunnen worden uit de niet altijd regelmatige baan die deze kleine objecten om de zon beschrijven. Hun massa is immers relatief gesproken vrij gering waardoor hun baan door de gravitatie van grotere planeten en andere objecten een klein beetje beïnvloed kan worden. Qua gemeten snelheden kunnen hun gemeten baanelementen daardoor van tijd tot tijd verschillen. Op grond van deze immer voortdurende veranderingen mag je tevens nagenoeg al onze relatief statische programmatuur in twijfel trekken, d.w.z. of door nimmer updatebare programma's de posities van de gehanteerde planetoïden en Pluto die wel helemaal zuiver zijn weergegeven. (Hoewel moeilijk bewijs- en verifieerbaar, is een afwijking van soms een graad dan niet helemaal ondenkbeeldig).

De meest stabiele (betrouwbare) planeten in het verhaal zijn, qua massa, beslist wel de zwaarsten zoals Mars, Jupiter en Saturnus (met grote massa) waarmee je dan ook vrij scherp in de tijd kunt voorspellen. In sommige gevallen mag je de in te voeren variabelen daarom best wel iets aanpassen, of jawel, in voorkomende gevallen zelfs 'kloppend maken' zodat zal blijken dat over een langere periode gemeten de progressieve posities inderdaad continu en systematisch synchroon lopen met de opgegeven gebeurtenissen. Maar vergeet hierbij niet dat de in Astroscoop ingevoerde afwijkingen van snelheden per twee à drie boogminuten al vrij grote verschillen, van dagen tot weken aantoe, kunnen opleveren. Het behoeft weinig uitleg dat je daarmee buitengewoon zorgvuldig dient om te springen. Check dus altijd heel goed welke waarden je precies invoert. Begin bij een eventueel veranderen dan liever eerst mondjesmaat met 10 seconden per aanpassing en desnoods pas daarna met een enkele boogminuut.

Naar mijn eigen bevinding, specifiek met betrekking tot de voor MARS ingevoerde waarden, is het een kwestie van niet meer dan een verschil van boogseconden op de in Astroscoop in te voeren waarde. En zo kom ik dan tijdens het synchroniseren van frappant ingrijpende gebeurtenissen in jouw leven of dat van jouw bekenden uit op een absolute jaarlijkse voortschrijding (bij Mars) à 191 graden 15 minuten en 16 seconden.

Andere verschillen kunnen mogelijk gevonden worden waarbij in Astroscoop de eigen DAGboog op 360 graden wordt ingesteld en de Zon hierin ietwat 'plomp' met continu 1 graad per etmaal voortschrijdt. Het zou beter zijn geweest wanneer die beweging aan de WARE beweging van de Zon, zoals we die uit de ephemeris halen, gekoppeld was geworden. Die optie bestaat in Astroscoop overigens – voorgekookt- wel, zij het dan alleen ten behoeve van de (trage) Zonneboog-progressie met een volmaakte cyclus van 360 jaar.

Radix Barack Obama met de DAGboog op 21-03-2010, de dag dat zijn ziektekosten verzekeringstelsel werd aangenomen.

Radix Barack Obama met rondom de DAGboog op 21 maart 2010.

Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft op zondag 21 maart ingestemd met het wetsvoorstel voor een historische hervorming van het Amerikaanse ziektekostenstelsel. Met drie stemmen meer dan de vereiste absolute meerderheid van 216 werd het plan goedgekeurd. Door de ingrijpende hervorming krijgen ruim dertig miljoen onverzekerde Amerikanen een ziektekostenverzekering. De aanname geldt als een uiterst belangrijke overwinning voor de Amerikaanse president Barack Obama, die de plannen als kernstuk van zijn binnenlands beleid beschouwt. **Dit gebeurde onder Venus op zijn Ascendant en de Zon op zijn radix Juno.** Overigens illustreert dit voorbeeld wel weer dat de Eigenboog functie van Astrocoop de ware zonneboog positie ontbeert. Op 21 maart behoort de Zon namelijk al in Aries te staan en niet nog steeds in Vissen. Maar –hier niet geëtaleerd- vertoont tegelijkertijd ook de MARSboog scherpe en betekenisvolle geluksaspecten.

DEEL 2.

i-Dating

Een buitengewoon spannend en pakkend verhaal ontstaat absoluut wanneer je een levenspartner, vriend of vriendin zoekt en dat via het internet doet.

Vanachter je eigen PC aanvankelijk veilig knus thuis. Virtueler kan het niet, althans zo lijkt het in eerste instantie. Voordat je het weet zweef je in een rose wolk. Dit heet *I*-dating.

Krijgt ergens ver buitenshuis een liefdesdroom dan zomaar vleugels? Ja, het kan állemaal. Zuur, zoet, bitter. Het hoort erbij.

Even later bonkt het hart je in de keel. Als met een donderslag bij heldere hemel worden opeens lief en leed zomaar innig samen gedeeld.

...Een verhaal van beoogd respect, herkenning en erkenning. Wel zodanig ingrijpend dat dit, om mee te beginnen, een buiten-astrologische inleiding vergt.

Als surfende koppensneller langs zo vele zwoel ogende dating-sites merk je al heel vlot dat tig providers je ik wéét niet wat allemaal aanprijzen en beloven.

Zelfs een beetje statistiek van de koude grond leert ons al dat de site met het grootste aantal leden de meeste kans op een match zal bieden en daardoor voor elk wat wils. In de praktijk blijkt dat ook wel. Maar de meeste verhalen die je in journalistiek opzicht over dit onderwerp leest en de ronde doen zijn, met alle goede bedoelingen, naar mijn opvatting verre van valide. De desbetreffende verslaggever is er doorgaans eentje met een veilig vaste relatie. Hij kijkt dan wel uit. Een heuse dater zal hij daarom nimmer echt diep in de poppetjes van haar ogen durven kijken en kan hij er daarom per definitie eigenlijk ook nooit wezenlijk in geïnteresseerd zijn, laat staan er een pakkend verhaal over schrijven. Totnogtoe ben ik er eigenlijk nog niet één tegengekomen.

Mijn verhaal kent, overigens, al eveneens lacunes. D.w.z. ik was – in 2004- een vijftigplusser, gescheiden na een ruim dertig jaar durend, mooi geweest, maar uiteindelijk volslagen uitgewoond huwelijk en ‘aldus’ alleen maar geïnteresseerd in het vinden van een andere duurzame partnership. Voorts is deze auteur van mannelijke kunnen hetgeen zijn verhaal, er van nature, ook al eenzijdig op vermag te maken.

O jazerker, je kunt van mening verschillen over de kwaliteit van deze vorm van ontmoeten. Ergens schort er ook wel iets aan. Maar misschien is het alleen maar een kwestie van wennen aan een geheel nieuw fenomeen.. Het mist iets wat ik nog niet helemaal kan definiëren, laat staan benoemen, maar wat eigenlijk iets heeft van wat ik zou willen omschrijven als een 'omgekeerd fantoom effect'. Ik zie dit als een afgeleide van de fantoompijn. Medici definiëren dat verschijnsel als volgt: ‘Het is

een pijnsensatie die beleefd wordt als afkomstig van een geamputeerd lidmaat. Dit kan om een geamputeerd been of arm gaan, maar ook bijvoorbeeld een geamputeerde borst of een getrokken kies betreffen. Fantoompijn is een normaal en veel voorkomend verschijnsel. Na amputatie komt fantoompijn bij globaal 70% van de patiënten voor. Na tientallen jaren is dit percentage nog steeds zo'n 50%. Fantoompijn doet zich het meest voor in aanvallen die in ernst en frequentie kunnen verschillen, maar kan ook chronisch optreden en altijd aanwezig zijn. Kenmerkend is dat fantoompijn wordt omschreven als stekend, brandend, prikkelend, tintelend, etc. De hersenen interpreteren dit alsof het geamputeerde lichaamsdeel er nog is en pijn doet.”

In mijn opvatting kan iets dergelijks zich in zekere zin ook voordoen na een verlating door scheiding of na het overlijden van een geliefde of familielid. Ook dat kan een vorm van fantoompijn voortbrengen.

Omgekeerd evenredig behelst het één en ander dat je nu via het internet, tussen twee mensen, maar wel vanuit je eigen volkomen vertrouwde huiselijke stek, vooralsnog volkomen fictief en onwezenlijk, maar toch ook ergens weer heel realistisch aandoend, zo'n virtueel contact aan het scheppen bent. In dat vormwordende proces, te midden van het daardoor ontstane spanningsveld wordt men heen en weer geslingerd tussen twijfel, euforie en zielenpijn. De herleving van de fantoompijn hierin ontstaat bij sommigen dan wellicht door de associatie met het voorbije en verleden partnerleven. Dat kan zelfs ook nog jaren nadien opspelen.

Eenmaal aan het *i*-daten en nog afgezien van het feit of de over en weer toegemailde foto's wel voldoende representatief zijn, valt of staat het hele verhaal helemaal bij een goed verwoorde en waarachtige persoonlijkheidsbeschrijving. Maar ook die is doorgaans nog verre van volledig. Je kunt immers niet alles openbaren en doorgaans doet men dat ook nooit. Dat is ook begrijpelijk, want tenslotte kan zo'n verhaal jou buitengewoon kwetsbaar maken. Dat komt omdat het via zo'n dating-site *public-domain* wordt: M.a.w., iedereen kan het lezen. En ook al zou je het allemaal weten, ook dan kun je het niet of nauwelijks wezenlijk bevatten. Maar zoek het anders maar eens uit. In sommige opzichten kan het trekken van de radix hierin beslist iets meer inzicht verschaffen.

Actief netwerkende jongeren staan doorgaans in het volle leven. Zij zullen het uiteraard vaker afwijzen dan de doorgaans toch wel ietwat afwachtende, minder *outgoing* ouderen. Voor laatstgenoemde doelgroep biedt dit internet dan juist vaak juist wel een uitkomst.

Voor uurhoek astrologen en psychologen is deze materie evenwel '*gefundenes Fressen*', want zie... aardige en leerzame anekdotes zijn hierin dan ook ongetwijfeld in ruime mate voorhanden.

Met zuivere en opbouwende intenties jegens de beoogde partner komt er met behulp van deze eigenboog-astrologie beslist een leerzame dimensie bij (In al onze onvolmaaktheid, maar wel waarheidszoekend, is en blijft het leven immers doorlopend een les. D.w.z. een vol dynamiek waarvan je moet leren. Daarbij kan de astrologie je zeker een handje bij helpen. M.a.w.: ook hier fungeert deze weer als een boeiend leermiddel bij uitstek). Uitgangspunt is en blijft dat je een

wezenlijk goede partnership alleen dan bereikt wanneer je elkaars vervolmaking de hoogste prioriteit gunt, die ook geeft en die ook voortdurend centraal zult stellen. Het je kunnen vervolmaken is immers het grootste en hoogste mensenrecht.

Tussen daters over en weer gemaalde berichtjes zijn altijd tot op de minuut nauwkeurig vastgelegd en daardoor tevens volkomen uurhoekrijp. Middels een enkele druk op de entertoets worden vervolgens in rap tempo de profielen tussen hem en haar uitgewisseld. Reuze spannend en geef toe, ook reuze onderhoudend, gezellig, bovendien vaak ook nog heel vermakelijk.

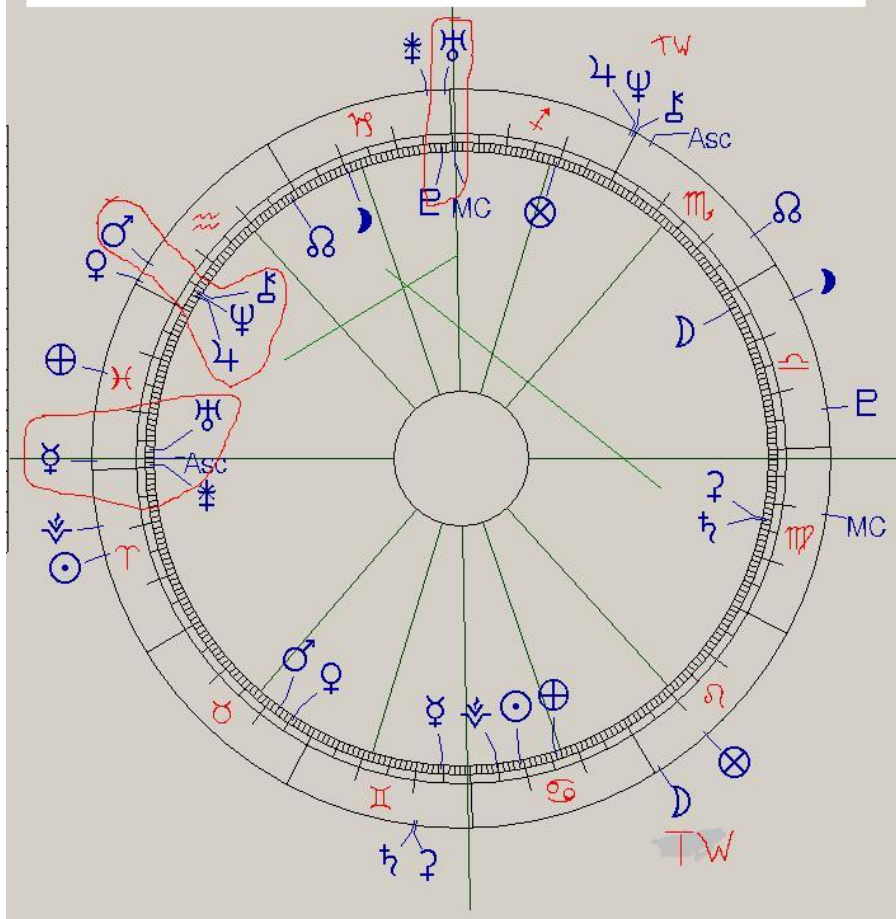
Lees dan met argusogen weer eens een vers binnengekomen 'aanzoekje', maar was op dat moment eigenlijk nét bezig de stofzuiger ter hand nemen. Maar zie, want... 'ploemmm'...alwéér een mailtje.

'Túúrlíjk', zo zeg ik gekscherend, kun je dan –per reply mail- over die stofzuiger maar beter met geen woord reppen, want dan ben je, als man, wel al te vlot de klos, verkocht en ingepakt en wacht jou gewis een toekomst met een weinig gloedvolle carrière als klusjes- of huisman, resp. huisvrouw getooid in schort achter het aanrecht. Dan is immers een ieders (mensen-)recht op vervolmaking ver te zoeken, waarbij je dan over en weer moet leren te respecteren dat mannen doorgaans *van Mars, vrouwen van Venus komen* en lezen we dat gelijknamige boek van *John Gray* er dan nog maar eens even stilletjes op na.

De tijdstippen waarop zijn uitermate belangrijk, want ik kan niet genoeg benadrukken zo'n tijdstip en de datum van een allereerste *E*-toenadering en een daarop volgende eerste 'live' ontmoeting goed te bewaren, althans...aannemende dat het dan natuurlijk warm, intiem en veelbelovend zou gaan klikken. Dit soort uurhoeken zijn, zo zul je wel merken, ook beslist verzot op verbanden tussen Huis 1 en 7. Verlies hierbij niet uit het oog dat de uurhoek van jouw, zijn of haar eerste toenadering het verborgen ideaalbeeld vertegenwoordigt. In de tekenpositie herbergt de Maan hierbij doorgaans het verlangen dat hij of zij koestert, maar dit niet direct zal openbaren. Bovendien durft menig vervelende aap in de mouw' met planeten (met name de Maan) in 12 aanvankelijk daaruit niet of maar nauwelijks te voorschijn te komen. De Maan herbergt in zekere zin dus tevens de verborgen kwetsbaarheden. Later zul je merken dat ook déze allereerste uurhoek van belang is. Het teken op de ascendant is van cruciale betekenis. Het vormt de verborgen gehouden ondertoon en aansturing van de hele verdere verstandhouding. Die blijft met Schorpioen op de ascendant uiteraard heel lang verborgen, maar komt heel makkelijk tot uiting door ruzie, veroordelingen, of harde zwart-wit tegenstellingen en confrontaties. Bij Weegschaal overheerst immer de twijfel. De bedoeling, boodschap of opdracht van de hele ontmoeting is er een die wij niet kennen. Die wordt weergegeven in het 9de huis. Benefics maken er iets moois van met een goede afloop. Malefics het tegenovergestelde. Ook de duur van de relatie vind je er soms in terug. Die valt te berekenen via bijvoorbeeld de zonneboog progressie. Je telt hierbij de afstand in graden van de planeet tot de MC. Die afstand is gelijk aan het aantal jaren. Maar in feite maken alle progressie over de MC de relatie vatbaar voor beëindiging (afrondding). De transiets over de MC openen de discussie over dat onderwerp.

In astrologisch opzicht al even boodschapzwanger is uiteraard het planetaire moment van de eerste ‘live’ ontmoeting die daarop volgt. Niet zonder reden overigens, aangezien beide uurhoeken vanaf dát moment immers het verdere verloop van de relatie zullen gaan behuizen. Daartoe hanteer je vervolgens de in dit artikel beschreven Eigenboog progressies. Gedurende het eerste jaar hoofdzakelijk de DAG-boog. Zoals hierboven beschreven, voor de lange termijn de zonneboog progressie.

Martin Jol in dienst als trainer bij AJAX (middernacht 1 juli 2009). Hij neemt geagiteerd ontslag op 6 december 2010. In de buitenring de MARSboog van 6 december 2010.

Martin Jol en AJAX (uurhoek). Buitengewoon markant is de uurhoek van deze ontmoeting en verbintenis. Dit betreft het moment waarop MARTIN JOL officieel in dienst treedt als trainer bij AJAX. Met de immer brisante Uranus zo dicht bij de ascendant is de uurhoek om te beginnen al uitermate breukgevoelig. Het gaat al heel lang niet goed met Ajax. Het zou de niet aflatende betutteling van Johan Crujff zijn die het verkrijgen van voortschrijdend inzicht zou belemmeren. JOL raakt daardoor zodanig geïrriteerd dat hij op 6-12-2010 pardoes ontslag neemt. En zie, want in de MARSboog is URANUS net over het MC heen gegaan en Mercurius over Uranus, ‘bevrijdend’ over de ascendant. M.a.w.: Jol ‘bevrijdt’ zich hier –wel evident- van Uraniaanse verwarring en miscommunicatie. Overigens werpt deze uurhoek van dit verbintenismoment sowieso al een donkere schaduw vooruit. De twee indicatoren hierin zijn donderslag-Uranus op de ascendant en ruzie-Vesta als eerste vlak achter Zon. Bovendien doet de Maan in Weegschaal in 7 al sterk vraagtekens zetten bij de intenties achter deze samenwerking. M.a.w.: zo voorspelt de Maan in Weegschaal Ik geef de indruk honderd procent voor teambuilding te zullen gaan, maar behoud wel de nodige –ondermijnende- twijfels en reserves. Als dit zo doorgaat volgt nog eens faillissement (MC op luttele graden ingaand conjunct Pluto). Heer 9 de oplossing? (Traditioneel vind je altijd uitkomst en overzicht in en door het negende huis. Daarop vinden we Sagittarius. Dat zou dan

misschien maar beter een Spaanse trainer (van Barcelona) kunnen zijn. Misschien wel zo verfrissend en eenheidvormend onder die Hollandse spoorbistere spelers.

Uiteraard is iemands verleden heel vaak een vraagstuk apart. De 'regressie' op de ontmoeting-uurhoek, middels onder meer de gewone Zonneboog, herbergt bovendien enige informatie over betekenisvolle levensfasen in een voorafgaande episode, aldus die van voorafgaande aan de ontmoeting. Want weet dan goed dat iemand vanaf pakweg zijn veertigste beslist een hele, vaak zware, knapzak vol lief en leed met zich meedraagt. Die is soms nog niet of nimmer geleegd, verwerkt, of schoten daarvoor totdantoe eenvoudigweg woorden tekort.

Bij een nader tot elkaar komen vergt het wederzijds een volkomen inleving, veel respect, geduld, empathie en goede wil om zo'n levensverhaal troost- en liefdevol te kunnen begrijpen. Veel onverwerkte en onbegrepen belevenissen vallen pas op hun plek na herkenning en erkenning daarvan. Daarmee ontstaan tevens een stuk zingeving en daarmee nieuwe perspectieven.

Opmerking inzake de Eigenboog van de Zwarte Maan (In Astroscoop in te voeren snelheid 40,41,33)

Vooropgesteld wordt dat we steeds van iedere eerste ontmoeting die we met iemand hebben het tijdstip en de plaats zo nauwkeurig mogelijk vastleggen en goed bewaren. Zonder die gegevens bestaat immers ook geen uurhoek.

Op zichzelf staande ontmoetings-uurhoeken bevatten soms een schat aan gegevens die we pas enige tijd later, na verdere bestudering en verwerking ervan, goed gaan herkennen en vervolgens ook beter kunnen plaatsen. Zo heb ik meegemaakt dat in zo'n schijnbaar willekeurig ontmoetingsmoment jouw hele leven zich, in de tijd, zal weerspiegelen. Dat is buitengewoon fascinerend. Het is hierbij zeker niet ondenkbeeldig, ja bijna een must, dat tijdens zo'n uurhoek-moment de IC exact op jouw radix Zon positie in die uurhoek zal vallen (Zonodig corrigeer je de IC van die uurhoek daar naartoe, tot op de boogminuut nauwkeurig). Vervolgens hanteren we op die uurhoek de eigenboog progressie van de Zwarte Maan. Noteer uiteraard wel tevens datums van belangrijke en ingrijpende gebeurtenissen uit jouw hele biografie, d.w.z. die van voorafgaande aan die ontmoeting en ook die van erna. Aan de hand van de diverse aspecten die deze eigenboog in de loop der tijd (jaren) gemaakt hebben zul je de kwaliteit van die gebeurtenissen (beter) kunnen herbeleven, vooropgesteld dat ze wel exact synchroon lopen met de gemaakte aspecten. Indien, in de tijd gemeten, de relevante gebeurtenissen en de gemaakte conjuncties niet tot binnen de booggraad samenvallen, zal de uurhoek onvoldoende representatief zijn. Drop zo'n uurhoek dan maar snel, want je hebt er verder niets aan. Zo bestudeer je op een weer wel valide uurhoek met name de conjuncties die de eigenboog (van bijvoorbeeld de Zwarte Maan) in de loop der tijd maakten. Het is met name de eigenboog van de Zwarte Maan die zich hiervoor goed leent. Dat komt omdat die qua beweging voldoende stabiel en regelmatig is. Daardoor vallen de in haar progressie gemaakte aspecten tot op de boogminuten nauwkeurig samen met de resp. gebeurtenissen in jouw leven. Wanneer we gaan toetsen schijnen die gemaakte conjuncties aanvankelijk nog aanrakingspunten met het jou onbekende. Maar dan opeens herinneren we ze ons alles weer als de dag van gisteren en proberen we de inhoud ervan te resumeren. Vervolgens koppelen we die herinneringen aan de astrologische inhoud van de daarmee synchroon lopende eigenboog posities, met name die van tijdens de conjuncties. Het is heel goed mogelijk dat wanneer je iemand treft en de Zon staat op die dag en aldus in die uurhoek 2 graden (ingehend conjunct) van Saturnus verwijderd dat een voortzetting van dat contact uiteindelijk weinig

vruchtbaar zal blijken, kikkerkoude omstandigheden en het pragmatisch calculeren uiteindelijk zullen prevaleren. M.a.w.: weinig romantisch en uitermate distantiescheppend. Het hart (Zon) krijgt dan maar bitter weinig ruimte van zich te laten spreken.

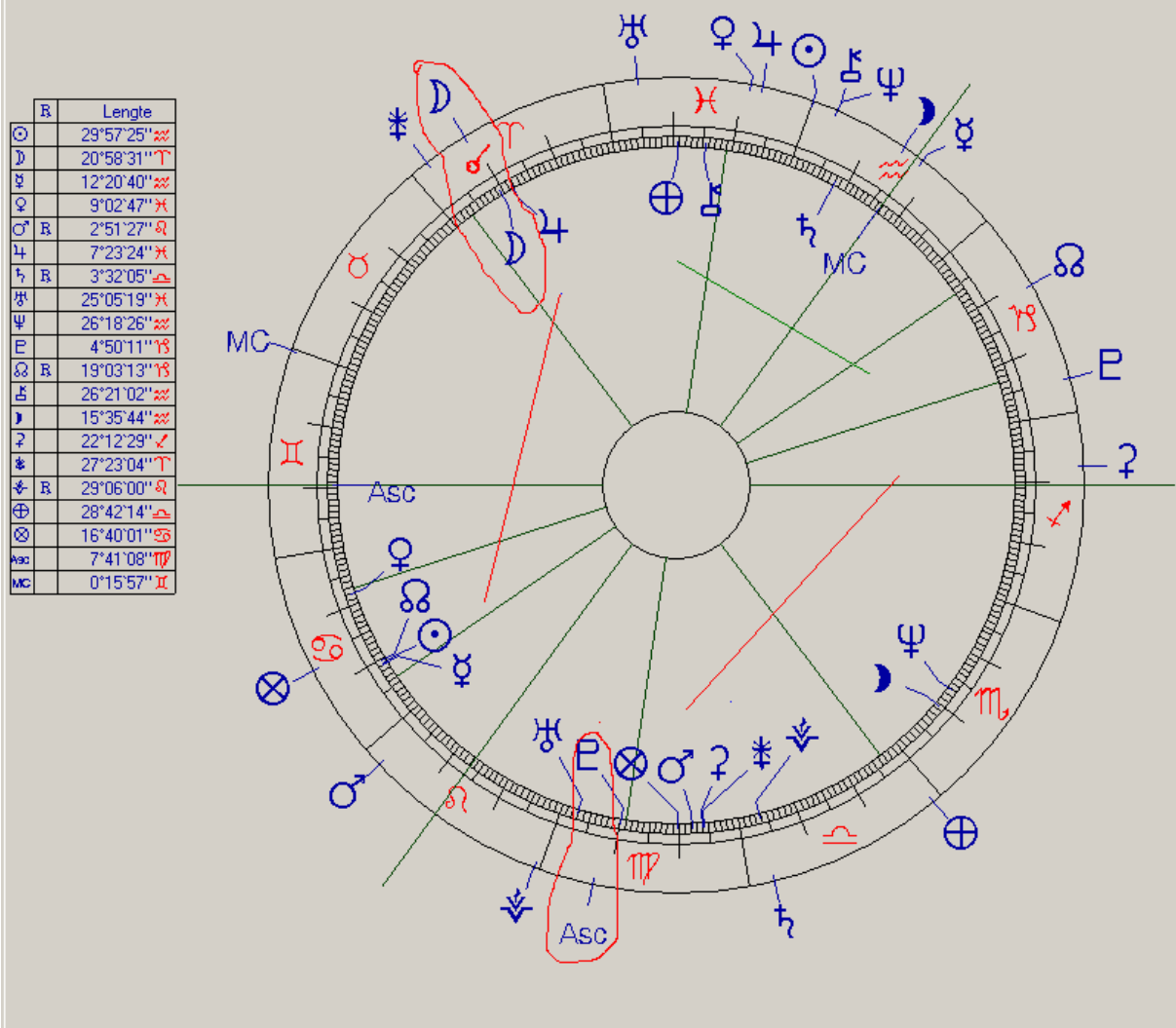
Pauseren we nu even? (M.a.w.: Sta hier nu eens even bij stil en neem tijdens het lezen van dit artikel daarom maar even een time-out: Leg het dus maar even terzijde... Ja dat mag. Opwinding en emotie mogen hierbij best door elkaar heenlopen en ons overmannen. Er bouwt zich in een mensenleven immers ook zo veel ongedeeld leed en daarbij al even zoveel vooroordeel, tegenslag en onbegrip op. Vermoedelijk is er op gevorderde leeftijd daarom niets schoners in het leven dan elkaar liefdevol te kunnen troosten. Dat geeft wederzijds ruimte en verlichting.)

Het spreekt vanzelf dat een ontmoeting waarbij Venus net een Tekenwisseling gepasseerd is meer kans van slagen op een klik maakt dan wanneer deze planeet er net aan vooraf gaat.

Vanaf het prille begin hanteer je voor de eerste paar jaren de snellere bogen, d.w.z. de Dag-, Mars- en Vestaboog, uiteraard ook de Junoboog. Onder de Marsboog met een omloop van 1,88 jaar of onder de Vestaboog met een eens in de bijna 4 jaar voorkomende Pluto beweging pal over de MC van de uurhoek bedreigt die beweging de relatie beslist met ontwrichting. Zeker wanneer malefics met de Zon en de MC erbij **onderling in vrijwel exact gelijke afstanden van elkaar staan, schakelen ze elkaar** gelijktijdig op een catastrofale manier **aan**. Planeten in en bewegende door het twaalfde huis herbergen, zoals eerder betoogt, meestal een aap die nog uit de mouw moet komen of, een die dan moet worden verdrongen, dan wel langdurig zal worden verzwegen. Eenmaal uit het 12de huis over de ascendant bewogen dan weet men zich daarvan ‘bevrijd’. Ik moet hierbij opmerken dat wanneer malefic planeten in die ontmoetings uurhoek dicht bij elkaar staan (conjuncties met een graad onderling verschil en te dicht bij het MC) dit doorgaans een kortstondige en weinig hoopvolle relatie voorspelt.

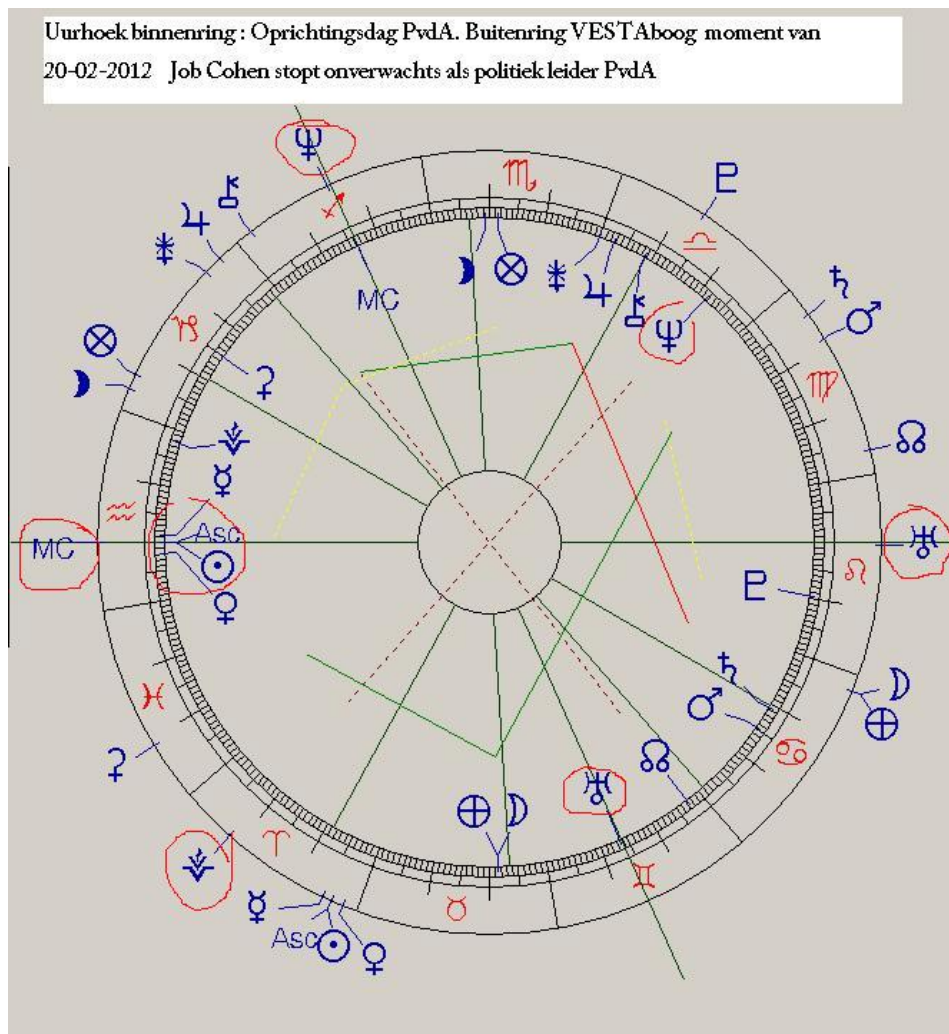
De MAAN en het teken waarin die zich bevindt wijst de richting aan waarin alle tot dusverre geheim gehouden zaken gezocht moeten worden. In het ergste geval illustreert dit hemellichaam de verminkte waarheid of zelfs de leugen. Het teken geeft partieel aan op welk gebied dat is, het huis op de wijze waarop er over gecommuniceerd wordt (Bijvoorbeeld, dus helemaal niet wanneer die Maan op dat moment in 12 staat. Dan zaag je, qua onderwerp, door over dat gebied wat het teken waarin die Maan staat symboliseert).

Wouter Bos tijdens Uruzgan crisisdebat op 18-02-10 om ong. 18:30 uur MET
 .Rondom de radix de dagtransit. (Toetsing op leugen)

Maan en liegen op 18 februari 2010, rond 18:30 uur (Afghanistan-kwetie). Het betreft hier een langdurig fel debat in de Tweede Kamer. **Wel of geen leugen door vice-premier Wouter Bos over een al dan niet door hem ontvangen NAVO-brief.** Wanneer het om een leugen, dan wel het verbergen van de waarheid gaat, speelt de Maan daarin een cruciale rol. En zie tijdens dat debat... **Transit Maan conjunct de radix Maan** van Bos. Overigens laat ook de actuele ‘snelle transit ascendant’ van dat minuten-moment wel zien dat het de minister vrij heet onder de voeten werd, met die ascendant van de uurhoek zo dicht in de buurt van Uranus en Pluto. Meer in het algemeen: Wordt met de Maan in XII een verhaal onder de pet gehouden, zo wordt er na langdurig doorzagen (gemiddeld 2 uur later) in XI welliswaar wel iets geopenbaard, maar is dit slechts een schijnwaarheid. Iemand met de radix Maan in XI zal ook nooit het achterste van zijn tong laten zien. De discontinue Maaneschijn is immers een afspiegeling van de continue Zon. Het toch al zo zware weer voor Bos etaleert tevens de actuele Zwarte Maan dicht bij zijn MC. Met zijn Mercantiele gedraai (Mercurius op MC) wint hij in de peilingen daarmee tenslotte toch nog twee zetels.

Donderslag bij heldere hemel. Job Cohen stapt op als politiek leider van de PvdA .

Pijnlijk breukmoment en daarom hanteren we hier de VESTAboog. De partij staat laag in de peilingen. Cohen neemt ontslag na een door fractielid Frans Timmermans veroorzaakte intrige. De MC van de boog staat op de uurhoek-Zon oppositie Uranus.

Off topic: Enkele opmerkingen en suggesties.

Richting VERLOREN GEWAANDE VOORWERPEN. In een ander opzicht vertelt de Maan tevens, jawel letterlijk, in welke richting een zoek geraakt voorwerp terug gevonden moet worden. Maar let wel op, want 'du moment' dat je het constateert dien je tevens de precieze plek, waar je het je realiseert, te onthouden. Gerekend vanaf de MC (pal het zuiden) neem je dan de hoek die Maan met de MC maakt als de richting te kiezen waarin je moet zoeken om het verloren gewaande voorwerp terug te vinden. Voorbeeld: Maan in VIII , het zuidwesten. Maan op het IC, pal het noorden, etc. Evenwel met beide lichtgevers, Maan en Zon, onder de horizon is de kans kleiner dat je het verlorene (of belogene) weer terug zult vinden. De kans dat het per toeval of spontaan wordt terug gevonden, doet zich ook wel voor tijdens de eerstvolgende transit van de Maan precies over de Ascendant van de uurhoek (moment en dag) dat je constateerde dat het zoek was geraakt. Wanneer we

naar een weggelopen huisdier op zoek zijn is dat moeilijker. Het verplaatst zich gemakkelijk. Maar wanneer het ergens ligt te slapen (om te beginnen gok je dat dan maar) heb je wellicht meer geluk. Op de radix van het huisdier zelf lijken de VESTA- en MARSboog het sterkst te reageren.

De bogen op HUISDIEREN. We checken bijvoorbeeld die dagen waarop het dier wegens vakantie van het baasje elders ondergebracht wordt. Zeker wanneer daar dan ook andere dieren aanwezig zijn wordt dat als confronterend ervaren. Ook de dag waarop de scheiding van baas en basin effectief wordt is traceerbaar. Sommige, de snelle, bogen rondom de radix van het huisdier wijzen dan de resp. zonneposities van baas en basin aan.

De prenatale radix

De fascinatie ontstaat hier wederom omdat we op enig moment wel gedwongen worden te beseffen dat verleden, heden en toekomst steeds in een eeuwig nu samenvallen en in zekere zin alles in de tijd al van te voren vastligt (...maar de grote variëteit in toedracht en hoedanigheid door ons tot op heden maar niet gekend en beseft kan worden). In dit opzicht is het ook boeiend te experimenteren met jouw radix als uitgangspunt (aldus die van jouw feitelijke geboortemoment) maar nu dan die van exact 1 (een) jaar daaraan voorafgaande. Het betreft hier louter een suggestie voor nader onderzoek. Dat beeld bereken je overigens heel eenvoudig door de solaar van jouw prenatale -1 jaar verjaardag te genereren. Je zou het tevens kunnen beschouwen als het ideële beeld wat is ontstaan doordat het, zowel bij jouw vader als bij jouw moeder hun mooiste droom over jou zou verwezenlijken. Als ruimte en tijd dan een fictie is vermag er immers al eveneens een concept te bestaan voorafgaande aan het moment dat het neerslaat in de stoffelijk waarneembare werkelijkheid. In die op dat momnet nog (fictieve) 'geestruimte' ben je waarschijnlijk ook nog eens een compleet androgyn wezen. Maar 'du moment' dat er ergens in de tijd een keuze wordt gemaakt en je vervolgens als pasgeboren baby wordt blootgesteld aan de stoffelijke wereld, is dan ook opeens het geslacht gekozen en kom je hier, hetzij als man of als vrouw ter wereld. Uit ervaring met meerdere van deze prenatale horoscopen blijkt dat de eigenbogen daarop buitengewoon scherpe hoeken maken op de reële (stoffelijke) radix (van een jaar later). De suggestie luidt nu die progressies maar eens door te draaien (te laten voortbewegen) tot de dag dat we bijvoorbeeld onze levenspartner ontmoeten. Maar de werkelijke intentie van jouw stoffelijke zijn hier op aarde weerspiegelt zich al eveneens in dat prenatale beeld. Het is de progressie van de MARSboog die zich mijns inziens hiertoe het beste leent. In dat geval schuif je deze boog, die berekend vanaf dit voorgeboortelijke beeld, maar eens vooruit tot op de dag dat je stoffelijk bent geboren. Je zult daardoor de meest merkwaardige en boeiende aspecten tegenkomen. Ze zijn soms buitengewoon confronterend omdat ze wellicht openbaren of jeal dan niet gewenst of ongewenst bent geweest. Uiteraard gelden hierbij wederom alleen de scherpe conjuncties en opposities (soms ook vierkanten). Het is bijvoorbeeld mooi meegenomen wanneer de ascendant van de prenatale een harmanisch aspect met de Venus positie van de ware radix zal maken.

Maanbewegingen. Opmerkelijk is tevens het volgende. Het betreft hier een gegeven wat zich het best laat meten via www.relatieplanet.nl. Daarin wordt op vele pagina's vermeld welke daters op dat moment actief zijn. Informatief is tevens dat hun zonneteken bekend is. Het is opvallend dat juist die daters actief zijn die op dat moment de actuele MAAN recht tegenover hun zonneteken zien transiteren. Let ook daar maar eens op.

Het teken op de MC vertelt eventueel iets over de aard van de afloop, m.a.w. het potentieel van de reden waarom iets beëindigd wordt. Wanneer die MC 'toevallig' dan ook nog eens conjunct staat met de Zonpositie in het positieve teken van een potentiële aanstaande schoonmoeder, pas dan goed op, want raakt de de beer al helemaal los en speelt deze vrouw –ja, dit is werkelijk gebeurd, kennelijk een te dominante rol in het verhaal. Het zou voor haar juist een opdracht kunnen herbergen, te weten haar opvoedende en beschermende rol als beëindigd te zien. In een andere casus deed dat zelfde zich voor qua zonnepositie, toen in een negatief teken (...wat op zich al boeiend is dat ook hier alweer de MC van de ontmoeting-uurhoek de moeder aanwees). De bemoeizucht bleef toen uit.

Maar na 1,88 jaar (een volbrachte omloop van Mars) zal een relatie dan best wel een stootje kunnen hebben. Het is leerzaam en daarom de moeite waard om deze Marsboog te volgen of na te trekken, om ermee te leven, maar toch alsjeblieft niet om er naar te leven.

Veelbelovende ontmoetings-uurhoeken kenmerken zich traditioneel door een goed 7de huis. Wanneer in de dagboog Venus daarin komt te staan (d.w.z. op die dag heel vers, aldus cusp 8 daar net over heen is getransiteerd) geeft je dat gemiddeld twee uur om een goede start te maken. Vervolgens, met Venus in 6, verdient dat een goed verzorgd diner... 'and what else' met Venus in 5....puur gevoelige liefde in 4.

Wanneer Venus aan de oostzijde van de zon staat vind je die uurhoeken in de avond, aan de westzijde in de middag. Indien Venus ten westen van de Zon staat komen eerder problemen ter tafel omdat de Zon dan doorgaans in het 8ste huis zal staan.

Een ware klik stelt planetaire voorwaarden. De meest zinvolle, maar vooral ook meest duurzame relaties, komen tot stand wanneer partners onderling scherpe conjuncties van benefic planeten, de ascendant en/of descendant, maken. Mooie en gelukbrengende momenten worden dan gelijktijdig gedeeld. Tijdens de ontmoeting uurhoek kan daarvan dan ook het nodige in worden terug gevonden.

De kwaliteit van de voorspelling valt of staat beslist bij het nauwkeurig vaststellen en corrigeren van het (geboorte-) tijdstip.

Iets dergelijks geldt in feite, maar dan weer in een ander opzicht, ook voor SOLAAR horoscopen waarin malefic planeten in een nauwe conjunctie met elkaar staan. Dat zijn weinig kalme beelden. Die beloven meestal een moeilijk jaar. Dat is ook logisch, want volgens de zonneboog-progressie met 'een dag voor een jaar' vindt, met een orb van minder dan een graad, dat zelfde jaar automatisch een volle conjunctie plaats. Bestudeer hiertoe bijvoorbeeld maar eens de solaar voorafgaande aan, ook die van, het jaar dat je een verlating moest ondergaan. Het is niet ondenkbeeldig dat je daarin een nauwe verbinding met de Zwarte Maan, Vesta of Cheiron zult aantreffen.

Een overlijden van zeer nabij? Ziedaar voor zo'n jaar de Ascendant in de buurt van Saturnus staan, maar dat ook weer al naar gelang de omstandigheden.

De snellere eigenboog-progressies op de radix en de solaar, die van Mars bijvoorbeeld, waarbij alles in oppositie met elkaar staat, lopen vaak synchroon met een krachtige inbreuk op je gewone leven. Een charmante ontmoeting is in feite een gebeuren wat ergens toch wel tevens een confrontatie (oppositie) inhoudt. Dat gaat gepaard met een plotseling verliefd worden en dat kan daar overigens ook mee

samenvallen. Dat al zeker wanneer ook de Dagboog planetair ‘klikt’ en scherpe conjuncties vertoont. Maar die stand van de dagboog valt ieder jaar weer samen met een korte periode vanaf de 180ste dag na je verjaardag (In mundaan opzicht begint daar immers toch ook het 7de huis waar de Zon doorheen begint te lopen!). Geen wonder dus ook dat wanneer je eind juni voor het eerst op zo’n dating-site inlogt, je een toch wel verhoogde frequentie aan Steenbokken op je weg zult krijgen, of, in augustus de Waterman meer favoriet zal zijn, enzovoort gedurende de daarop volgende maanden het jaar rond. Voor statistici een nog onontgonnen, maar waarschijnlijk wel uitermate vruchtbaar akkertje. Voor astrologen meer een bevestiging van wat ze eigenlijk toch al lang vermoedden.

Dieplief

Gevoelens die bij een dieplieve partnerklik horen kunnen zich tevens voordoen wanneer, uit de Dag- en Marsboog, Venus in oppositie of in conjunctie met de Zon komt te staan.

Harmonieuze Venus–Juno en Zon aspecten hangen samen met liefdevolle versmeltingen. Venus-Pluto conjuncties hangen echter weer meer samen met louter seksuele ontladingen.

Kijk tevens eens naar hoe haar of zijn Dagbogen tijdens elkaars verjaardagen staan. Het is een jaarlijks terugkerend evenement en het kan dus tevens iets vertellen over de wederzijds ervaren feestvreugde van die dag, maar belangrijker, de wederzijdse betrokkenheid.

Rondedans verificatie

Dat je uit de bewegingen van de bogen rondom de radix veel kunt afleiden en leren ten aanzien van het onderling klikken van twee mensen betreft ook een boeiend onderzoeksgegeven. Om hiertoe snel een verificatie te kunnen doen hanteer je de dagboog-instelling. Schuif nu de planeten-constellatie vervolgens maar eens, week voor week, ja, desnoods dag voor dag door het jaar heen en laat die rond de radix bewegen. Pas deze ‘rondedans’ maar eens een keer op jou zelf toe, maar daarnaast ook op de partner. Je zult merken dat wanneer zich in haar beeld een onaardige planeet (malefic) op jouw zonnegraad bevindt dit een dag zal zijn waarop jij haar gemakkelijk zult kwetsen, of dat jullie mogelijk beiden dan door iets onaangenaams getroffen worden. Omgekeerd, bij hem, zal dat idem dito het geval zijn. In de dagboog zelf is het feitelijke effect waarschijnlijk nauwelijks merkbaar. Maar in bijvoorbeeld de Vesta- of Saturnusboog doorgaans wel sterker. In ieder geval kun je hieruit wel bepaalde interactiepatronen afleiden. Mooie dagen daarentegen zijn uiteraard die waarbij in een benific-boog Venus of Jupiter op de radix-Zon komt te staan. Er valt veel uit af te leiden en er zijn bijna netzo veel interacties mogelijk als dat er scheidingen, versmeltingen of herenigingen bestaan. Aldus tig kansen om te breken, ‘fifty ways to leave your lover’, maar ook evenveel kansen om het weer goed te kunnen maken, want het hele leven en alle gebeurtenissen daarin zijn immers transiënt. Stel nu evenwel dat iemand op een dag Jupiter over de radix-Zon heeft, maar tegelijkertijd Mars over Vesta dan zegt dat

wel iets over de inhoud en aard van het effect. Op deze manier kunnen zeer specifieke persoonlijke eigenschappen en kernmerken van mensen blootgelegd worden, waarom de ene mens bijvoorbeeld echt geluk als geluk kan ervaren, maar de ander niet. Buitengewoon kwetsbaar (sensitief) zijn en blijven evenwel toch de radix welke diverse plekken met nauwe conjuncties vertonen en de onderlinge afstanden van die planeten vrijwel gelijk verdeeld zijn. In deze (cumulatieve) constellaties zal het leven als ingrijpend en heftig worden ervaren. Dat komt vermoedelijk omdat –in de tijd gesproken- er een te geringe ruimte aanwezig is om (cumulatieve) emoties echt grondig te verwerken. De kans dat het handelingsleven (impulsief en ondoordacht) toeslaat is daardoor groter. Impulsiviteit en/of snelheid (van opeenvolgende gebeurtenissen) zitten daarom dus niet alleen singulier bij Aries of Uranus, maar tevens bij (een veelheid aan) zeer nauwe conjuncties.

Maar dan...

De Solaar, een op zichzelf staand gegeven in de tijd

Wanneer rondom meerdere posities van de Eigenboog tegelijkertijd vrijwel exact ingrijpen op die van de SOLAAR, realiseer je je pas goed dat je, bij wijze van spreken, planetair als een klein radertje meedraait ergens verborgen in een grote machinerie.

M.a.w.: Op zo'n dag dat alle 'tandwielletjes' van jouw levenslot en de cosmos daar omheen perfect op elkaar ingrijpen kan zich in jouw relatie iets heel prachtigs voltrekken, maar met een 'blokkerend vuiltje' ertussen kan zich daarentegen evenzogoed een enorm onplezierige confrontatie voordoen.

Omdat 'het fenomeen solaar' ieder jaar weer terugkomt en fungeert als een op zichzelf staand gegeven in de tijd, blijkt het daardoor bovendien –ter controle en scherpstelling van de radix- een scherp meetinstrument.

Het is ook de solaar die zich jaarlijks al even goed leent om er de snellere Dag- en Marsboog omheen te laten bewegen. Ook die van Juno en Jupiter. Doe dit, want het is reuze boeiend. Met name de solaar van het ontmoetingsjaar is relevant, voorzover die in ging voorafgaande aan de feitelijke ontmoeting.

Dat het niet allemaal rozengeur en maneschijn kan (of zal) zijn is inherent aan vrijwel iedere relatie. Ter illustratie geef ik een enkel voorbeeld waarbij de Zon, Venus en de Zwarte Maan een dominante rol spelen.

Zo valt ergens dat jaar de Dagboogbeweging van Venus precies over die van de Zwarte-Maan (van de solaar). Dan merk je tevens dat de tand des tijds op enig moment wel aan iedere uurhoek gaat knagen. Op zo'n dag uit zich dat middels de gewaarwording van een fikse teleurstelling. Dat vormt dan kennelijk tevens het uitgelezen moment om een tot dan toe opgebouwde en verdrongen frustratie te elimineren. Heftig! De Zwarte Maan produceert immers uitputtingsverschijnselen en triggert daarmee dan tevens de Priapus die jou 'overeind' zal proberen te houden en een 'levensreddende' rol wil vertolken.

Wanneer op die zelfde dag, via de Dagboog, de Zon op de solaar-Venus komt te staan dan werkt dat verzachtend en merk je dat alles toch nog met de mantel der

liefde wordt bedekt. De ‘catharsis’ voltrekt zich tenslotte dan tóch nog op een vrij relaxte en evenwichtige (Zon/Venus-) wijze.

Een actuele transit van Venus die op die dag dan ook nog eens over je radix MC (het aflooppunt of summum van) beweegt, maakt het verhaal al helemaal zwaar. Je zult gedurende die paar minuten dat het zich allemaal voltrekt dan ook nét meemaken dat de ascendant van de uurhoek van het gerezen conflict, pal op je radix-MC staat en maak je, in die korte periode behoorlijk volatiel, wel je punt. Aan de hand van deze snelste transit (via de Micro-astrologie van de Astrowatch) check je tot slot dan – en dat is wél weer leuk- tevens de juistheid van je eigen geboortetijd. Mijn advies hierbij is van zo’n spannend moment bovendien nog eens een uurhoek te berekenen via het programma Astrolab van Ole Eshuis. Daarmee kun je weer goed bestuderen waar alle Arabische punten en parsen staan. Sommige van die parsen maken hierbij namelijk scherpe conjuncties met jouw radixplaneten en vertellen ons waar jij en zij op jouw individualiteit, autonomieit en conditie aangesproken zouden (of hadden) moeten worden.

Maar laten we niet alles aan de solaar ophangen, want het echte UIT-gaan van een relatie hangt mijnsinziens absoluut samen met de eigenbogen van een van de snelle malefics Mars en Vesta (via met name Pluto) strak conjunct lopende over de MC van de ontmoetingsuurhoek. Die moet dan ooit uiteraard wel zeer scherp geklokt zijn geweest. Zonodig corrigeer je die dan aan de hand van eerdere ingrijpende gebeurtenissen. Vervolgens kan de relatie toch ook zomaar weer AAN-raken en heeft deze op- of herleving van de verbintenis meestal met Zon, Venus en Juno-conjuncties te maken.

Conjuncties op de radix, solaar of uurhoek staan voor het zelf ervaren en ondergaan van iets. Oppositions doorgaans voor wat jij bij de ander teweeg brengt.

Het is en blijft (nadien) een buitengewoon boeiend schouwspel. Resumerende mag je stellen dat het op dat moment een vrijwel exact samenvallen van diverse constellaties betreft. Op die dag bepalen ze jouw lot ingrijpend. **Meer in het algemeen kun je stellen dat wanneer diverse malefics in de radix of de solaar onderling in nauwe orb de zelfde boogafstanden hebben, die weinig goeds voorspellen. Zo’n zelfde constellatie kan uiteraard ook voorkomen in een ontmoetingsbeeld of in ieder ander soort uurhoek.**

De Node

Kijk in dit partnergebeuren voorts ook maar eens naar de NODEboog progressie. Een heuse liefdesklik is immers toch in grote mate wel een kwestie van bestemming, nietwaar?

Uiteraard hangt het boeken van resultaat van meer factoren dan alleen maar van planeten af. Dat verschilt absoluut van mens tot mens, van radix tot radix. Houdt er echter wel rekening mee dat planeten in jouw zonneboogprogressie na een langdurige voorgaande relatie aan het einde daarvan wel eens van teken gewisseld kan zijn. Het terugvinden van een kopie-partner met een ‘overdoen’ kun je maar beter vergeten. Dat komt dan bijvoorbeeld doordat de Zonneboog-Venus door een bepaald teken (negatief dan wel positief) tegenovergestelde reacties en habits

aantreft in het daarop volgende teken. Het vergt tijdens de chaotische Tekenwisseling alleen wel bijna letterlijk een trendbreuk en daarmee een totaal andere kijk op, inzet jegens en tenslotte toch tevens een totaal andere appreciatie van de nieuwe partner.

Qua leerproces, vergezeld van het nodige vallen en opstaan (Mars en Venus), blijkt een nieuwe verbintenis dan zeker een '1en1 = drietje'. Het gaat natuurlijk echt niet voor iedereen op, maar betreft dit wel iets om terdege rekening mee te houden. Wat dan sowieso altijd opgaat is de insteek van 'wie goed doet, goed ontmoet'. Maar daarvoor behoeft je echt ook weer geen astroloog te zijn om dat te beseffen.

Gemiste kans

Meer in het algemeen zou ik het i-daten als volgt willen samenvatten.

Wanneer we ons realiseren dat een eerste ontmoeting op het internet een doorslaggevende planetaire constellatie bezit (met een virtuele klik), vermog dat een *i*-dater spoorlags verliefd te maken. Op dat moment klikt ook Venus beslist wel ten opzichte van de eigen radix. Maar wanneer je er even over nadenkt realiseren we ons tevens dat deze, in feite te vroege, samenloop van omstandigheden, d.w.z. die van de interactie *internet*<>*persoon*<>*planeten*. ook een gemiste kans kan inhouden, d.w.z. een unieke die je eigenlijk veel liever benut zou hebben ten behoeve van een eerste 'live' ontmoeting, inclusief het allereerste spontane magnetische oogcontact . Naar mijn opvatting signaleren we hiermee dan ook de missing link in het internet daten van waaruit ook het risico van die gemiste ware liefde kan ontstaan. Dat komt omdat de dater in kwestie in eerste instantie prompt verliefd wordt op iets virtueels, d.w.z. op een afspiegeling van een complex emotioneel gebeuren wat we voor het internet tijdperk ooit 'liefde op het eerste gezicht' noemden, maar nu niet meer op de volkomen volledige inhoud van een concrete eerste 'live' ontmoeting. Volgt door het i-daten na een paar dagen tenslotte dan, heel spannend, wel die 'live' ontmoeting dan rest wellicht deels dwangmatig een vooroordeel en de self-fulfilling prophecy, maar is het planetaire synchronisme en de daarbij behorende emotionele klik inmiddels al verspild aan het voorafgaande virtuele (schijn-)contact. Ik heb het vermoeden dat hierin een onoverkomelijke tekortkoming van het i-daten verscholen ligt. Relaxt vanachter onze pc verkozen we gemakshalve een verschuiving in de tijd waarbij de integraal volmaakte liefde zich (voortijdig) aan de virtuele fictie, maar niet aan de realiteit hechtte. Hierdoor is de kans op een uiteindelijke teleurstelling natuurlijk aanzienlijk groter geworden.

Conclusie

Bij een nadere beschouwing van dit relaas zal de stelligheid waarmee de dingen hier geponeerd worden u ontgetwijfeld verbazen, of doet dit u op zijn zachtst gezegd wel achter de oren krabbelen. Dat is ook goed te begrijpen, want inderdaad

ontbeert het verhaal totnutoe immers iedere statistische toetsing. Als astroloog ben je- zoals de Engelsen dat noemen, immer 'a devotee'. Dat kan gevaarlijk zijn omdat je je verliest in de volkomen veelheid van een 'mer à boire' aan op zich zelf staande feiten en kwaliteiten. Wanneer ik dit zo stel ben ik voor u misschien toch ook wel weer een beetje 'ongezellig bedorven' door die nivellerende kansberekening en de statistiek, een vakgebied waarmee ik gedurende mijn meteoperiode jarenlang zo intensief bezig ben geweest. De hier opgediste anekdotes en feiten mogen dan gewis toch wel heel frappant en suggestief zijn, maar het verhaal ontbeert al eveneens enig systematisch onderzoek. Met een langs de weg van de statistiek verkregen toetsing heeft het daarom maar weinig uit te staan. Voor alle duidelijkheid moet dan ook met enige nadruk gesteld worden dat dit artikel daarom geen enkele –zogenaamde- wetenschappelijke pretentie kan hebben, ook al wijzen alle anekdotes dan soms nóg zo sterk in de richting van een empirisch geleverd bewijs in kwantitatieve zin, vraagt het één en ander dan beslist wel om nader onderzoek.

Totnogtoe vond ik temidden van de reeks beelden en omstandigheden die ik bekeek overigens geen enkel voorbeeld waaruit bleek dat er geen scherpe conjuncties en opposities met of door de relevante planetoïden of planeten gemaakt werden. U zult het daarom aan de hand van uw eigen geboortebeeld en aan de hand uurhoeken nauwlettend moeten gaan volgen wanneer het voor u wel of (heel) misschien ook wel eens niet werkt. Die keuze is geheel en al aan u.

Wanneer u met deze tekortkomingen kunt leven en deze benadering van de astrologie ondanks dat toch in praktijk brengt dan zult u na verloop van tijd –zo geloof ik- toch wel beamen dat we hier met een mooi stuk gereedschap aan de slag zijn gegaan. Ik moet mij wel ernstig vergissen indien dit niet zo is.

Niet in de laatste plaats wordt hiermee tevens een fascinerend leermiddel aangereikt waarmee je –althans in de tijd- vaak mooi kunt corrigeren en preciseren..

Wanneer het om het nemen van beslissingen of de planning van een agenda gaat verwacht men concrete uitspraken. Dat zeker, want niemand zal ontkennen dat menig een astroloog benadert om zich over zijn of haar toekomst te laten informeren en tijdens gesprekken daarvan ook te kunnen reflecteren.

Met de Eigen boog van een planeet lopen alle andere met gelijke tred mee. In de Vestaboog dragen daaronder alle meelopende planeten pijnlijke Vesta eigenschappen, met Jupiter daarentegen uitkomst biedende Jupiter invloeden, enzovoorts met betrekking tot alle overige planeten. Daardoor behuist iedere boog zijn eigen sfeer en kleur. Bijkomende bijzonderheid is tevens dat hierdoor in feite een astrologie 'an-sich' ontstaat. D.w.z een manier om te duiden zonder tekens en huizen. Maar wel weer een waarbij de vier dominante hoeken MC, IC, Ascendant en Descendant als cruciale punten gehanteerd worden.

Wat betreft de de MC en Ascendant kan ik het daarom niet nalaten nog een voorbeeld te geven:

Wanneer in een bepaalde boog Saturnus over de MC loopt, maar tegelijkertijd de Zon over de Ascendant kruist, kun je daaraan het volgende aforisme hechten: Iemand die klimt en durft, de dingen op de spits drijft en daarbij soms zal vallen (door Saturnus over de MC), ondergaat hetgeen daaronder gebeurt als een

wezenlijke bevrijding van en een doorbraak in zijn algehele zijn, althans, wanneer tegelijkertijd de Zon ver de Ascendant beweegt. Welnu, daarmee zegt dat dan opeens tevens wel iets heel specifiek over de aard en het karakter van de persoon in kwestie. Het betreft hier een synchrone beweging van twee planetaire eigenschappen, d.w.z. een die overigens onder iedere andere Eigen boog op de radix zal terugkeren. Er valt op deze manier dus heel veel uit te meten, te vergelijken en te bestuderen. Advies: Teneinde uw eigen specifieke bevrijdingsmoment en diepste gewortelde drive te traceren, draai (plaats) je aldus de Zon van jouw Eigenboog (op waarde 360 graden) maar eens even op je radix-Ascendant om daarmee dan tevens uit te vinden waar rondom jouw beeld dan op dat moment alle andere planeten staan en waarmee die dan scherpe aspecten op de radix maken (De gehanteerde orb is hierbij niet meer dan 1 graad). Nadeel van de onderhavige benadering en methode is wel dat er een keuze uit een heel scala aan Eigenboog progressies gemaakt moet worden of, dat je op zijn minst drie (snelle) tegelijkertijd moet hanteren, vergelijkbaar met de drie golven van het bioritme. Rijst daarom ook zeker de vraag wanneer je dan welke planeetcyclus precies moet toepassen. Mijn advies zou hierbij luiden: Kijk er steeds grondig naar. Ga er hierbij vanuit dat wanneer meerdere bogen tijdens hun progressie tegelijkertijd vriendelijke planeten raken, er gegeven en gelet op de omstandigheden weinig kwaads kan geschieden. Evenwel omgekeerd evenredig, d.w.z. met malefics (Vesta, Mars, Saturnus, Uranus en Pluto) al naar gelang het risico en gevaar waaraan je je wenst bloot te stellen, je dan misschien maar beter even een time-out kunt inlassen.

Maar laten we volstrekt helder blijven, want de mens is en blijft doorgaans toch wel als een blinde die een blinde moet leiden. Maar aldus, wanneer het om de timing van ons levenslot gaat vergunt ons deze benadering dan wellicht iets meer inzicht en biedt het in zekere zin tevens een 'eye-opener', niet op de laatste plaats en zoals ik het hanteer, als astrologisch leermiddel.

Tja, en dan rijst tenslotte tevens de vraag in hoeverre we dan in ons hele doen en laten eigenlijk nog wel vrij zijn.

Een voor mij best wel soelaasbiedend antwoord hierop werd mij even voor het ter perse gaan van dit verhaal aangereikt door een van mijn vrienden en toenmalig aanjager van [mijn meteorologisch onderzoek \(L-U Wageningen\)](#), de agrolandschaps bioloog *Jan Diek van Mansvelt*. Hij formuleerde het als volgt: "Misschien zou het hierbij kunnen zijn dat we in alles wat we onbewust doen geregeerd worden door de 'Umwelt' die 'buiten ons om' met onze binnenwereld reageert. Dan blijven voorsnog alleen de volledig zelfbewuste keuzemomenten over waarin we de vrijheid nemen om ons zelf te zijn - op een ontdekkingstraject naar een toenemend (hoger) Zelf(!)bewustzijn: waarmee we ons in alle vrijheid, bewust, in de kosmos kunnen inschakelen"

Treffend vind ik in dit bestek de tekst die bij de 33ste kaart uit de 'Moeder Aardekaarten' behoort (Legkaarten).

Heilige Ruimte aanraken

Door het Melkwegstelsel heen,

Reizen naar een verre ster

En nacht met dag verbinden.

‘Als de Droomtijd je geroepen heeft, wordt er van je gevraagd met onbeperkte visie te zien. Wrijf het stof uit je ogen en besteed aandacht aan de boodschappen die je uit het parallelle universum ontvangt.

*Onze wereld is zwanger van mogelijkheden. **Alle tijd is nu.** Je bent een medeschepper in de Twee Werelden; als je erom vraagt, zul je onbeperkt kunnen zien en weten. Dit visioen kan in een droom van de slaaptijd tot je komen, of als je buiten je lichaam reist. Het zal je het inzicht geven dat je op dit moment nodig hebt.*

Onbeperkte visie stelt de zoeker in staat om door de sluier van onwetendheid te breken en tot een innerlijk weten te komen. In al deze gevallen markeert deze kaart een tijd waarin je waarheid op alle niveaus van de Schepping gaat zien. Je krijgt nu het vermogen geschonken om voorbij de aanvaarde werkelijkheid te gaan. De cocon is open, vertrouw op jezelf, op je Bondgenoten en op je Kracht. Je kunt nu gaan vliegen.’

Meer als onderdeel van een levensfilosofie vormt de astrologie, althans voor mij persoonlijk, tenslotte toch wel evident een beslist niet alledaags en daarom juist zo fascinerend, ja, soms zelfs bevrijdend instrument om verder te blijven speuren en dingen uit te vinden. Verzot op het blootleggen van verborgenheden waarbij ik van veel aardse dingen toch op een niet mis te verstane wijze best wel ruim kan genieten, wil ik er weer geen geheim van maken dat ik toch ook wel eens een keer zoiets loop te roepen als “*Godsamme, wat schiet IK tekort, zeg!*” en resten mij slechts de uitingen van ‘Ik luister, vat samen en deel dan met jou’. Mijn voorstellingsvermogen en creativiteit mogen dan misschien weinig te wensen overlaten, maar blijf ik me er –misschien juist daarom- wel doorlopend van bewust dat, te midden van een kosmos (of horoscoop) die aan alle kanten te groot is, het ons al evenzeer ontbreekt aan zintuigen, begripsmiddelen en werktuigen die dan wellicht al evenveel tekort schieten om voldoende te kunnen beseffen dat verleden heden en toekomst in principe best wel kunnen samenvallen, wordt ik me bewust dat een ander weer juist dát heeft wat ik niet heb en omgekeerd van het zelfde laken en pak. Wanneer je dát wilt beseffen dan gaat het je opeens dagen dat in een steeds wisselende gedaante, hetgeen wat aan ons verschijnt, al eerder lijkt te hebben bestaan. Daarbij zijn veel voorwaarden voor het nu en de toekomst immer in een verleden geschapen. (We herlezen en checken hierboven het relaas over de Regressie in de Eigenboog).

Ik zie de astrologie bepaald niet als een bron van onfeilbare kennis. In menig opzicht blijft het een hypothese. Fascinerend? Absoluut wel. Hoe je het dan apprecieert hangt er anderzijds ook wel weer helemaal vanaf waarop je de in jouw geest aanwezige ‘radio-ontvanger’ afstemt, hoe jij jezelf conditioneert

met hetgeen je dan *tussen je oren wilt planten* teneinde jouw eigen waarneming met die 'aanschouwingsvorm', zoveel mogelijk verruimt te krijgen. Maar je mag hierbij natuurlijk nimmer uit het oog verliezen dat het innerlijk beluisterde, door jou getransformeerde signaal naar derden toe wel altijd vertaalbaar dient te zijn. Om het verstaanbaar, waanvrij en toegankelijk te houden, blijven we hierin, zonder al te veel ongetoetst te beweren, uiteraard dan wel nuchter en met onze beide benen op de grond staan. Wanneer het om het erkennen en herkennen van de (aardse) werkelijkheid gaat, vergeten we hierbij niet dat zoals jij die ziet en verwerkt deze totaal anders kan zijn dan dat de ander dat doet. De enige manier om tot de waarheid te komen is dus dat je leert open en rechtstreeks te kijken, zonder de hulp van het denken. Maar deze tussenkomst van het denken vormt een probleem, want dat denken brengt doorgaans alleen dromen tot stand... Door je opwinding en een vervormde reproductie gaan dromen en herinneringen er uitzien als de werkelijkheid. Als je te opgewonden bent, ben je in een roes, dan ben je niet bij zinnen. Dan is alles wat je ziet alleen maar jouw projectie. En er zijn evenveel werelden als er hoofden zijn, want ieder hoofd leeft in zijn eigen wereld. Vol herinneringen, dromen en gedachten.

Off topic: Het klinkt misschien ietwat koddig, maar ik meen het wel wanneer ik daarom stel dat ik de hemel dank dat er berekenbare horoscopen gemaakt en getekend kunnen worden. Die lezen we dan misschien wel als bladmuziek, al zou ik zo'n horoscoop tekening misschien wel het liefst in een bol willen zien weergegeven; d.w.z. een die dan ook nog eens rijk geschakeerd met alle mogelijke kleuren gevuld zou kunnen worden, maar vraag ik me nu tevens af waarom de notenbalken in onze bladmuziek eigenlijk niet met zachte kleuren gevuld zouden kunnen worden.

Met behulp van deze nu 'herschappen' eigenboogruimte verdwijnen misschien ook wel een beetje bestaande misverstanden omtrent de psychologische betekenis en inhoud die aan onze planeten kunnen worden toegekend. Dat komt omdat hiermee de mogelijkheid wordt geschapen grondiger stil te kunnen staan bij specifieke constellaties. Dit betreft dan het verloop in de onderlinge aspectering van planeten, bijvoorbeeld aan de hand van zich scherp focussende conjuncties. De progressief bewegende planeten en objecten in aspect met uw radixplaneten maken de daarmee gepaard gaande eigen beleving in mijn opvatting eenduidiger en ook beter benoembaar. Dat merk je bijvoorbeeld door de bewegingen van een planeet die nauw conjunct komt te staan met slechts een enkele op zichzelf staande planeet in de radix. Op dat moment worden nu slechts twee en niet meerdere planeetvelden met elkaar vermengd. De in deze methode gehanteerde zeer smalle orb (van 1 graad of zelfs minder dan dat) met een navenant geringe duidingstolerantie maken het verhaal daardoor beduidend specifiek en laat het één en ander dan uiteraard ook aanmerkelijk minder nuanceringsruimte over. Dat maakt tevens het waargenomen effect, qua interpretatie, ook beslist waarachtiger. Terloops vertelt het dan bovendien iets over jouw eigen specifieke manier van coping met bepaalde levensomstandigheden en

mensen.

Voor de ietwat oudere collega's onder ons werpt het misschien ook eens een ander licht op specifieke (datum gebonden) gebeurtenissen uit hun eigen leven en biografie, tevens op die van hun clientèle. Je laat je hierbij, als het ware, door je voorbije leven inhalen en vallen daarmee nog vele tot dusverre onbenoemde en onbegrepen ervaringen opeens heel leerzaam op hun eigen en beter aanvaardbare plek. Ook dát kan heel bevredigend zijn en herken je, ook in dit opzicht weer, de zingeving die serieuze astrologie beoefening je kan schenken.

Laat tot slot hetgeen hier aan de orde wordt gesteld dan eveneens een gegeven zijn om beter aannemelijk te kunnen maken dat horoscoop (van G. *hooora*= tijd en *scopeoo*=(rond-)kijken) daarom in feite niet meer en niet minder betekent dan 'het uur aanwijzen' dit een totaal andere werkelijkheid kan inhouden dan die welke we tot dusverre kennen. Jazeker, dat in de TIJD gesproken wel degelijk. Maar vergis je hierin niet, want het zijn de planeten die in hun vaste harmonie en regelmaat langs hemelse sferen bewegen. Daarin worden ze geconfronteerd met de ons begrenzende horoscoophuizen van onze ondermaanse aardse biosfeer. Met deze eeuwige wetmatigheden, in die cycli, is het thema analoog, evenwel feitelijk in de door ons waargenomen verschijningsvorm, zoals in de muziek 'getransponeerd', evenwel steeds weer in een andere toonzetting en daardoor immer verrassend anders en...? daarom ook zó leerzaam, boeiend en fascinerend, bovenal ook kansrijk.

© 2009 - 2011 , Alle rechten voorbehouden: [Jaap Venker – St.Anthonis – Nederland.](#)

Contact: jacobvenker@hotmail.com T: 0653711510

Radixgegevens van de auteur: Geb. 20-01-1949 om 13:16 MET te Haarlem-NL

De auteur is ontwerper van onder meer de **Astrowatch** (Engelstalig 1979 en Nederlandstalig 1981)

De introductie van het hierboven beschreven systeem vond plaats in Oldenzaal op 8 november 2008 van 17:15 tot **18:15**, waarbij ik adviseer 18:15 MET als uurhoek moment te hanteren.

Terug naar www.deweerwijzer.nl

Bijlage:

Historische gegevens en datums ter verificatie van de Eigenboog methode op de Wall-street / NYSE-Board uurhoek

Startpunt: 8-03-1817 NYSE Board. Tijdstip 7:03 AM locale tijd NY-NY , USA

1783: Onafhankelijkheid Amerika. (per regressieve boog)

25-02-1791 VS -Eerste nationale bank van start (per regressieve boog)

26-02-1797 crash en recessie (per regressieve boog)

1784 Eerste bank in NY (per regressieve boog)

1819 -1823 vervallen buitenlandse(Russische) claims op diverse staten .

1824 nationalisatie banken onder president Quincy Adams

Brand in Wall Street beurs 17 dec 1835

Crash 10-05-1837 (begin recessie)

1847 Ierland verhuisde naar de VS met ong. 250 tot 300.000 emigranten

Goudvondsten Goldrush 1849

Begin aardolie-economie : 27 aug 1859 Titusville, Pens. (Drake)

1863 Board en verhuizing

Burgeroorlog VS 1861-1865

24-09-1869 Crash

18-09-1873 Crash + 6 jaar recessie (na Spoorweg debacle)

21-10-1879 eerste bruikbare gloeilamp Edison (25 jaar na H.Göbel)

23-02-1893 Crash

24-10-1907 Crash

US in 1st World War: 2-04-1917

16-09-1920 **Bom-aanslag** voor de deur bij JP Morgan, Wallstreet (36 doden >200 gewonden)

24 okt 1929 Beurskrach

Herstel beurzen op 23-07-1932;

1-09-1939 NAZI's vallen Polen aan

10-05-1940 rest van Europa door NAZI's aangevallen

Pearl Harbour: 7-12-1941 VS betrokken in de 2de W.O.

D-day 6-6-44

4>11-02-1945 Jalta conferentie 30-04-1945 Hitler dood

9-08-1945 VS gooit eerste atoombom op Hiroshima

24-06-1948 AIRLIFT BERLIN

5-03-1953 Stalin dood

27 juli 1953 wapenstilstand Korea

23-10-1956 Hongarije crisis

Cuba crisis 22-10-1962

Beurzen laag - eind 1968

3-01-61 einde relatie Cuba

22-11-1963 pres. Kennedy vermoord

8-02-1971 start NASDAQ (zie tevens dotcom crisis 1990)

15-08-1971 Dollar niet meer inwisselbaar voor Amerikaans goud.

Oliecrisis vanaf 17 Okt..1973

25-04-1980 mislukte mil.actie Teheran

19 okt. 1987 Beurscrash

9-11-1989

2-08-1990 Irak bezet Koeweit

16-01-91 Operatie Desert Storm . (VS gooit bommen)

24-03-1999 start Kosovo oorlog
Nina Brink stapt uit :17 maart 2000: Crash vanaf 1 april
Dotcom down 1 april 2000, en
11-09-2001 Twin tower **aanslag**. Beurs gesloten op 14-09-2001
1-1-2002 Introductie EURO
Juli 2008 hoogste olieprijs
15-09-2008 olieprijs begint te zakken
26-09-2008 Wash.Mutual Bank valt om
29 sept 2008 Crash (Kredietcrisis begint eind juli 2007)